

วิทยานิพนธ์

ปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีอิทธิพลต่อปริมาณเงินฝากสลากออมสินพิเศษ
ของธนาคารออมสิน

**ECONOMIC FACTORS INFLUENCING THE DEPOSITS OF
THE PREMIUM SAVING CERTIFICATE OF
GOVERNMENT SAVINGS BANK**

นางสาวสุดาพร อุคมพรพฤติ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

พ.ศ. 2550

ใบรับรองวิทยานิพนธ์
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต (เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ)
ปริญญา

เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ

สาขา

เศรษฐศาสตร์

ภาควิชา

เรื่อง ปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีอิทธิพลต่อปริมาณเงินฝากสลากออมสินพิเศษของธนาคารออมสิน

Economic Factors Influencing the Deposits of the Premium Saving Certificate of
Government Savings Bank

นามผู้วิจัย นางสาวสุดาพร อุดมพรพฤตฉิ

ได้พิจารณาเห็นชอบโดย

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

Saksit

(อาจารย์ศักดิ์สิทธิ์ บุษยพลากร, Ph.D.)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

(รองศาสตราจารย์ชูชีพ พิพัฒน์ศิริ, Ph.D.)

หัวหน้าภาควิชา

(รองศาสตราจารย์ชูชีพ พิพัฒน์ศิริ, Ph.D.)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์รับรองแล้ว

(รองศาสตราจารย์วินัย อัจจงหาญ, M.A.)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่ 5 เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2550

วิทยานิพนธ์

เรื่อง

ปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีอิทธิพลต่อปริมาณเงินฝากสลากออมสินพิเศษของธนาคารออมสิน

Economic Factors Influencing the Deposits of the Premium Saving Certificate of
Government Savings Bank

โดย

นางสาวสุดาพร อุดมพรพฤติ

เสนอ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เพื่อความสมบูรณ์แห่งปริญญาเศรษฐศาสตรบัณฑิต (เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ)

พ.ศ. 2550

สุภาพร อุคมพรพฤฒิ 2550: ปัจจัยเศรษฐกิจที่มีอิทธิพลต่อปริมาณเงินฝากสลากออมสินพิเศษของธนาคารออมสิน ปริญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต (เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ) สาขาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: อาจารย์ศกคส์สิทธิ์ บุศยพลากร, Ph.D. 96 หน้า

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อปริมาณเงินฝากสลากออมสินพิเศษ และเพื่อทดสอบการพยากรณ์ปริมาณเงินฝากสลากออมสินพิเศษด้วยแบบจำลอง ARMAX (Autoregressive moving average with exogenous input) โดยใช้ข้อมูลทุติยภูมิเป็นรายไตรมาส ในช่วงระหว่างปี พ.ศ. 2541 ถึง พ.ศ. 2548

ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อปริมาณเงินฝากสลากออมสินพิเศษมี 2 ปัจจัยดังนี้ ปัจจัยแรกคือ เงินออมภาคครัวเรือนในประเทศ โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกับปริมาณเงินฝากสลากออมสินพิเศษ กล่าวคือเมื่อเงินออมภาคครัวเรือนในประเทศเพิ่มขึ้น ปริมาณเงินฝากสลากออมสินพิเศษก็จะสูงขึ้นด้วย ปัจจัยที่สองคือ อัตราดอกเบี้ยเงินฝากธนาคารประเภทประจำ โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกับปริมาณเงินฝากสลากออมสินพิเศษ กล่าวคือเมื่ออัตราดอกเบี้ยเงินฝากธนาคารประเภทประจำสูงขึ้น ปริมาณเงินฝากสลากออมสินพิเศษก็จะสูงขึ้นด้วย ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 90

เมื่อนำปริมาณเงินฝากสลากออมสินพิเศษมาพยากรณ์ ตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 ปีพ.ศ. 2547 ถึงไตรมาสที่ 4 ปีพ.ศ. 2548 ด้วยแบบจำลอง ARMAX พบว่า ค่าพยากรณ์ปริมาณเงินฝากสลากออมสินพิเศษขึ้นอยู่กับค่าคลอของอนุกรมเวลา 1 ไตรมาส ค่าความคาดเคลื่อนที่ไม่สามารถคาดการณ์ได้ก่อนหน้า 4 ไตรมาส ซึ่งค่าพยากรณ์ที่ได้มีค่าใกล้เคียงกับปริมาณเงินฝากสลากออมสินพิเศษที่เกิดขึ้นจริง

สุภาพร อุคมพรพฤฒิ

ลายมือชื่อนิติ

Sakunt

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

28 / 05 / 2550

Sudaporn Udompornpruet 2007: Economic Factors Influencing the Deposits of the Premium Saving Certificate of Government Savings Bank. Master of Economics (Business Economics), Major Field: Business Economics, Department of Economics
Thesis Advisor: Mr.Saksit Budsayaplakorn, Ph.D. 96 pages.

The objectives of this research are to examine the economic factors influencing the deposits of the premium saving certificate and to forecast the deposits of the premium saving certificate by using the ARMAX model. This research used secondary data obtained quarterly from 1998 to 2005.

The results of the study illustrated two economic factors that influenced the deposits of the premium saving certificate. The first was household saving (SAV) which has positive effects on the deposits of the premium saving certificate, this study showed that when the household saving increased, the deposits of the premium saving certificate also went up. The second economic factor was the fixed interest rate (FR), which has positive effects on the deposits of the premium saving certificate. The study showed that when the fixed interest rate was higher, the deposits of the premium saving certificate would increased at 90% confidence level.

The study used the deposits of the premium saving certificate to forecast from the first quarter of 2004 to the fourth quarter of 2005 by applying the ARMAX model. The results of this study were that the deposits of the premium saving certificate depended on the quantity of the previous quarter and the deposits of the premium saving certificate are influenced by the error of the four, previous quarters. The results revealed that the forecasted values were similar to the actual deposits of the premium saving.

S. Udompornpruet.

Student's signature

Saksit

Thesis Advisor's signature

28 / 05 / 2007

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบพระคุณ ดร.ศักดิ์สิทธิ์ บุศยพลากร ผู้ให้คำปรึกษา คอยชี้แนะแนวทางในการวิจัย อีกทั้งยังสละเวลาอันมีค่า เพื่อเป็นที่ปรึกษาตลอดการทำวิทยานิพนธ์จนเสร็จสมบูรณ์ ขอขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่าน ที่เป็นผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ให้ ขอขอบพระคุณมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่ให้ประสบการณ์ที่มีคุณค่าด้านใหม่อย่างมากมาในชีวิต ไม่เพียงแต่ความรู้ในตำรา แต่ยังเป็นความรู้ในการดำเนินชีวิต ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะติดตัวข้าพเจ้าไปเมื่อก้าวออกจากรั้วมหาวิทยาลัย

ขอขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ อันเป็นที่รักยิ่งผู้คอยดูแลสนับสนุนในทุก ๆ ด้านในชีวิต โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ขอขอบคุณพี่น้อง ผู้คอยช่วยเหลือเกื้อกูลในยามที่เราต้องการ ขอขอบพระคุณพี่ ๆ เพื่อน ๆ ที่ธนาคารออมสิน สำหรับความร่วมมือเป็นอย่างดีในการให้คำปรึกษา ให้ข้อมูลทั่วไป อีกทั้งความเป็นห่วงเป็นใยไม่ไ้แค่ในฐานะเพื่อนร่วมงาน แต่ในฐานะพี่น้องกัน

ขอบคุณเพื่อน ๆ MBE12 ได้เรียนรู้อะไรเยอะแยะมากมายจากเพื่อน ตั้งแต่วันแรกที่เข้ามาในคณะจากคนที่ไม่เคยรู้จัก สุดท้ายต้องมาร่วมหัวจมท้ายด้วยกัน นี้แหละเพื่อน ขอขอบคุณเพื่อนสนิท ที่คอยอยู่เคียงข้างเสมอ แม้จะต้องเจออุปสรรคก็ไม่เคยทิ้งกัน ตลอดระยะเวลาในการทำวิจัยได้เจอปัญหาอุปสรรคมากมาย แต่สุดท้ายก็ผ่านมันไปได้ ไม่ใช่ด้วยตัวคนเดียวแต่เพราะทุก ๆ ท่าน ทุก ๆ คนที่ได้กล่าวถึงในข้างต้น ขอขอบคุณมาก ๆ ค่ะ

ศุดาพร อุดมพรพฤติ

เมษายน 2550

สารบัญ

หน้า

สารบัญตาราง	(3)
สารบัญภาพ	(8)
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย	4
ขอบเขตการวิจัย	4
วิธีการศึกษา	5
บทที่ 2 การตรวจเอกสาร	7
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
แนวคิดทฤษฎี	10
บทที่ 3 วิวัฒนาการทางด้านเงินฝากสลากออมสินพิเศษ	28
วิวัฒนาการด้านเงินฝาก	28
วิวัฒนาการด้านสลากออมสิน	30
สถานการณ์ต่าง ๆ ของตัวแปรที่ใช้ในแบบจำลอง	39
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์	53
การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อปริมาณเงินฝากสลากออมสินพิเศษ	53
การพยากรณ์ปริมาณเงินฝากสลากออมสินพิเศษ	60
บทที่ 5 สรุป	62
สรุป	62
ข้อวิจารณ์	63
ข้อเสนอแนะ	64

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
เอกสารและสิ่งอ้างอิง	66
ภาคผนวก	69

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1.1	ปริมาณเงินออมภาคครัวเรือนในประเทศ ปี 2531-2548	2
1.2	ปริมาณเงินฝากธนาคารออมสิน ปี 2541-2548	3
3.1	ปริมาณและอัตราการเปลี่ยนแปลงของเงินฝากสลากออมสินพิเศษ ปี 2541-2548	39
3.2	ระดับและการเปลี่ยนแปลงของอัตราเงินเพื่อพื้นฐาน ปี 2541-2548	41
3.3	ระดับและการเปลี่ยนแปลงของรายได้ประชาชาติ ปี 2541-2548	43
3.4	ระดับและการเปลี่ยนแปลงของเงินออมภาคครัวเรือน ปี 2541-2548	45
3.5	ระดับและการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยสลากออมสินพิเศษ ปี 2541-2548	47
3.6	ระดับและการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ ปี 2541-2548	49
3.7	ระดับและการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยพันธบัตรรัฐบาล ปี 2541-2548	51
4.1	ผลการทดสอบ Stationary ของตัวแปรต่าง ๆ	54
4.2	ผลการทดสอบ Granger Causality tests	55
4.3	เปรียบเทียบค่าที่ได้จากการพยากรณ์ปริมาณเงินฝากสลากออมสินพิเศษเป็นรายไตรมาสในปีพ.ศ. 2547-พ.ศ. 2548 กับค่าที่เกิดขึ้นจริง	61

สารบัญตาราง

ตารางผนวกที่		หน้า
1	ผลการทดสอบ Stationary At Level ของตัวแปรปริมาณเงินฝากสลากออมสินพิเศษ (PS)	70
2	ผลการทดสอบ Stationary At Level ของตัวแปรอัตราเงินเฟ้อ (INF)	71
3	ผลการทดสอบ Stationary At Level ของตัวแปรเงินออมภาคครัวเรือนในประเทศ (SAV)	72
4	ผลการทดสอบ Stationary At Level ของตัวแปรรายได้ประชาชาติ (NI)	73
5	ผลการทดสอบ Stationary At Level ของตัวแปรอัตราดอกเบี้ยเงินฝากสลากออมสินพิเศษ (PR)	74
6	ผลการทดสอบ Stationary At Level ของตัวแปรอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ (FR)	75
7	ผลการทดสอบ Stationary At Level ของตัวแปรอัตราดอกเบี้ยพันธบัตรรัฐบาล (BR)	76
8	ผลการทดสอบ Stationary First Difference ของตัวแปรปริมาณเงินฝากสลากออมสินพิเศษ (PS)	77
9	ผลการทดสอบ Stationary First Difference ของตัวแปรอัตราเงินเฟ้อ (INF)	78

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางผนวกที่		หน้า
10	ผลการทดสอบ Stationary First Difference ของตัวแปรเงินออมภาคครัวเรือนในประเทศ (SAV)	79
11	ผลการทดสอบ Stationary First Difference ของตัวแปรรายได้ประชาชาติ (NI)	80
12	ผลการทดสอบ Stationary Second Difference ของตัวแปรเงินออมภาคครัวเรือนในประเทศ (SAV)	81
13	ผลการทดสอบ Grids Search ของตัวแปรปริมาณเงินฝากสลากออมสินพิเศษ (PS)	82
14	ผลการทดสอบ Grids Search ของตัวแปรอัตราเงินเฟ้อ (INF)	83
15	ผลการทดสอบ Grids Search ของตัวแปรเงินออมภาคครัวเรือนในประเทศ (SAV)	84
16	ผลการทดสอบ Grids Search ของตัวแปรรายได้ประชาชาติ (NI)	85
17	ผลการทดสอบ Grids Search ของตัวแปรอัตราดอกเบี้ยเงินฝากสลากออมสินพิเศษ (PR)	86
18	ผลการทดสอบ Grids Search ของตัวแปรอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ (FR)	87
19	ผลการทดสอบ Grids Search ของตัวแปรอัตราดอกเบี้ยพันธบัตรรัฐบาล (BR)	88

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางผนวกที่		หน้า
20	ผลการทดสอบ Granger Causality tests ของตัวแปรอัตราเงินเฟ้อ (INF)	89
21	ผลการทดสอบ Granger Causality tests ของตัวแปรเงินออมภาคครัวเรือนในประเทศ(SAV)	89
22	ผลการทดสอบ Granger Causality tests ของตัวแปรรายได้ประชาชาติ (NI)	89
23	ผลการทดสอบ Granger Causality tests ของตัวแปรอัตราดอกเบี้ยเงินฝากสลากออมสินพิเศษ (PR)	90
24	ผลการทดสอบ Granger Causality tests ของตัวแปรอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ (FR)	90
25	ผลการทดสอบ Granger Causality tests ของตัวแปรอัตราดอกเบี้ยพันธบัตรรัฐบาล (BR)	90
26	ผลการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงซ้อน จำนวน 3 ตัวแปร	91
27	ผลการทดสอบ Serial Correlation LM Test	92
28	ผลการทดสอบ White Heteroskedasticity Test	93
29	ผลการวิเคราะห์รูปแบบ ARMAX(1,4) ของข้อมูลปริมาณเงินฝากสลากออมสินพิเศษ	94

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางผนวกที่		หน้า
30	ผลการวิเคราะห์รูปแบบ ARMAX(1,4) ของข้อมูลปริมาณเงินฝากสลากออมสินพิเศษหลังจากตัดตัวแปรอิสระรายได้ประชากรได้ออก	95

สารบัญญภาพ

ภาพที่		หน้า
2.1	คุณภาพของอัตราดอกเบี้ยในทฤษฎีการออม – การลงทุน	11
2.2	ความต้องการถือเงินเพื่อจับจ่ายใช้สอยตามแนวความคิดการถือสินทรัพย์	16
2.3	ความพอใจสูงสุดจากการบริโภคสินค้าสองชนิด	19
2.4	การเลือกลงทุนในหลักทรัพย์	20

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญของปัญหา

การออมมีความสำคัญเป็นอย่างมาก ถ้าบุคคลมีเงินออม จะมีเงินสำรองไว้ใช้จ่ายในยามฉุกเฉิน ยามแก่ชรา และสามารถนำเงินออมไปลงทุนได้ผลกำไรกลับมาอีกด้วย การออมนั้นไม่เพียงแต่มีประโยชน์ต่อบุคคลเท่านั้น ยังมีประโยชน์ต่อประเทศ ถ้าประเทศมีเงินออมจะทำให้เกิดการลงทุน ทำให้ภาคเศรษฐกิจเจริญเติบโต

จากตารางที่ 1.1 จะสังเกตได้ว่าปริมาณเงินออมภาคครัวเรือนในประเทศลดลงตั้งแต่ปีพ.ศ. 2542 ที่เป็นเช่นนี้เพราะว่า ในปีพ.ศ. 2540 ประเทศไทยประสบปัญหาทางด้านวิกฤตเศรษฐกิจ รัฐบาลไทยทำการเปลี่ยนแปลงระบบอัตราแลกเปลี่ยนจากระบบตะกร้าเงินไปเป็นระบบลอยตัว ก่อให้เกิดผลกระทบโดยทั่วไป ธุรกิจต่าง ๆ ต้องล้มละลาย เนื่องจากขาดเงินทุนในการประกอบการ ก่อให้เกิดปัญหาการขาดสภาพคล่องของธุรกิจ ธุรกิจที่ยังคงอยู่ก็มีการปลดพนักงานลดขนาดองค์กร เพื่อความอยู่รอด ซึ่งเป็นผลให้มีการว่างงานเกิดขึ้นเป็นจำนวนมาก และย่อมจะส่งผลกระทบต่อสวัสดิการโดยรวมของประเทศในที่สุด

ในปัจจุบัน แม้ประเทศไทยจะผ่านวิกฤตการณ์ทางการเงินมาหลายปีแล้ว แต่ประเทศต้องได้รับการพัฒนาทางเศรษฐกิจ ซึ่งต้องอาศัยเงินทุนเพื่อช่วยสร้างให้เกิดกิจกรรมที่ส่งเสริมการพัฒนาภาคธุรกิจต่าง ๆ ในประเทศ ธนาคารออมสินเป็นสถาบันการเงินที่จัดตั้งขึ้นเป็นองค์กรสำคัญในการกระตุ้นส่งเสริมการออมทรัพย์ให้แพร่หลาย และเป็นฐานเงินออมที่สำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมไทย การปลูกฝังและส่งเสริมให้คนไทยทุกระดับทั่วประเทศเห็นคุณค่าประโยชน์ของการออมเพื่ออนาคตนั้น ได้กระตุ้นการพัฒนาและสร้างความมั่นคงทางการเงินอย่างกว้างขวาง

ตารางที่ 1.1 ปริมาณเงินออมภาคครัวเรือนในประเทศ ปี 2531-2548

(หน่วย: พันล้านบาท)

ปี พ.ศ.	เงินออมภาคครัวเรือน	การเปลี่ยนแปลง	อัตราการเปลี่ยนแปลง
2531	211.14		
2532	267.44	56.30	26.66
2533	213.17	-54.27	-20.29
2534	255.43	42.26	19.82
2535	267.16	11.73	4.59
2536	279.74	12.58	4.71
2537	256.01	-23.73	-8.48
2538	318.09	62.08	24.25
2539	277.95	-40.14	-12.62
2540	296.99	19.04	6.85
2541	470.30	173.31	58.36
2542	420.27	-50.03	-10.64
2543	367.83	-52.44	-12.48
2544	274.74	-93.09	-25.31
2545	214.53	-60.21	-21.92
2546	250.00	35.47	16.53
2547	323.35	73.35	29.34
2548	349.64	26.29	8.13

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

ธนาคารออมสินได้กำหนดแนวทางนโยบายส่งเสริมการออมทรัพย์ให้กับประชาชนและเยาวชนของชาติ ซึ่งเป็นนโยบายหลักที่ธนาคารออมสินปฏิบัติสืบทอดมาตั้งแต่เริ่มดำเนินการ และยึดถือมาทุกยุคทุกสมัย ดังปรากฏภาพลักษณ์ของสถาบันแห่งการออมทรัพย์ของประชาชน ฉะนั้น เพื่อให้การระดมเงินมีประสิทธิภาพมากที่สุด และสามารถแก้ไขปัญหาการขาดแคลนเงินออมของประเทศไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น ธนาคารออมสินได้พัฒนาปรับปรุงงานด้านการรับฝากให้เหมาะสม โดยธนาคารมุ่งเน้นการระดมเงินออม โดยผ่านธุรกิจเงินฝากที่เป็นจุดเด่นที่สำคัญของธนาคารประการหนึ่งก็คือ เงินฝากสลากออมสินพิเศษ

ตารางที่ 1.2 ปริมาณเงินฝากธนาคารออมสิน ปี 2541-2548

(หน่วย: ล้านบาท)

ปี	ฝากเพื่อเรียก			สลากออมสิน	
	ฝากเพื่อเรียก	พิเศษ	ฝากประจำ	พิเศษ	สงเคราะห์ชีวิต
2541	46,417.20	141,472.80	53,844.10	58,848.96	12,214.04
2542	50,901.50	147,478.90	58,669.50	82,452.24	15,227.66
2543	65,328.50	151,910.50	69,885.50	92,075.08	17,257.22
2544	100,134.80	150,770.70	75,750.90	105,336.64	25,587.16
2545	105,656.70	144,027.50	73,659.50	143,767.20	29,535.60
2546	123,425.90	152,371.00	71,273.70	146,027.72	34,434.18
2547	139,357.00	152,494.80	63,752.50	134,825.94	37,271.36
2548	46,417.20	141,472.80	53,844.10	58,848.96	12,214.04

ที่มา: ธนาคารออมสิน

จากตารางที่ 1.2 จะเห็นได้ว่าเงินฝากสลากออมสินพิเศษมีปริมาณสูงเป็นอันดับสองรองจากเงินฝากออมทรัพย์พิเศษ สลากออมสินพิเศษ เป็นการออมทรัพย์ลักษณะพิเศษ ซึ่งมีลักษณะเด่นที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะที่ไม่เพียงแต่เป็นการสร้างความมั่นคงในอนาคตให้กับผู้ฝากเท่านั้น หากแต่ยังสามารถทวีจำนวนเงินออมของประชาชนที่มีโชคและชอบการเสี่ยงให้สูงขึ้น โดยผู้ฝากมีสิทธิถูกรางวัลตามมูลค่าที่ธนาคารกำหนด ธนาคารออมสินได้เปิดบริการรับฝากสลากออมสินพิเศษ ตั้งแต่วันที่ 3 มิถุนายน พ.ศ. 2486 ถึงปัจจุบัน

การออกสลากออมสินพิเศษได้ทำการปรับปรุงเงื่อนไข ราคา ดอกเบี้ย และมูลค่าเงินถูกเลขสลากจ่ายคืนเป็นระยะ ๆ เพื่อให้สอดคล้องและเหมาะสมกับภาวะอัตราดอกเบี้ยในตลาด และเพื่อให้จูงใจผู้ฝากเงิน ดังนั้นข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเพิ่มขึ้นของเงินฝากสลากออมสินพิเศษ เป็นข้อมูลที่สำคัญอย่างมากในการบริหารธุรกิจเงินฝากประเภทนี้

การศึกษาปัจจัยทางเศรษฐกิจ จึงเป็นสิ่งที่จำเป็น เพราะเป็นฐานข้อมูลที่สำคัญอย่างหนึ่งในการพยากรณ์เงินฝากสลากออมสินพิเศษ เพื่อการบริหารสภาพคล่องของธนาคาร การศึกษาทั้งปัจจัยทางเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้องจะเป็นประโยชน์ต่อการประมาณเงินฝากสลากออมสินพิเศษได้อย่างถูกต้องยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังสามารถนำไปสู่การปรับปรุงปัจจัยต่าง ๆ ที่ธนาคารควบคุมได้ หรือนำผลที่ได้มาปรับปรุงเป็นมาตรการในการกำหนดเงื่อนไขในการออกสลากออมสินพิเศษต่อไป ซึ่ง

ท้ายที่สุดการเพิ่มขึ้นของเงินฝากสลากออมสินพิเศษ ก็คือการทำให้ออมเงินของประเทศเพิ่มขึ้นนั่นเอง

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาสภาพทั่วไป และปัจจัยทางเศรษฐกิจที่ส่งผลต่อปริมาณเงินฝากสลากออมสินพิเศษ
2. เพื่อศึกษาปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีอิทธิพลต่อปริมาณเงินฝากสลากออมสินพิเศษ
3. เพื่อทดสอบการพยากรณ์ปริมาณเงินฝากสลากออมสินพิเศษด้วยแบบจำลอง ARMAX

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

จากการศึกษาดังกล่าว สามารถนำไปเป็นแนวทางสำหรับธนาคารในการวางแผนงานด้านนโยบายเงินฝากสลากออมสินพิเศษ เพื่อเพิ่มปริมาณเงินฝากสลากออมสินพิเศษให้มากขึ้น โดยเฉพาะปัจจัยที่ธนาคารสามารถควบคุมได้ และเพื่อช่วยส่งเสริมเงินออมของประเทศ อันจะส่งผลถึงการรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศต่อไป ดังนั้นผลการศึกษาก็อาจใช้เป็นคู่มือในการกระตุ้นให้เกิดการออมภายในประเทศได้มากขึ้น

ขอบเขตการศึกษา

ศึกษาปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีอิทธิพลต่อปริมาณเงินฝากสลากออมสินพิเศษ ใช้ข้อมูลรายไตรมาสในช่วงระหว่างปี พ.ศ. 2541 ถึง พ.ศ. 2548 และทดสอบการพยากรณ์ปริมาณเงินฝากสลากออมสินพิเศษในปี พ.ศ. 2547 ถึง พ.ศ. 2548 โดยแบบจำลอง ARMAX

วิธีการศึกษา

1. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษามีการเก็บรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ซึ่งเป็นข้อมูลอนุกรมเวลา จะทำการจัดเก็บเป็นรายไตรมาสในช่วงระหว่างปี พ.ศ. 2541 – พ.ศ. 2548 รวมทั้งสิ้น 32 ข้อมูล ซึ่งข้อมูลที่นำมาศึกษาจะประกอบด้วยข้อมูลและแหล่งที่มาของข้อมูล ดังนี้

1. ปริมาณเงินฝากสลากออมสินพิเศษ เก็บรวบรวมจากธนาคารออมสิน
2. อัตราเงินเพื่อพื้นฐาน เก็บรวบรวมจากธนาคารแห่งประเทศไทย
3. รายได้ประชาชาติ เก็บรวบรวมจาก International Financial Statistics. 2006.
4. เงินออมภาคครัวเรือนในประเทศ เก็บรวบรวมจากธนาคารแห่งประเทศไทย
5. อัตราดอกเบี้ยเงินฝากสลากออมสินพิเศษ เก็บรวบรวมจากธนาคารออมสิน
6. อัตราดอกเบี้ยเงินฝากธนาคารประเภทประจำ เก็บรวบรวมจาก International Financial Statistics. 2006.
7. อัตราดอกเบี้ยพันธบัตรรัฐบาล เก็บรวบรวมจาก International Financial Statistics. 2006.

2. วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการศึกษาในครั้งนี้ จึงมีการแบ่งการศึกษาออกเป็น 2 ส่วน โดยในส่วนแรกจะเป็นการวิเคราะห์เชิงพรรณนา และในส่วนที่สองจะทำการวิเคราะห์เชิงปริมาณ

1. การวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) จะทำการศึกษาถึงวิวัฒนาการทางด้านเงินฝากสลากออมสินพิเศษ โดยจะครอบคลุมตั้งแต่ปี พ.ศ. 2486 ซึ่งเป็นปีที่ให้บริการรับฝากสลากออมสินพิเศษเป็นครั้งแรก จนถึงปัจจุบันว่ามีลักษณะ รูปแบบ และเงื่อนไขอย่างไรในการฝากสลากออมสินพิเศษ
2. การวิเคราะห์เชิงปริมาณ (Quantitative Analysis) เพื่อการบรรลุวัตถุประสงค์ข้อที่สอง โดยได้นำข้อมูลเชิงปริมาณที่เก็บรวบรวมได้จากแหล่งที่มาของข้อมูลต่าง ๆ และนำข้อมูลดังกล่าว

มาใช้ในการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงซ้อน (Multiple Regression) เพื่อหาความสัมพันธ์ของปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีอิทธิพลต่อปริมาณเงินฝากสลากออมสินพิเศษ ตามแบบจำลองในการศึกษาที่สร้างขึ้น โดยใช้ข้อมูลสถิติรายไตรมาสในช่วงระหว่างปี พ.ศ. 2541 – พ.ศ. 2548 รวมทั้งสิ้น 32 ข้อมูล

3. เพื่อการบรรลุวัตถุประสงค์ข้อที่สาม ทดสอบการพยากรณ์ปริมาณเงินฝากสลากออมสินพิเศษ จะนำข้อมูลปริมาณเงินฝากสลากออมสินพิเศษใช้ในการพยากรณ์โดยสมการถดถอยเชิงซ้อน (Multiple Regression) เปรียบเทียบกับการพยากรณ์โดยแบบจำลอง ARMAX เพื่อให้ได้วิธีการพยากรณ์ที่เหมาะสมกับชุดข้อมูลที่สุด

บทที่ 2

โครงสร้างทางทฤษฎีและแบบจำลองที่ใช้ในการศึกษา

ในบทนี้จะกล่าวถึงการตรวจเอกสาร แนวคิดทางทฤษฎี แบบจำลองที่ใช้ในการศึกษา ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา รวมทั้งสมมติฐานในการศึกษา ซึ่งจะกล่าวในรายละเอียดต่อไป

การตรวจเอกสาร

ขวัญกมล บุญวงษ์ (2538) ศึกษาเรื่อง บทบาทของธนาคารออมสินในการระดมเงินออม การให้สินเชื่อ และการลงทุน พบว่า ธนาคารออมสินเป็นสถาบันการเงินที่มีความสำคัญในการระดมเงินออมเป็นอันดับสามและการลงทุนเป็นอันดับสอง เมื่อเปรียบเทียบกับสถาบันการเงินทั้งระบบ ส่วนการให้สินเชื่อยังไม่ค่อยมีบทบาท สำหรับบทบาทในอนาคตมีเป้าหมายที่จะเปลี่ยนแปลงเป็นธนาคารเพื่อการพัฒนาชนบท ส่วนการศึกษาด้านทัศนคติของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครต่อสถาบันการเงินปรากฏว่า การเลือกใช้สถาบันการเงินใดขึ้นอยู่กับสถานที่ตั้งของสถาบันการเงิน

สุทิพย์ พิบูลทิพย์ (2538) ศึกษาเรื่อง การออมของครัวเรือนในสถาบันการเงินในประเทศไทย ผลการศึกษาปัจจัยที่กำหนดการออมที่แท้จริงของครัวเรือนในธนาคารออมสิน พบว่า รายได้ที่แท้จริงของครัวเรือน อัตราผลตอบแทนที่แท้จริงของการออมในธนาคารออมสิน และจำนวนสาขาของธนาคารออมสินต่อจำนวนประชากร เป็นปัจจัยที่สามารถกำหนดการออมที่แท้จริงของครัวเรือนในธนาคารออมสินได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และหากพิจารณาค่าความยืดหยุ่นของปัจจัยที่กำหนดการออมที่แท้จริงในธนาคารออมสินจะเห็นได้ว่า ปัจจัยที่มีความสำคัญในการกำหนดการออมที่แท้จริงของครัวเรือนในธนาคารออมสินมากที่สุด คือ จำนวนสาขาของธนาคารออมสินต่อจำนวนประชากร รองลงมา ก็คือรายได้ที่แท้จริงของครัวเรือน และอัตราผลตอบแทนที่แท้จริงของการออมในธนาคารออมสิน ตามลำดับ

พระวุฒิ สุพัฒน์วิชราพันธ์ (2539) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงปริมาณเงินฝากของธนาคารพาณิชย์ไทย โดยกำหนดปัจจัยทั้งหมด 5 ปัจจัย คือ เงินออมภายในประเทศ อัตราดอกเบี้ยเงินฝาก จำนวนสาขาของธนาคารพาณิชย์ไทย อัตราดอกเบี้ยพันธบัตรรัฐบาล และอัตราเงินเฟ้อ เป็นตัวแปรอิสระ และให้เงินฝากของธนาคารพาณิชย์ไทยเป็นตัวแปรตาม โดยใช้ข้อมูลที่เกิดขึ้นจริงระหว่างปี พ.ศ. 2518-2537 ผลการวิเคราะห์ตามทฤษฎีถดถอยและสหสัมพันธ์ปรากฏว่า เงินออมภายในประเทศ จำนวนสาขาของธนาคารพาณิชย์ไทย และอัตราเงินเฟ้อ เป็นปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงปริมาณเงินฝากของธนาคารพาณิชย์ไทย ส่วนค่าความยืดหยุ่นของปริมาณเงินฝากของธนาคารพาณิชย์ไทย พบว่า อัตราดอกเบี้ยพันธบัตรรัฐบาล มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงเงินฝากมากที่สุด และปริมาณเงินฝากของธนาคารพาณิชย์ไทยเพิ่มขึ้น และมีแนวโน้มที่จะสูงขึ้นเรื่อย ๆ เมื่อเวลาเปลี่ยนแปลงไป

ธานินทร์ ขจรโกวิทย์ (2542) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อปริมาณเงินฝากของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร พบว่า ปริมาณเงินฝากในช่วงปี พ.ศ. 2533-2540 มีผลทำให้ร.ก.ส. มีกำไรและมีสภาพคล่องสูงที่สุด ส่วนการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อปริมาณเงินฝากโดยใช้แบบจำลองทางเศรษฐมิติที่ประยุกต์จากแบบจำลองเงินฝากของ McKinnon และแบบจำลองการจัดหลักทรัพย์การลงทุนของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทยของดร. โอฬาร ไชยประวัติ ในรูปสมการถดถอยเชิงซ้อน ในการศึกษาครั้งนี้ใช้วิธีกำลังสองน้อยที่สุดแบบธรรมดา ในการประมาณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระต่าง ๆ พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงปริมาณเงินฝากประจำ ได้แก่ มูลค่าผลิตภัณฑ์ภายในประเทศทั้งสิ้น จำนวนสาขาของร.ก.ส. จำนวนที่ทำกรหน่วยอำเภอของร.ก.ส. และจำนวนสาขาของธนาคารพาณิชย์อื่น ๆ ในขณะที่ปัจจัยที่มีผลต่อปริมาณเงินฝากออมทรัพย์ ได้แก่ จำนวนสาขาของร.ก.ส. โครงการเงินฝากออมทรัพย์ทวีโชค ผลการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้นำไปสู่การคาดคะเน ปริมาณเงินฝากของร.ก.ส. ในช่วงปี พ.ศ. 2541-2543 พบว่า ปริมาณเงินฝากประจำของร.ก.ส. มีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้นในอัตราที่ลดลงในช่วงระหว่างปี พ.ศ. 2541-2542 และเพิ่มขึ้นในอัตราที่เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2542-2543 ส่วนเงินฝากออมทรัพย์ จะลดลงในปี พ.ศ. 2541 และมีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้นในอัตราที่ลดลงจากปี พ.ศ. 2542-2543

จากการตรวจเอกสารที่กล่าวมาข้างต้น พบว่างานวิจัยดังกล่าวเป็นการศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อปริมาณการออมของประชาชน ซึ่งสามารถอ้างอิงแนวคิดทางทฤษฎีที่อธิบาย

ความสัมพันธ์ของปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลต่อปริมาณเงินฝากสลากออมสินพิเศษซึ่งเป็นรูปแบบหนึ่งของการออมได้

จิตประพันธ์ ยืนสง่ามันคง (2549) ศึกษาเรื่อง การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อราคาทองคำในประเทศไทย และการพยากรณ์ ราคาทองคำ ด้วยแบบจำลองของบ็อกซ์และเจนกินส์ โดยมีวัตถุประสงค์ของการศึกษา เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อราคาทองคำในประเทศไทย และการพยากรณ์ราคาทองคำในประเทศไทยด้วยแบบจำลองของบ็อกซ์และเจนกินส์ ใช้ข้อมูลทุติยภูมิเป็นรายเดือน ตั้งแต่เดือนมกราคม พ.ศ. 2541 ถึงเดือนตุลาคม พ.ศ. 2548 พบว่า ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อราคาทองคำในประเทศไทย คือ ราคาทองคำในตลาดโลก ดัชนีราคาผู้บริโภค อัตราแลกเปลี่ยนของประเทศไทยต่อดอลลาร์สหรัฐ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 และเหตุการณ์ก่อวินาศกรรมในประเทศสหรัฐอเมริกา เมื่อวันที่ 11 กันยายน พ.ศ. 2544 ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และหลังจากนำราคาทองคำในตลาดโลก ดัชนีราคาผู้บริโภค และอัตราแลกเปลี่ยนของประเทศไทยต่อดอลลาร์สหรัฐมาพยากรณ์ตัวเองด้วยวิธีบ็อกซ์และเจนกินส์ พบว่า ค่าที่พยากรณ์มีความแม่นยำในระยะ 1 เดือน และเมื่อนำค่าตัวแปรอิสระดังกล่าวมาพยากรณ์ราคาทองคำในประเทศไทย พบว่า ราคาทองคำที่พยากรณ์ได้นั้นมีความแม่นยำในระยะ 1 เดือนเช่นเดียวกัน

จากการตรวจเอกสารข้างต้น สามารถประยุกต์วิธีการศึกษาของจิตประพันธ์ ยืนสง่ามันคง มาเป็นแนวทางในการพยากรณ์ปริมาณสลากออมสินพิเศษได้

แนวคิดทฤษฎี

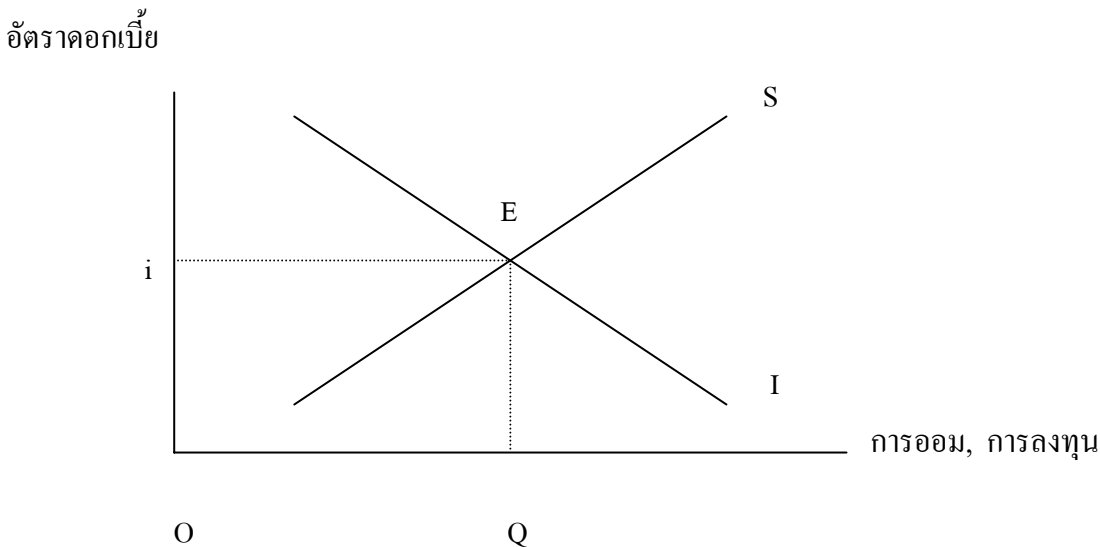
1. ทฤษฎีการออม - การลงทุน (Saving - Investment Theory of Interest)

เป็นทฤษฎีตามแนวความคิดของนักเศรษฐศาสตร์สำนักเดิมที่ว่า ปัจจัยสำคัญที่กำหนดระดับอัตราดอกเบี้ยในตลาดของเงิน ก็คือ อุปทานเงินออม (Supply of Saving) และอุปสงค์ของการลงทุน (Demand for Investment) (วิไลลักษณ์ ไทยอุดมสำห, 2534: 165-166)

อุปทานของเงินออมนั้นหมายถึง ปริมาณเงินออม (Saving, S) ที่ผู้ออมเก็บออมจากรายได้ โดยลดการบริโภคลง ปริมาณเงินออมนี้จะเป็นฟังก์ชันกับอัตราดอกเบี้ย กล่าวคือ ถ้าอัตราดอกเบี้ย (i) สูงปริมาณการออมจะสูง แต่ถ้าอัตราดอกเบี้ยต่ำปริมาณการออมจะต่ำด้วย นั่นคือ $dS/di > 0$ ดังภาพที่ 1

ส่วนอุปสงค์ของการลงทุน หมายถึง ปริมาณความต้องการเงินทุน (จากเงินออม) เพื่อนำไปดำเนินกิจการ (Investment, I) โดยปริมาณความต้องการนี้จะเป็นฟังก์ชันกับอัตราดอกเบี้ยเช่นกัน แต่ต่างกันตรงที่ว่า อุปสงค์เงินทุนเพื่อการลงทุนนี้จะเป็นไปทางตรงข้ามกับอัตราดอกเบี้ย กล่าวคือ ถ้าอัตราดอกเบี้ยสูงการลงทุนจะต่ำ แต่ถ้าอัตราดอกเบี้ยต่ำการลงทุนจะสูง นั่นคือ $dI/di < 0$ ดังภาพที่ 1

ดุลยภาพของอัตราดอกเบี้ยจะอยู่ที่ปริมาณการออมและการลงทุนเท่ากันคือ ที่จุด E โดยอัตราดอกเบี้ยจะเป็น i และปริมาณการออมและการลงทุนต่างเท่ากับ OQ จุดใด ๆ ที่นอกเหนือจากจุด E จะอยู่ไม่ได้ เพราะอัตราดอกเบี้ยจะลดลงหรือเพิ่มขึ้นแล้วแต่กรณี ในที่สุดอัตราดอกเบี้ยจะมาอยู่ที่จุดดุลยภาพและทำให้ $S = I$ จนได้

ภาพที่ 2.1 คุณลักษณะของอัตราดอกเบี้ยในทฤษฎีการออม – การลงทุน
ที่มา: วิไลลักษณ์ ไทยอุตสาห์ (2534: 166)

ทฤษฎีการออม – การลงทุนนี้ แสดงถึงคุณลักษณะของอัตราดอกเบี้ยในระบบเศรษฐกิจ แต่ถ้าพิจารณาเฉพาะด้านการออมด้านเดียว เมื่ออัตราดอกเบี้ยสูงการออมจะเพิ่มขึ้น นั่นคือถ้านำมาใช้ในการศึกษานี้อัตราดอกเบี้ยน่าจะมีผลต่อเงินฝากสลากออมสินพิเศษ ซึ่งเป็นการออมประเภทหนึ่งได้

2. ทฤษฎีการบริโภคที่สัมพันธ์กับรายได้เปรียบเทียบ (Relative Income Theory of Consumption)

ดิเวนเบอร์รี่ (Duesenberry) ได้พัฒนาทฤษฎีการบริโภคที่สัมพันธ์กับรายได้เปรียบเทียบ (Relative Income Theory of Consumption) ขึ้นในปี ค.ศ.1949 ตามแนวคิดที่ว่า การบริโภคมิได้มีความสัมพันธ์กับระดับรายได้สัมบูรณ์เท่านั้น แต่จะมีความสัมพันธ์กับระดับรายได้เปรียบเทียบ (Relative Income) กับบุคคลอื่นด้วย ดังนั้นบุคคลที่มีรายได้เมื่อเปรียบเทียบแล้วต่ำกว่าระดับรายได้เฉลี่ยของคนในสังคมจะมีแนวโน้มว่าเขาจะใช้จ่ายบริโภคค่อนข้างสูงเมื่อเทียบกับรายได้ของเขา ทำให้ค่าความโน้มเอียงเฉลี่ยในการอุปโภคบริโภค (The Average Propensity to Consume : APC) ของเขาค่อนข้างสูง สาเหตุที่เป็นเช่นนี้เพราะบุคคลจะพยายามรักษาระดับการบริโภคของเขาให้ใกล้เคียงกับระดับการบริโภคเฉลี่ยของคนในสังคม ทั้ง ๆ ที่ระดับรายได้ของเขาค่อนข้างต่ำก็

ตาม ส่วนบุคคลที่มีระดับรายได้ค่อนข้างสูงเมื่อเปรียบเทียบกับรายได้เฉลี่ยของคนในสังคมจะใช้จ่ายบริโภคค่อนข้างต่ำเมื่อเทียบกับรายได้ของเขา เหตุที่เป็นเช่นนี้เพราะระดับการบริโภคของเขาสูงอยู่แล้วเมื่อเปรียบเทียบกับบุคคลอื่นในสังคม ดังนั้นเขาใช้จ่ายบริโภคเพียงส่วนน้อยของรายได้ก็สามารถบริโภคสินค้าและบริการตามมาตรฐานการบริโภคของคนส่วนใหญ่ได้ (รัตนา สายคณิต, 2544: 225-227)

จากแนวคิดดังกล่าว ทำให้คิวเซนเบอร์รีเสนอทฤษฎีการบริโภคที่สัมพันธ์กับรายได้เปรียบเทียบหรือต่อไปนี้จะเรียกสั้น ๆ ว่า “ทฤษฎีรายได้เปรียบเทียบ” ว่า ในระยะสั้นเส้นการบริโภคจะมีลักษณะ เช่นเดียวกับเส้นการบริโภคที่ได้จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริโภคกับระดับรายได้ในงบประมาณของครัวเรือน คือ เป็นเส้นที่ตัดแกนตั้งแสดงว่าการบริโภคกับระดับรายได้มีความสัมพันธ์ที่ไม่ได้สัดส่วนกัน ค่าความโน้มเอียงเฉลี่ยในการอุปโภคบริโภคมากกว่าค่าความโน้มเอียงหน่วยสุดท้ายในการอุปโภคบริโภค (The Marginal Propensity to Consume : MPC) และค่า APC จะลดลงเรื่อย ๆ เมื่อระดับรายได้สูงขึ้น

ส่วนในระยะยาว เมื่อระดับรายได้สูงขึ้นเรื่อย ๆ ค่า APC จะคงที่ ทั้งนี้เพราะการที่ระดับรายได้สูงขึ้นไปตามเส้นแนวโน้มระยะยาว และถ้าลักษณะการกระจายรายได้ของคนในสังคมค่อนข้างคงที่ (นั่นคือรายได้เปรียบเทียบของคนในสังคมค่อนข้างคงที่) บุคคลจะใช้จ่ายในการบริโภคเป็นสัดส่วนของรายได้เท่ากับสัดส่วนที่ตนเคยใช้จ่าย ดังนั้นค่า APC ในระยะยาวจึงคงที่ด้วย เส้นการบริโภคระยะยาวจึงเป็นเส้นที่ออกจากจุดกำเนิด แสดงว่าการบริโภคกับระดับรายได้มีความสัมพันธ์ที่ได้สัดส่วนกันค่า $APC = MPC$ และค่า APC คงที่แม้ว่าระดับรายได้สูงขึ้น

การบริโภคในงวดปัจจุบันนอกจากจะขึ้นอยู่กับระดับรายได้ส่วนบุคคลและรายได้เปรียบเทียบแล้ว คิวเซนเบอร์รียังมีความเห็นว่า การบริโภทยังขึ้นอยู่กับระดับการบริโภคในงวดเวลาก่อน ๆ อีกด้วย โดยเขาอธิบายว่าครอบครัวที่มีระดับการบริโภคสูงอยู่ระดับหนึ่งแล้ว การที่จะลดระดับการบริโภคให้ต่ำกว่าเดิมจะเป็นการยากกว่าการลดส่วนของการออมต่อรายได้ อาศัยสมมติฐานดังกล่าวคิวเซนเบอร์รีจึงมีความเห็นว่าสัดส่วนของการออมต่อรายได้ (Average Propensity to Save : APS) ขึ้นกับระดับรายได้ในงวดปัจจุบันเปรียบเทียบกับระดับรายได้สูงสุดที่เคยได้รับในอดีต (Past Peak Income) ดังสมการ

$$S/Y = a_0 + a_1 Y/Y_0^p \quad (2.1)$$

โดยที่ S	=	การออมส่วนบุคคล
Y	=	รายได้ประชาชาติ (ภายหลังหักภาษีแล้ว)
Y^p_0	=	รายได้ประชาชาติสูงสุดในอดีต
a_0	=	การออมโดยอิสระ
a_1	=	ค่าสัมประสิทธิ์

จากสมการ 2.1 แสดงว่า S/Y ในงวดเวลาใดมีความสัมพันธ์กับระดับรายได้ประชาชาติในงวดเวลานั้น เปรียบเทียบกับ ระดับรายได้ประชาชาติสูงสุดในอดีต ถ้าระดับรายได้ในงวดปัจจุบันสูงขึ้นเรื่อยๆ (ค่า Y สูงขึ้น และย่อมมากกว่า Y^p_0) ทำให้ค่า S/Y สูงขึ้นเรื่อยๆ เช่นเดียวกัน แต่ในงวดเวลาใด ระดับรายได้ในงวดปัจจุบันลดลง (ค่า Y ลดลงและย่อมน้อยกว่า Y^p_0) จะทำให้ค่า S/Y ลดลงด้วย

ทฤษฎีการบริโภคที่สัมพันธ์กับรายได้เปรียบเทียบ ของ Duesenberry นี้ อธิบายถึงความสามารถของการออมนั้นขึ้นอยู่กับรายได้ประชาชาติ หรืออาจกล่าวได้ว่า การออม คือ ส่วนแตกต่างระหว่างรายได้และรายจ่ายเพื่อการบริโภค ดังนั้นการเพิ่มขึ้นของรายได้จะทำให้การออมสูงขึ้น ถ้าค่าความโน้มเอียงที่จะบริโภคไม่เปลี่ยนแปลง การศึกษาเงินฝากสลากออมสินพิเศษหรือปริมาณเงินออมของประชาชนจึงสามารถนำตัวแปรในทฤษฎีนี้มาเป็นปัจจัยกำหนดเงินฝากสลากออมสินพิเศษได้

3. ฟังก์ชันการบริโภคและการออม

สามารถแสดงความสัมพันธ์การบริโภคกับตัวกำหนดต่าง ๆ ด้วยสัญลักษณ์ทางพีชคณิต ซึ่งเรียกว่าฟังก์ชันการบริโภค (Consumption Function) ดังนี้ (วันรักษ์ มิ่งมณีนาคิน, 2545: 66)

$$C = f(Y_d, A_1, A_2, A_3, \dots) \quad (2.2)$$

C คือ รายจ่ายเพื่อการบริโภค

Y_d คือ รายได้ที่ใช้จ่ายได้ (Disposable Income)

A_1 คือ สินทรัพย์ของผู้บริโภค

A_2 คือ สินค้ำคงทนที่ผู้บริโภคมียู่

A_3 คือ การคาดการณของผู้บริโภค ฯลฯ

จากหนังสือ The General Theory เคนส์ระบุว่า รายได้ที่ใช้จ่ายได้เป็นตัวกำหนดที่สำคัญที่สุดในรายจ่ายเพื่อการบริโภคและการออม ดังนั้น รายได้ที่ใช้จ่ายได้จึงเป็นตัวกำหนดโดยตรง (Direct Determinants) ของการบริโภคและการออม ส่วนปัจจัยอื่น ๆ ถือเป็นตัวกำหนดโดยอ้อม (Indirect Determinants)

สมมติว่าปัจจัยอื่น ๆ อันเป็นตัวกำหนดโดยอ้อมอยู่ที่ ฟังก์ชันการบริโภคจะเป็นดังนี้

$$C = f(Y_d) \quad (2.3)$$

จากการศึกษาข้อมูลเชิงประจักษ์พบว่า ระดับการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคย่อมแปรผันโดยตรงกับระดับของรายได้ที่ใช้จ่ายได้ นั่นคือ เมื่อระดับรายได้สูงขึ้น การบริโภคจะมากขึ้น และเมื่อระดับรายได้ลดลง การบริโภคก็จะลดลงด้วย มีข้อสังเกตว่าแม้ระดับรายได้จะมีค่าเท่ากับศูนย์ก็ยังคงมีการบริโภคอยู่ระดับหนึ่ง ทั้งนี้พิจารณาได้จากสังคมที่ประสบภัยธรรมชาติผลผลิตถูกทำลายสิ้น ประชาชนก็ยังคงต้องบริโภคเพื่อประทังชีวิต โดยอาศัยสินค้าและบริการที่สังคมอื่นบริจาคให้มา อาจแสดงความสัมพันธ์ระหว่างการบริโภคกับรายได้ที่ใช้จ่ายได้ในรูปสมการเส้นตรง (Linear Equation) ดังนี้

$$C = C_a + bY_d \quad (2.4)$$

C_a คือ ระดับการบริโภคเมื่อรายได้เท่ากับศูนย์

b คือ ค่าความชันของสมการ

ในกรณีที่ระบบเศรษฐกิจมีเพียง 2 ภาคเศรษฐกิจ คือ ภาคครัวเรือนและภาคธุรกิจ รายได้ที่ใช้จ่ายได้ (DI) เท่ากับรายได้ประชาชาติ (NNP) และนำไปใช้จ่ายเพื่อการบริโภคและเก็บออม นั่นคือ

$$Y_d = C + S \quad (2.5)$$

ฟังก์ชันการออม : $S = f(Y_d)$

$$\begin{aligned} \text{สมการการออม} : S &= Y_d - C = Y_d - (C_a + bY_d) \\ &= (1-b)Y_d - C_a \end{aligned} \quad (2.6)$$

ความสัมพันธ์ระหว่างการออมและรายได้ก็เช่นเดียวกับการบริโภค นั่นคือ ระดับการออมย่อมแปรผันโดยตรงกับรายได้ที่ใช้จ่ายได้

4. ทฤษฎีความต้องการถือเงินเพื่อใช้จ่ายใช้สอยตามแนวคิดทฤษฎีสินค้าคงคลัง

ใช้หลักการของทฤษฎีสินค้าคงคลัง (Inventory Approach) เนื่องจากมองเงินเป็นสินทรัพย์ชนิดหนึ่ง เพราะฉะนั้นสามารถใช้หลักการของการจัดการสินทรัพย์ (Asset Management) ในการหาระดับสินค้าคงคลังที่เหมาะสม (Optimum Inventory) ชมเพลิน จันทรเรืองเพ็ญ (2538: 166-172)

Keynes วิเคราะห์ความต้องการถือเงินเพื่อใช้จ่ายใช้สอย โดยไม่ได้กำหนดบทบาทของอัตราดอกเบี้ยต่อความต้องการถือเงินดังกล่าว เนื่องจากมองว่าเงินสดไม่ได้สร้างผลตอบแทน

Baumol ตั้งคำถามว่า ทำไมคนเราถึงถือเงินสดไว้ทั้งหมด ทำไมไม่ถือสินทรัพย์บางส่วนในรูปพันธบัตร ซึ่งได้ผลตอบแทนในรูปดอกเบี้ย แล้วขายพันธบัตรเมื่อจำเป็นต้องใช้เงิน ขนาดของรายได้และรายจ่ายของแต่ละบุคคล ค่าใช้จ่ายในการขายพันธบัตร และช่วงเวลาในการรับจ่ายเงิน ควรเป็นเครื่องกำหนดขนาดการถือพันธบัตรโดยเฉลี่ย และปริมาณวันที่เหมาะสม (Optimum Money Holding)

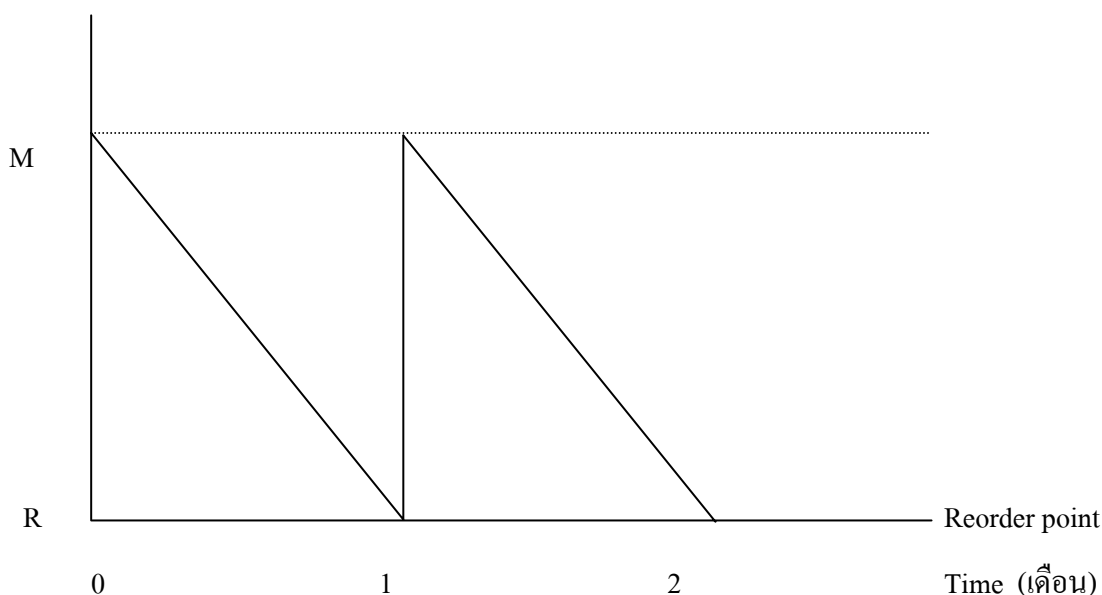
คนเราถือเงินเพื่อความสะดวกในการใช้จ่ายประจำวัน แต่ขณะเดียวกันก็เกิดค่าเสียโอกาสในการถือเงิน ดังนั้นความต้องการถือเงินจะขึ้นอยู่กับ ประโยชน์ทางด้านสภาพคล่อง และต้นทุนของการถือเงิน

ทฤษฎีความต้องการถือเงินเพื่อใช้จ่ายใช้สอยของ Baumol – Tobin นี้ อธิบายถึงความต้องการถือเงินของบุคคลว่า ทำไมคนเราถึงถือเงินสดไว้ทั้งหมด ทำไมไม่ถือสินทรัพย์บางส่วนในรูปพันธบัตร ซึ่งได้ผลตอบแทนในรูปดอกเบี้ย ซึ่งในที่นี้พันธบัตรก็เปรียบเสมือนได้ถึงเงินฝากสลากออมสินพิเศษ ฉะนั้นการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อเงินฝากสลากออมสินพิเศษจึงสามารถนำตัวแปรต่าง ๆ ในทฤษฎีนี้มาเป็นตัวกำหนดเงินฝากสลากออมสินพิเศษได้

ข้อสมมติฐาน

1. ความต้องการถือเงินสามารถหาค่าได้ และมีค่าคงที่ตลอดเวลา
2. ไม่มีการขาดแคลนเงิน (ไม่มีการขาดแคลนสภาพคล่อง)
3. ขายสลากออมสินพิเศษโดยได้รับเงินทั้งหมดในเวลาเดียวกัน
4. APC มีค่าคงที่
5. คนมีรายได้หลังหักภาษีคงที่ทุกเดือน (Y^d)

ปริมาณเงินสดในมือ

ภาพที่ 2.2 ความต้องการถือเงินเพื่อจับจ่ายใช้สอยตามแนวความคิดการถือสินทรัพย์
ที่มา: ชมเพลิน จันทรเรืองเพ็ญ (2538: 169)

สมมติให้ช่วงเวลาที่พิจารณาเป็นเดือน สมมติให้บุคคลที่เราทำการวิเคราะห์นี้ได้รับรายได้ทุกต้นเดือน รายได้ที่เขาได้รับนี้จะถืออยู่ในรูปของสินทรัพย์ทางการเงิน การใช้จ่ายหรือการชำระเงินในระหว่างเดือนเพื่อสินค้าและบริการของบุคคลนี้จะทำให้สต็อกของสินทรัพย์ทางการเงินของเขาลดน้อยลงจนกระทั่งเป็นศูนย์เมื่อสิ้นเดือน ตามภาพที่ 2.2 เขาอาจถือสต็อกของสินทรัพย์ทางการเงินอยู่ในรูปของสลากออมสินพิเศษ อย่างไรก็ตามในการชำระเงินเพื่อการซื้อสินค้าต่าง ๆ ในระหว่างเดือนนั้นจะต้องชำระด้วยเงิน แต่บุคคลผู้นี้ก็ไม่จำเป็นต้องถือเงิน แต่อาจถือในรูปของสลากออมสินพิเศษแต่อย่างเดียว เพราะตามหลักการแล้ว เมื่อใดที่เขาจำเป็นต้องใช้เงินไปในการ

ซื้อสินค้าเขาก็สามารถที่จะขายสลากออมสินพิเศษได้ในทันที และใช้เงินที่ได้ไปในการชำระค่าสินค้าโดยไม่ต้องถือเงินไว้เลย โดยทั่วไปแล้ว

ให้ π แทนกำไรสุทธิจากการถือสินทรัพย์ทางการเงิน (ผลตอบแทนจากดอกเบี้ยหักด้วยต้นทุนค่าธรรมเนียม) ให้ i แสดงถึงอัตราดอกเบี้ยที่ได้จากสลากออมสินพิเศษแต่ละหน่วยต่องวดเวลา ให้ c แสดงถึงต้นทุนที่คงที่ของรายการเปลี่ยนสลากออมสินพิเศษเป็นเงิน (ค่าธรรมเนียม) ต่อครั้ง และ n แสดงถึงจำนวนครั้งที่มีการเปลี่ยนสลากออมสินพิเศษเป็นเงิน \bar{W} แสดงถึงสินทรัพย์ทางการเงินที่ถือโดยเฉลี่ยต่อช่วงเวลา \bar{M} แสดงถึงจำนวนที่ถือโดยเฉลี่ย ($M/2$) และ \bar{B} (ซึ่งเท่ากับ $\bar{W} - \bar{M}$) แสดงถึงสลากออมสินพิเศษที่ถือโดยเฉลี่ย

ฟังก์ชันกำไรสุทธิสามารถแสดงได้ดังนี้

$$\pi = i\bar{B} - cn \quad (2.7)$$

ปัญหาที่ต้องการพิจารณาในที่นี้คือการทำให้ π ให้สูงสุดจากจำนวนเงินโดยเฉลี่ยที่ถือ หรือ \bar{M} สิ่งที่ต้องการในที่นี้คือการพยายามแสดง π ให้อยู่ในรูปฟังก์ชันของ \bar{M}

สมมติว่าในการใช้จ่ายเงินในการซื้อสินค้า 1 สัปดาห์ (จำนวนทั้งหมด OF หรือเท่ากับ $2\bar{W}$) บุคคลผู้นี้จะต้องขายสลากออมสินพิเศษแต่ละครั้งเป็นมูลค่าเท่ากับ Q ดังนั้น $nQ = OF$ (หรือ $n = 2\bar{W}/Q$) ทุกครั้งที่มีการขายสลากออมสินพิเศษเกิดขึ้น จำนวนเงินที่มีอยู่คือ M ซึ่งเท่ากับ Q และเนื่องจาก M จะลดลงจนกระทั่งเท่ากับ 0 ก่อนที่จะมีการขายสลากออมสินพิเศษใหม่ จำนวนเงินที่ถือโดยเฉลี่ยหรือ \bar{M} จึงเท่ากับ $Q/2$ ดังนั้น เราอาจเขียนได้ว่า

$$Q = 2\bar{M} \quad (2.8)$$

$$\text{และ } n = \frac{2\bar{W}}{Q} = \frac{2\bar{W}}{2\bar{M}} \quad (2.9)$$

แทนค่า n ตามสมการที่ 2.9 และ \bar{B} ซึ่ง $= \bar{W} - \bar{M}$ ในสมการที่ 2.7 จะทำให้ได้สมการในรูปแบบใหม่ดังนี้

$$\pi = i\bar{W} - i\bar{M} - c \frac{2\bar{W}}{2\bar{M}} \quad (2.10)$$

ถ้าเราหาค่าอนุพันธ์ (differentiate) สมการที่ 2.10 เทียบกับ \bar{M} เราจะได้เงื่อนไขที่จำเป็น (first order condition) สำหรับการทำให้ π สูงสุดดังนี้

$$\frac{\partial \pi}{\partial \bar{M}} = -i + \frac{c \cdot 2\bar{W}}{2\bar{M}^2} = 0 \quad (2.11)$$

$$\bar{M} = \sqrt{\frac{c \cdot 2\bar{W}}{2i}} \quad (2.12)$$

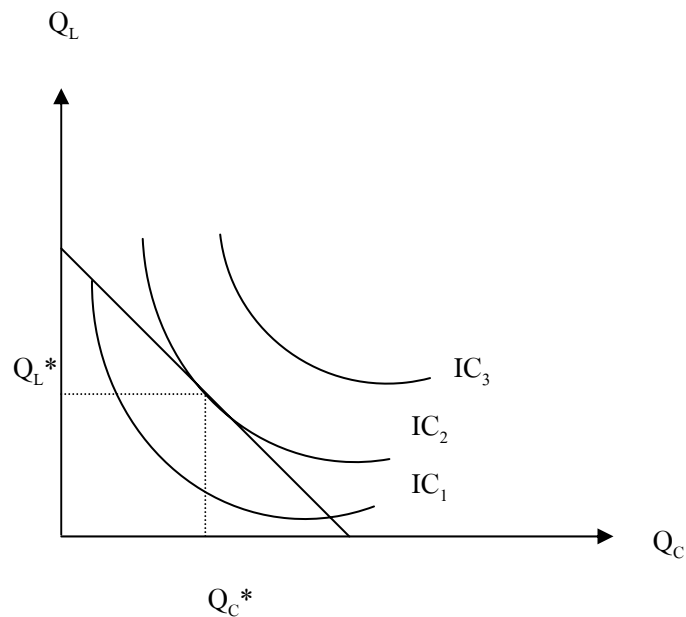
ค่าของ \bar{M} ตามสมการที่ 2.12 แสดงถึงจำนวนเงินที่ถือโดยเฉลี่ยที่ทำให้กำไรสุทธิสูงสุด จะเห็นได้ว่าจำนวนเงินที่ถือโดยเฉลี่ยในระดับที่เหมาะสม เพื่อที่จะใช้จ่ายในการซื้อสินค้าและบริการจะผันแปรไปในทางตรงกันข้ามกับอัตราดอกเบี้ยหรืออัตราผลตอบแทนของตลาดออมสินพิเศษ กล่าวคือ ถ้าอัตราดอกเบี้ยสูงขึ้น จำนวนเงินที่ถือโดยเฉลี่ยจะน้อยลง และถ้าอัตราดอกเบี้ยต่ำลง จำนวนเงินที่ถือโดยเฉลี่ยจะสูงขึ้น

5. ทฤษฎีการเลือกถือสินทรัพย์ (Portfolio Theory)

เป็นทฤษฎีที่ใช้อธิบายการตัดสินใจเลือกลงทุนในสินทรัพย์ของนักลงทุนภายใต้เงินลงทุนที่จำกัดว่า จะจัดสรรเงินลงทุนในสินทรัพย์ประเภทใดให้เกิดผลตอบแทนที่สูงสุดภายใต้ระดับความเสี่ยงที่ต่ำที่สุด และกล่าวถึงความสัมพันธ์ของความเสี่ยงของการถือหลักทรัพย์หลาย ๆ ประเภท โดยในการวิเคราะห์มีข้อสมมติดังนี้ (เพชรี ขุมทรัพย์, 2537: 395-399)

1. ผู้ลงทุนต้องการกำไรสูงสุด
2. หลักทรัพย์ต่าง ๆ ที่ลงทุนไม่มีความแน่นอนคือ มีอัตราผลตอบแทนต่าง ๆ กัน และมีความน่าจะเป็นต่างกัน และสามารถหาค่าเฉลี่ยของค่าคาดหวังได้
3. ผู้ลงทุนตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ใดขึ้นอยู่กับค่าคาดหวังและความเสี่ยง ซึ่งใช้ความแปรปรวน หรือส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็นตัวแทน
4. ผู้ลงทุนเป็นผู้ไม่ชอบความเสี่ยง

สำหรับแนวความคิดทางทฤษฎีที่นำมาใช้เปรียบเทียบ (เพชรี ขุมทรัพย์, 2537) คือ ทางเลือกของผู้บริโภค

ภาพที่ 2.3 ความพอใจสูงสุดจากการบริโภคสินค้าสองชนิด

ที่มา: เพชรี ขุมทรัพย์ (2537: 396)

จากภาพที่ 2.3 จุดที่ผู้บริโภคเกิดความพอใจสูงสุดจากการบริโภคสินค้าทั้งสองชนิด คือ บริโภคสินค้า L ปริมาณ Q_L บริโภค C ปริมาณ Q_C กำหนดให้ W คือ รายได้ที่มีอยู่นั้น เป็นจำนวนเงินจำกัดที่ใช้ในการเลือกบริโภคระหว่างสินค้า L และ C ดังนั้นการบริโภคสินค้าทั้งสองชนิดด้วยเงินจำนวน W สามารถแสดงเป็นสมการดังนี้

$$W = P_L Q_L + P_C Q_C \quad (2.13)$$

โดยกำหนดให้

W P_L และ P_C เป็นข้อมูลที่กำหนดเป็นจำนวนเงินที่ตายตัว

Q_L และ Q_C เป็นไปตามความต้องการของผู้บริโภค

เส้นตรงที่ได้คือ เส้นงบประมาณ (Budget line) และเส้นความพอใจเท่ากัน เป็นเส้นที่แสดงความพอใจของผู้บริโภคที่จะบริโภคสินค้า L และ C ด้วยจำนวน Q_L และ Q_C โดยให้ความพอใจเหมือนเดิม

ความชันของเส้นความพอใจเท่ากัน แสดงให้เห็นถึงจำนวนสินค้า L ที่ผู้บริโภคต้องลดลง เพื่อที่จะบริโภคสินค้า C เพิ่มขึ้น เส้นความพอใจเท่ากันที่เคลื่อนสูงขึ้นไปทางขวาจากรูปคือ เส้น IC_1 เคลื่อนเป็น IC_2 เคลื่อนเป็น IC_3 แสดงให้เห็นถึงระดับความพอใจของผู้บริโภคที่สูงขึ้น แต่จุดที่เส้นงบประมาณสัมผัสกับเส้นความพอใจเท่ากัน (Q_L^* , Q_C^*) เป็นจุดที่ผู้บริโภคมีความพอใจสูงสุดภายใต้รายได้ที่จำกัดเป็นจุดที่อัตราทดแทนส่วนเพิ่ม (Marginal Rate of Substitution) ระหว่างสินค้าทั้งสองเท่ากับความชันของงบประมาณพอดี

จากวิธีการเลือกบริโภคสินค้าดังกล่าว จะนำมาใช้กับการเลือกหลักทรัพย์ลงทุนในกลุ่มสินทรัพย์ลงทุน โดยใช้ผลตอบแทนและความเสี่ยงเป็นหลัก ดังภาพที่ 2.4

ภาพที่ 2.4 การเลือกลงทุนในหลักทรัพย์

ที่มา: เพชรี ชุมทรัพย์ (2537: 399)

จากภาพที่ 2.4 แกนตั้งแสดงถึงผลตอบแทนที่ได้จากการลงทุนในกลุ่มสินทรัพย์ลงทุน (E_p) แกนนอนแสดงถึงความเสี่ยงของกลุ่มสินทรัพย์ลงทุน (σ_p) จะเห็นว่าเส้นแสดงความเป็นไปได้ของกลุ่มสินทรัพย์ลงทุน (Portfolio Possibility) เป็นเส้นโค้งไม่ใช่เส้นตรงดังเส้นงบประมาณ เนื่องจากผู้ลงทุนต้องสละหลักทรัพย์มากหน่วยเพื่อที่จะได้หลักทรัพย์อื่นเพิ่มขึ้น

ถ้าผู้ลงทุนในจุด E_p^* และ σ_p^* ซึ่งเป็นจุดที่เส้น Portfolio Possibility สัมผัสกับเส้นความพอใจเท่ากัน จะแสดงให้เห็นถึงระดับของผลตอบแทนและความเสี่ยงจะอยู่ในระดับที่ทำให้ผู้ลงทุนเกิดความพอใจมากที่สุด

6. อนุกรมเวลา Box-Jenkins

เมื่ออนุกรมเวลาไม่ได้มีรูปแบบของแนวโน้ม วัฏจักร หรือฤดูกาลที่เด่นชัด การวิเคราะห์อนุกรมเวลาแบบ Box-Jenkins ได้ขจัดปัญหาดังกล่าวให้หมดไป นอกจากนี้ Box-Jenkins ได้เปลี่ยนปรัชญาในการพยากรณ์ใหม่ในแง่ที่ว่า ในการพยากรณ์ด้วยวิธีอื่น ๆ ผู้ที่สร้างตัวแบบพยากรณ์จะต้องกำหนดรูปแบบของความสัมพันธ์ขึ้นก่อน จึงจะทำการวิเคราะห์ต่อไปได้ แต่วิธี Box-Jenkins ไม่มีการกำหนดรูปแบบตายตัวขึ้นก่อนทำการวิเคราะห์ ในระหว่างการวิเคราะห์รูปแบบจะถูกกำหนดขึ้นมาเอง วิธีการของ Box-Jenkins มีความแม่นยำในการพยากรณ์ค่อนข้างสูง เนื่องจากเป็นเทคนิคการพยากรณ์ที่มีความซับซ้อน ซึ่งต้องใช้ข้อมูลและเวลาค่อนข้างมาก โดยจำนวนข้อมูลที่เหมาะสมที่ควรจะใช้ในการพยากรณ์นั้นควรมีข้อมูลอย่างน้อย 30 ค่าขึ้นไป และเป็นวิธีการที่เหมาะสมแก่การพยากรณ์ในระยะสั้น (ทรงศิริ แต่สมบัติ, 2539: 247-285)

การพยากรณ์โดยใช้วิธี Box-Jenkins มีรูปแบบพื้นฐานที่ต้องวิเคราะห์ 3 ส่วน คือ

6.1 ค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ (Moving Average : MA)

คือ การพยากรณ์ Y_t ในลักษณะที่เป็นฟังก์ชันของความคลาดเคลื่อนของการพยากรณ์ในอดีตเมื่อมีการพยากรณ์ Y_t โดยพิจารณา e_t เป็นความคลาดเคลื่อนที่ไม่สามารถคาดการณ์ได้ ดังนั้นรูปแบบของค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่จะมีลักษณะดังนี้

$$Y_t = e_t + W_1 e_{t-1} + \dots + W_q e_{t-q} \quad (2.14)$$

เมื่อ Y_t = ค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่
 e_t = ค่าของความคลาดเคลื่อนที่ไม่สามารถคาดการณ์ได้ ณ เวลาที่ t
 q = จำนวนข้อมูลอนุกรมเวลาทั้งหมด

$$\begin{aligned}
 W_{1,2,\dots,q} &= \text{ค่าสัมประสิทธิ์ (หรือ น้ำหนัก)} \\
 e_{t-1,t-2,\dots,t-q} &= \text{ค่าของความคลาดเคลื่อนที่ไม่สามารถคาดการณ์ได้ก่อนหน้านี้}
 \end{aligned}$$

เช่น $Y_t = e_t + W_1 e_{t-1}$ หมายถึง MA(1) เนื่องจากค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ประกอบด้วยค่าของความคลาดเคลื่อนที่ไม่สามารถคาดการณ์ได้ (White Noise) ก่อนหน้านี้จำนวน 1 ค่า ซึ่งถูกสร้างขึ้นจากลักษณะที่สังเกตได้ นอกจากนี้การจะระบุค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ประกอบด้วยค่าของความคลาดเคลื่อนที่ไม่สามารถคาดการณ์ได้ก่อนหน้านี้จำนวนกี่ค่า นั้น สามารถพิจารณาคำตอบดังกล่าวได้ โดยการตรวจสอบลักษณะอนุกรมเวลา 2 รูปแบบ คือ รูปแบบสหสัมพันธ์ถดถอยในตัวเอง และรูปแบบสหสัมพันธ์ถดถอยในตัวเองบางส่วน (Partial Autocorrelations)

รูปแบบสหสัมพันธ์ถดถอยในตัวเอง คือ รูปแบบที่เกี่ยวข้องกันระหว่างค่าของลำดับของตัวแปรอิสระตัวเดียวกันแต่ต่างระยะเวลา ในขณะที่รูปแบบสหสัมพันธ์ถดถอยในตัวเองบางส่วนเป็นวิธีการที่สองที่สามารถช่วยระบุความสัมพันธ์ระหว่างค่าปัจจุบันกับค่าในอดีตของระยะเวลาเบื้องต้น รูปแบบสหสัมพันธ์ถดถอยในตัวเองบางส่วนจะใช้ในการคำนวณกรณีไม่แน่ใจลำดับของสหสัมพันธ์ถดถอยในตัวเองที่เกิดขึ้นในอนุกรมเวลา

6.2 ค่าสหสัมพันธ์ในตัวเอง (Auto- Regressive : AR)

สมการของค่าสหสัมพันธ์ในตัวเองคล้ายคลึงกับรูปแบบค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ ยกเว้นตัวแปรตาม Y_t ซึ่งขึ้นอยู่กับค่าของตัวเองก่อนหน้านี้ (Y_{t-1}) มากกว่าที่จะคล้ายคลึงกับลำดับของความคลาดเคลื่อนที่ไม่สามารถคาดการณ์ได้ ซึ่งค่าสหสัมพันธ์ในตัวเอง หาได้จากความคลาดเคลื่อนที่ไม่สามารถคาดการณ์ได้ โดยการใช้รูปแบบสมการดังต่อไปนี้

$$Y_t = A_1 Y_{t-1} + A_2 Y_{t-2} + \dots + A_p Y_{t-p} + e_t \quad (2.15)$$

เมื่อ	Y_t	=	ค่าสหสัมพันธ์ในตัวเอง
	p	=	จำนวนข้อมูลอนุกรมเวลา
	A_1, A_2, \dots, A_p	=	ค่าสัมประสิทธิ์
	$Y_{t-1}, Y_{t-2}, \dots, Y_{t-p}$	=	ค่าถดถอยของอนุกรมเวลา

e_t = ลำดับความคลาดเคลื่อนที่ไม่สามารถคาดการณ์
ณ เวลาที่ t

ถ้าหากรูปแบบของสมการมีเพียงตัวแปร Y_{t-1} อยู่ทางด้านขวามือจะอ้างถึงรูปแบบ AR(1) และในกรณีที่มีทั้ง Y_{t-1} และ Y_{t-2} จะอ้างถึงรูปแบบ AR(2) เป็นต้น

6.3 การผสมกันระหว่างค่าสหสัมพันธ์ในตัวเองและค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ (Autoregressive - Moving - Average : ARMA)

ซึ่งรูปแบบดังกล่าวอาจจะหาได้จากความคลาดเคลื่อนที่ไม่สามารถคาดการณ์ได้ โดยพิจารณาจากข้อมูลที่สังเกตได้จากแบบจำลองทั้งสอง คือ ค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ และค่าสหสัมพันธ์ในตัวเอง จึงได้สมการดังต่อไปนี้

$$Y_t = A_1 Y_{t-1} + A_2 Y_{t-2} + \dots + A_p Y_{t-p} + e_t + W_1 e_{t-1} + W_2 e_{t-2} + \dots + W_q e_{t-q} \quad (2.16)$$

กล่าวคือ สมการนี้จะระบุการผสมผสานกันระหว่างรูปแบบค่าสหสัมพันธ์ในตัวเองและค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ของกลุ่มลำดับ p, q และมักจะเขียนอยู่ในรูปแบบ ARMA(p, q) นอกจากนี้ยังคงต้องมีการพิจารณาลักษณะรูปแบบของฟังก์ชันของสหสัมพันธ์ถดถอยในตัวเอง (Autocorrelation) และสหสัมพันธ์ถดถอยในตัวเองบางส่วน เช่นเดียวกับที่มีการพิจารณาในกรณีค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ และค่าสหสัมพันธ์ในตัวเอง

7. แบบจำลอง ARMAX (Autoregressive moving average with exogenous input)

แบบจำลอง ARMAX เป็นลักษณะทั่วไปของแบบจำลอง ARMA ซึ่งสามารถรวมตัวแปรภายนอก (X) เข้าไว้ด้วยกัน โดยใช้รูปสมการดังต่อไปนี้ (Merrifield and Hansen, 1998 cited Greene, 1997 and Harvey, 1990)

$$Y_t = A_1 Y_{t-1} + A_2 Y_{t-2} + \dots + A_p Y_{t-p} + \beta_1 x_1 + \beta_2 x_2 + \dots + \beta_6 x_6 + e_t + W_1 e_{t-1} + W_2 e_{t-2} + \dots + W_q e_{t-q} \quad (2.17)$$

เมื่อ	Y_t	=	ค่าสหสัมพันธ์ในตัวเอง
	p	=	จำนวนข้อมูลอนุกรมเวลา
	q	=	จำนวนข้อมูลอนุกรมเวลาทั้งหมด
	A_1, A_2, \dots, A_p	=	ค่าสัมประสิทธิ์
	$Y_{t-1}, Y_{t-2}, \dots, Y_{t-p}$	=	ค่าถดถอยของอนุกรมเวลา
	$W_{1,2,\dots,q}$	=	ค่าสัมประสิทธิ์ (หรือ น้ำหนัก)
	$e_{t-1, t-2, \dots, t-q}$	=	ค่าของความคาดเคลื่อนที่ไม่สามารถคาดการณ์ได้ ก่อนหน้านี้
	$\beta_0, \beta_1, \beta_2, \dots, \beta_6$	=	ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรภายนอก
	x_1, x_2, \dots, x_6	=	ตัวแปรภายนอก

แบบจำลองที่ใช้ในการศึกษา

จากแนวคิดของทฤษฎีการออม – การลงทุน ทฤษฎีการบริโภคที่สัมพันธ์กับรายได้ เปรียบเทียบ ทฤษฎีความต้องการถือเงินเพื่อจับจ่ายใช้สอยตามแนวคิดทฤษฎีสถิตินค้าคงคลัง ทฤษฎีการเลือกถือสินทรัพย์ และการตรวจสอบเอกสาร สามารถที่จะนำมาใช้เป็นแนวทางในการกำหนด ปัจจัยหรือตัวแปรต่าง ๆ ที่จะนำมาทำการศึกษาค้างต่อไปนี้

1. ตัวแปรตาม คือ ปริมาณเงินฝากสลากออมสินพิเศษ โดยทำการเก็บข้อมูลจากธนาคารออมสิน มีหน่วยเป็นล้านบาท ซึ่งรวบรวมข้อมูลเป็นรายไตรมาส

2. ตัวแปรอิสระ คือ ปัจจัยต่าง ๆ ที่คาดว่าจะมีอิทธิพลต่อปริมาณเงินฝากสลากออมสินพิเศษ โดยการศึกษาในครั้งนี้ ได้ทำการคัดเลือกปัจจัยต่าง ๆ ที่จะมาเป็นตัวแปรอิสระในการศึกษาค้างต่อไปนี้

2.1 อัตราเงินเฟ้อพื้นฐาน เก็บข้อมูลทุกเดือนจากธนาคารแห่งประเทศไทย ซึ่งรวบรวมข้อมูลเป็นรายไตรมาส

2.2 เงินออมภาคครัวเรือนในประเทศ เก็บข้อมูลทุกเดือนจากธนาคารแห่งประเทศไทย โดยมีหน่วยเป็นพันล้านบาท ซึ่งรวบรวมข้อมูลเป็นรายปี นำมาแตกข้อมูลเป็นรายไตรมาสด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป

2.3 รายได้ประชาชาติ เก็บข้อมูลทุกเดือนจาก International Financial Statistics, 2006. โดยมีหน่วยเป็นพันล้านบาท ซึ่งรวบรวมข้อมูลเป็นรายไตรมาส

2.4 อัตราดอกเบี้ยเงินฝากสลากออมสินพิเศษ เก็บรวบรวมจากธนาคารออมสิน โดยมีหน่วยเป็นร้อยละต่อสามปี นำมาคำนวณเป็นร้อยละต่อปี

2.5 อัตราดอกเบี้ยเงินฝากธนาคารประเภทประจำ เก็บรวบรวมจาก International Financial Statistics, 2006. โดยมีหน่วยเป็นร้อยละต่อปี ซึ่งรวบรวมข้อมูลเป็นรายไตรมาส

2.6 อัตราดอกเบี้ยพันธบัตรรัฐบาล เก็บรวบรวมจาก International Financial Statistics, 2006. โดยมีหน่วยเป็นร้อยละต่อปี ซึ่งรวบรวมข้อมูลเป็นรายไตรมาส

สามารถนำตัวแปรต่าง ๆ มาเขียนเป็นฟังก์ชัน แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระต่าง ๆ กับปริมาณเงินฝากสลากออมสินพิเศษ ได้ดังนี้

$$PS_t = f(INF_t, SAV_t, NI_t, PR_t, FR_t, BR_t) \quad (2.18)$$

โดยกำหนดให้

PS_t	คือ ปริมาณเงินฝากสลากออมสินพิเศษ หน่วยเป็นล้านบาท
INF_t	คือ อัตราเงินเฟ้อพื้นฐาน
SAV_t	คือ เงินออมภาคครัวเรือนในประเทศ
NI_t	คือ รายได้ประชาชาติ
PR_t	คือ อัตราดอกเบี้ยเงินฝากสลากออมสินพิเศษ หน่วยเป็นร้อยละต่อปี
FR_t	คือ อัตราดอกเบี้ยเงินฝากธนาคารประเภทประจำ หน่วยเป็นร้อยละต่อปี
BR_t	คือ อัตราดอกเบี้ยพันธบัตรรัฐบาล หน่วยเป็นร้อยละต่อปี

จากแบบจำลองดังกล่าวสามารถนำมาเขียนในรูปของสมการที่จะนำไปทำการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงซ้อน เพื่อหาความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม ได้ดังนี้

$$PS_t = \beta_0 + \beta_1 INF_t + \beta_2 SAV_t + \beta_3 NI_t + \beta_4 PR_t + \beta_5 FR_t + \beta_6 BR_t + e_t \quad (2.19)$$

โดยกำหนดให้ $\beta_0, \beta_1, \beta_2, \dots, \beta_6$ คือ ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรอิสระ

สมมติฐาน

ตัวแปรอิสระเบื้องต้นจากทฤษฎีต่าง ๆ และการตรวจเอกสาร มีความสัมพันธ์กับปริมาณเงินฝากสลากออมสินพิเศษ ในลักษณะดังนี้

1. อัตราเงินเพื่อพื้นฐานที่รายงานโดยธนาคารแห่งประเทศไทย จะมีความสัมพันธ์กับปริมาณเงินฝากสลากออมสินพิเศษ ในทิศทางตรงกันข้าม เพราะอัตราเงินเพื่อเพิ่มขึ้นทำให้อ่านาจที่ลดลง ส่งผลให้ปริมาณเงินฝากสลากออมสินพิเศษลดลง

2. เงินออมภาคครัวเรือนในประเทศ จะมีความสัมพันธ์กับปริมาณเงินฝากสลากออมสินพิเศษ ในทิศทางเดียวกัน เพราะเงินออมที่เพิ่มขึ้นแสดงถึงปริมาณเงินฝากสลากออมสินพิเศษที่เพิ่มขึ้น

3. รายได้ประชาชาติ จะมีความสัมพันธ์กับปริมาณเงินฝากสลากออมสินพิเศษ ในทิศทางเดียวกัน เพราะรายได้ที่เพิ่มขึ้น ทำให้มีเงินออมมากขึ้น ส่งผลให้ปริมาณเงินฝากสลากออมสินพิเศษเพิ่มขึ้น

4. อัตราดอกเบี้ยเงินฝากสลากออมสินพิเศษ จะมีความสัมพันธ์กับปริมาณเงินฝากสลากออมสินพิเศษ ในทิศทางเดียวกัน เมื่ออัตราดอกเบี้ยเงินฝากสลากออมสินพิเศษเพิ่มขึ้น จะทำให้ปริมาณเงินฝากสลากออมสินพิเศษเพิ่มขึ้น

5. อัตราดอกเบี้ยเงินฝากธนาคารประเภทประจำ จะมีความสัมพันธ์กับปริมาณเงินฝากสลากออมสินพิเศษ ในทิศทางตรงกันข้าม ถ้าอัตราดอกเบี้ยเงินฝากธนาคารประเภทประจำเพิ่มขึ้น จะส่งผลให้ปริมาณเงินฝากสลากออมสินพิเศษลดลง เนื่องจากประชาชนจะสนใจลงทุนในเงินฝากประจำที่ได้ผลตอบแทนมากกว่าสลากออมสินพิเศษ

6. อัตราดอกเบี้ยพันธบัตรรัฐบาล จะมีความสัมพันธ์กับปริมาณเงินฝากสลากออมสินพิเศษ ในทิศทางตรงกันข้าม ถ้าอัตราดอกเบี้ยพันธบัตรรัฐบาลเพิ่มขึ้น จะส่งผลให้ปริมาณเงินฝากสลากออมสินพิเศษลดลง เนื่องจากประชาชนจะสนใจลงทุนในพันธบัตรรัฐบาลที่ได้ผลตอบแทนมากกว่าสลากออมสินพิเศษ

บทที่ 3

วิวัฒนาการทางด้านเงินฝากสลากออมสินพิเศษ

วิวัฒนาการด้านเงินฝาก

จากยุคแบงก์สี่ล้อเทียมใน พ.ศ. 2450 แบงก์ต้นแบบของการออมสินที่พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาอานันทมหิดล พระอัฐมรามาธิบดินทร พระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 6 ทรงจัดตั้งขึ้นเพื่อฝึกการออมของมหาดเล็กเด็กชา ซึ่งครั้งนั้นมีการฝากและถอนเงินเท่านั้น ถือเป็นจุดกำเนิดของการออมสิน แล้วก็มาถึงยุคคลังออมสิน ช่วงปี พ.ศ. 456 ถึง พ.ศ. 2489 โดยจัดตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 1 เมษายน พ.ศ. 2456 เป็นเวลาหลังจากพระองค์ทรงเสด็จขึ้นครองราชย์ ซึ่งในระยะแรกได้ประกอบธุรกิจรับฝากเงินอยู่ 3 ประเภท คือ

1. ฝากเพื่อเรียก คัดดอกเบี้ยยให้ร้อยละ 2 ต่อปี มีกำหนดให้ถอนได้ไม่น้อยกว่าอาทิตย์ละครั้ง มีจำกัดอย่างสูงให้ฝากได้เพียง 500 บาท
2. ฝากประจำ 6 เดือน คัดดอกเบี้ยยให้ร้อยละ 3 ต่อปี มีจำกัดอย่างสูงให้ฝากได้ 2,500 บาท ทั้งนี้ เมื่อวันที่ 1 สิงหาคม พ.ศ. 2482 ได้ขยายวงเงินฝากทั้ง 2 ประเภทมากกว่าเดิมคือ ฝากเพื่อเรียกจะฝากเท่าใดก็ได้ แต่คัดดอกเบี้ยยให้ไม่เกินเงินฝาก 1,000 บาท และฝากประจำจะฝากเท่าใดก็ได้ แต่คัดดอกเบี้ยยให้ไม่เกินเงินฝาก 3,000 บาท
3. เงินฝากซื้อสมบัติ ผู้ที่มีเงินฝากจะขอซื้อทรัพย์สินสมบัติที่รัฐบาลเป็นประกัน (ใบกู้ของรัฐบาลสยาม) ได้สูงสุด 3,000 บาท ดอกเบี้ยร้อยละ 4 ครั้งต่อปี ต่อมาใน พ.ศ. 2484 คลังออมสินได้เริ่มเปิดให้บริการธุรกิจเงินฝาก และบริการประเภทใหม่เพื่อขยายวงเงินฝากให้มากยิ่งขึ้นดังต่อไปนี้

3.1 การรับฝากเงินประเภทพันธบัตรออมสิน เริ่มเปิดรับฝากครั้งแรกเมื่อวันที่ 3 มกราคม พ.ศ. 2484

3.2 ธุรกิจประเภทโอนรับและจ่ายเงิน เริ่มเปิดให้บริการเมื่อ 24 มิถุนายน พ.ศ. 2484

3.3 การรับฝากเงินประเภทสลากออมสิน

3.3.1 สลากออมสินสามัญงวดที่ 1 เริ่มจำหน่ายเมื่อ 1 สิงหาคม พ.ศ. 2485

3.3.2 สลากออมสินพิเศษงวดที่ 1 เริ่มจำหน่ายเมื่อ 3 มิถุนายน พ.ศ. 2486

3.4 การรับฝากเงินประเภทสงเคราะห์ชีวิตและครอบครัว เริ่มเปิดรับฝากครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ. 2486

นอกจากการเปิดให้บริการเงินฝากและบริการประเภทใหม่เพื่อขยายวงเงินฝากให้มากขึ้นแล้ว คลังออมสิน ได้นำวิธีการรับฝากรูปแบบต่าง ๆ มาให้บริการ เช่น

ก) การเปิดรับฝากเงินสำหรับนิติบุคคล เช่น วัด สมาคม สโมสร

ข) การจัดส่งพนักงานออกไปรับฝากเงินตามโรงเรียนเพื่อฝึกหัดเยาวชนให้รู้จักวิธีเก็บออมทรัพย์ โดย พระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระกำแพงเพชรอัครโยธิน ได้ทรงอนุมัติให้ทำการติดต่อรับฝากเงินกับโรงเรียนบ้านสมเด็จเจ้าพระยาเป็นแห่งแรก

ค) การจัดส่งพนักงานออกไปรับฝากเงินตามโรงงานในวันที่จ่ายเงินเดือน จำนวนเงินฝากตั้งแต่ 5 สตางค์ ขึ้นไป เริ่มแห่งแรก ณ โรงงานมักกะสัน

ง) การรับฝากตามบ้าน โดยจัดส่งพนักงานไปรับฝากเงินตามบ้านหรือสถานที่ทำการเฉพาะรายที่ได้แสดงความจำนงไว้ ในขั้นต้นรับฝากเฉพาะในพระนครและธนบุรี และต่อมาก็ขยายการรับฝากออกไปยังคลังออมสินในต่างจังหวัด

จ) การฝากเงินประเภทสะสมทุนตามมหาวิทยาลัยและโรงเรียนทั่วไป โดยคลังออมสินได้จัดส่งตู้নিরภัยใบเล็ก หรือ “ตู้สะสมทุน” เพื่อใช้ฝากเงิน โดยนำเงินในใส่ซอง กรอกข้อความหน้าซอง ระบุชื่อผู้ฝาก วันที่ จำนวนเงิน แล้วหย่อนลงตู้ ซึ่งธนาคารจะมาเก็บตามเวลาที่กำหนด ผู้ฝากสามารถฝากได้ตั้งแต่ครั้งละ 1 สตางค์

จ) การฝากเงินประเภทสำหรับถอนเพื่อเดินทาง เพื่อความปลอดภัยของผู้เดินทาง โดยไม่ต้องนำเงินติดตัวไปเป็นจำนวนมากในเวลาเดินทาง ผู้เดินทางจะฝากและถอนเงินได้ทั่วราชอาณาจักร และให้ประกันว่าเงินฝากไม่สูญหาย

ต่อมาก็เป็นยุคธนาคารออมสิน โดยเริ่มตั้งแต่ พ.ศ. 2490 ถึงปัจจุบัน คลังออมสินได้แยกออกจากการบังคับบัญชาของกรมไปรษณีย์โทรเลขเป็น “ธนาคารออมสิน” สังกัดกระทรวงการคลัง ตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน พ.ศ. 2490 และมีฐานะเป็นองค์การอิสระ ธนาคารออมสินได้พัฒนาและปรับปรุงธุรกิจและบริการต่าง ๆ ขยายเพิ่มเติมจากเดิมไปอย่างกว้างขวาง เกิดวิวัฒนาการด้านธุรกิจเงินฝากและบริการมากขึ้นเป็นลำดับ

วิวัฒนาการด้านสลากออมสิน

สลากออมสินเป็นการออมทรัพย์ลักษณะพิเศษที่ธนาคารภูมิใจเป็นอย่างยิ่ง มีลักษณะเด่นที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะที่ไม่เพียงแต่เป็นการสร้างความมั่นคงในอนาคตให้กับผู้ฝากเท่านั้น หากแต่ยังสามารถทวีจำนวนเงินออมของประชาชนที่มีโชคและชอบการเสี่ยงให้สูงขึ้น โดยผู้ฝากมีสิทธิถูกรางวัลตามมูลค่าที่ธนาคารกำหนด แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ สลากออมสินสามัญ และสลากออมสินพิเศษ

1. สลากออมสินสามัญ เริ่มเมื่อ พ.ศ. 2485 – พ.ศ. 2490 โดยจำหน่าย 5 งวด สามารถสร้างเงินออมให้ประเทศรวม 4,476,280 บาท

งวดที่ 1 เปิดรับฝาก 1 สิงหาคม พ.ศ. 2485 กำหนดอายุ 5 ปี ราคาฉบับละ 5 บาท จำหน่ายได้จำนวน 40,000 ฉบับ เป็นเงิน 200,000 บาท สำหรับผู้ฝากที่ไม่ถูกละสลากออมสิน จะขอถอนคืนได้เมื่อสลากออมสินมีอายุครบ 3 เดือนขึ้นไป และเมื่อครบ 5 ปี ธนาคารจะจ่ายเงินต้นคืนให้พร้อมกับให้ดอกเบี่ยอีกฉบับละ 25 สตางค์ คือจ่ายให้ฉบับละ 5.25 บาท

งวดที่ 2 เปิดรับฝาก 1 พฤศจิกายน พ.ศ. 2485 กำหนดอายุ 5 ปี ราคาฉบับละ 5 บาท จำหน่ายได้จำนวน 25,152 ฉบับ เป็นเงิน 125,760 บาท สำหรับผู้ฝากที่ไม่ถูกละสลากออมสิน จะขอถอนคืนได้เมื่อสลากออมสินมีอายุครบ 3 เดือนขึ้นไป และเมื่อครบ 5 ปี ธนาคารจะจ่ายเงินต้นคืนให้พร้อมกับให้ดอกเบี่ยอีกฉบับละ 25 สตางค์ คือจ่ายให้ฉบับละ 5.25 บาท

งวดที่ 3 เปิดรับฝาก 1 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2489 กำหนดอายุ 16 ปี ราคาฉบับละ 2 บาท จำหน่ายได้จำนวน 398,800 ฉบับ เป็นเงิน 797,600 บาท ธนาคารได้ปรับปรุงเงื่อนไขสำหรับผู้ฝากที่ไม่ถูกเลขสลากออมสินคือ ผู้ฝากรายใดที่ไม่ถูกเลขสลากออมสินเมื่อถือไว้ครบ 1 เดือน ขอถอนคืนได้ ฉบับละ 1 บาท ถ้าถือสลากไว้ครบ 16 ปี จะได้รับคืนฉบับละ 2 บาท

งวดที่ 4 เปิดรับฝากเดือนเมษายน พ.ศ. 2490 กำหนดอายุ 16 ปี ราคาฉบับละ 2 บาท จำหน่ายได้จำนวน 598,140 ฉบับ เป็นเงิน 1,116,480 บาท โดยผู้ฝากรายใดที่ไม่ถูกเลขสลากออมสิน เมื่อถือไว้ครบ 1 เดือน ขอถอนคืนได้คืน ฉบับละ 1 บาท ถ้าถือสลากไว้ครบ 16 ปี จะได้รับคืนฉบับละ 2 บาท

งวดที่ 5 เปิดรับฝากเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2490 กำหนดอายุ 16 ปี ราคาฉบับละ 2 บาท จำหน่ายได้จำนวน 558,240 ฉบับ เป็นเงิน 1,116,480 บาท โดยผู้ฝากรายใดที่ไม่ถูกเลขสลากออมสิน เมื่อถือไว้ครบ 1 เดือน ขอถอนคืนได้ ฉบับละ 1 บาท ถ้าถือสลากไว้ครบ 16 ปี จะได้รับคืนฉบับละ 2 บาท

งวดที่ 6 เปิดรับฝากเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2490 กำหนดอายุ 16 ปี ราคาฉบับละ 2 บาท จำหน่ายได้จำนวน 520,080 ฉบับ เป็นเงิน 1,040,160 บาท เมื่อถือไว้ครบ 1 เดือน ขอถอนคืนได้ ฉบับละ 1 บาท ถ้าถือสลากไว้ครบ 16 ปี จะได้รับคืนฉบับละ 2 บาท

2. สลากออมสินพิเศษ นอกจากธุรกิจรับฝากเงินสลากออมสินสามัญแล้ว เพื่อให้ประชาชนได้มีโอกาสเลือกบริการของธนาคารออมสินตามใจชอบ ธนาคารออมสินจึงได้พิจารณาเปิดการรับฝากเงินประเภท สลากออมสินพิเศษขึ้นอีกประเภทหนึ่ง ซึ่งปรับปรุงเงื่อนไข เงินรางวัล ราคา และอายุ ของสลากออมสินพิเศษให้เหมาะสมกับภาวะการณ์ ให้ผู้ฝากได้มีโอกาสถูกลเลขสลากจ่ายคืนมากกว่าครั้งขึ้น ถ้ามีความจำเป็นก็ให้โอกาสถอนเงินคืน หรือกู้ได้ซึ่งเป็นคุณประโยชน์ต่อผู้ฝากมากยิ่งขึ้น

งวดที่ 1 เปิดรับฝากวันที่ 3 มิถุนายน พ.ศ. 2486 กำหนดอายุ 5 ปี ราคาฉบับละ 2 บาท จำหน่ายได้จำนวน 9,000,000 ฉบับ เป็นเงิน 18,000,000 บาท เริ่มตั้งแต่หมวดอักษร ก จากหมายเลข 0000000 ถึง 9999999 หมวดละ 10 ล้านบาท สลากมีอายุครบ 2 เดือนมีสิทธิถูกลเลขสลากจ่ายคืน ธนาคารหมุนรางวัลทุก 2 เดือน เมื่อครบอายุผู้ฝากจะถอนเงินคืนได้ฉบับละ 2.10 บาท สามารถถอนคืนกลางคืน หรือกู้ได้

งวดที่ 2 เปิดรับฝากวันที่ 2 กันยายน พ.ศ. 2492 กำหนดอายุ 5 ปี ราคาฉบับละ 10 บาท จำหน่ายได้จำนวน 7,467,488 ฉบับ เป็นเงิน 74,674,880 บาท สลากมีอายุครบ 1 เดือนมีสิทธิถูกรางวัล ธนาคารหมุนรางวัลเดือนละ 1 ครั้ง เมื่อครบอายุผู้ฝากจะถอนคืนได้ฉบับละ 10.50 บาท

งวดที่ 3 เปิดรับฝากวันที่ 2 กันยายน พ.ศ. 2498 กำหนดอายุ 3 ปี ราคาฉบับละ 20 บาท จำหน่ายได้จำนวน 227,216,651 ฉบับ เป็นเงิน 4,544,333,020 บาท สลากมีอายุครบ 1 เดือนมีสิทธิถูกรางวัลธนาคารหมุนรางวัลเดือนละ 1 ครั้ง เมื่อครบอายุผู้ฝากจะถอนคืนได้ฉบับละ 20.60 บาท

งวดที่ 4 เปิดรับฝากวันที่ 8 มิถุนายน พ.ศ. 2519 ถึงวันที่ 20 ธันวาคม พ.ศ. 2526 จำหน่ายตั้งแต่หมวดอักษร ก - ฮ ราคาฉบับละ 20 บาท กำหนดอายุ 3 ปี ถอนเมื่ออายุครบ กำหนดได้ฉบับละ 20.60 บาท เปลี่ยนแปลงดอกเบี้ยเมื่อวันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2524 ครบอายุ กำหนด 3 ปี ถอนคืนได้หน่วยละ 21 บาท (ฝากภายในวันที่ 1-7 ของเดือนใดให้ถือว่าได้ฝากในวันที่ 1 ของเดือนนั้น ถ้าไม่ได้ฝากในวันที่ 1-7 ของเดือนนั้น ให้ถือว่าได้ฝากในวันที่ 1 ของเดือนถัดไป) ธนาคารหมุนรางวัลเดือนละ 1 ครั้ง ฝากครบ 1 เดือนมีสิทธิถูกรางวัล ฝากครบ 3 เดือน จึงขอถอนกลางคืนได้ ฉบับละ 20 บาท ครบอายุกำหนด 3 ปี ถอนคืนได้ฉบับละ 21 บาท สลากชำรุดหรือสูญหายเสียค่าธรรมเนียม หน่วยละ 2 บาท แต่ทั้งหมดไม่เกิน 5 บาท การกู้จะขอ ก็เมื่อใดก็ได้ แต่ละคราวต้องมีจำนวนตั้งแต่ 50 หน่วยขึ้นไป ธนาคารฯ ประกาศเป็นคราว ๆ ว่าจะให้กู้อัตราหน่วยละเท่าใด การทำสัญญากู้จะต้องทำคราวละ 1 ปี ไม่ว่าสลากฯ จะมีอายุคงเหลือเท่าใด หากผู้ฝากจะชำระเงินกู้ก่อนครบสัญญากู้ก็ได้ แต่ต้องไม่น้อยกว่า 30 วัน นับจากวันที่ทำสัญญากู้ การออกเลขสลากจ่ายคืน จะทำการออกเลขสลากทุกวันที่ 20 ของเดือน เว้นแต่มีเหตุสำคัญที่ธนาคารออมสินเห็นสมควรจะงดการออกเลขสลากจ่ายคืนในวันดังกล่าว ก็ให้เลื่อนวันออกเลขสลากจ่ายคืนไปในวันก่อนวันที่ 20 หรือวันถัดไป โดยผู้อำนวยการธนาคารออมสินจะประกาศให้ทราบล่วงหน้า

งวดที่ 5 จำหน่ายตั้งแต่วันที่ 21 ธันวาคม พ.ศ. 2526 ถึงวันที่ 20 กันยายน พ.ศ. 2529 จำหน่ายตั้งแต่หมวดอักษร ก - ฮ (ยกเว้น ข, ค) และ A - Z เป็นจำนวน 680,000,000 หน่วย ฝากภายในวันที่ 1 ของเดือนให้นับตั้งแต่วันที่ 1 ถึงวันสิ้นเดือนเป็น 1 เดือน ฝากครบ 1 เดือนมีสิทธิถูกรางวัล ฝากครบ 3 เดือน จึงขอถอนกลางคืนได้ ฉบับละ 20 บาท ครบอายุกำหนด 3 ปี

ถอนคืนได้ฉบับละ 21 บาท เริ่มนำเครื่องคอมพิวเตอร์มาใช้ในการประมวลผลสลากฯ (รับฝาก ถอนกลางคัน ถอนครบอายุ)

งวดที่ 6 จำหน่ายตั้งแต่วันที่ 21 ธันวาคม พ.ศ. 2529 ถึงวันที่ 16 มกราคม พ.ศ. 2530 จำหน่ายตั้งแต่มวลอักษร ก - ฮ (ยกเว้น ข, ค, ฉ, ช, ฉ, ฎ, ฏ) และ A0000000 - P7009748 เป็นจำนวน 503,973,287 หน่วย ฝากครบ 1 เดือนมีสิทธิถูกรางวัล ฝากครบ 3 เดือน จึงขอถอน ถอนกลางคันได้ฉบับละ 20 บาท ครบอายุกำหนด 3 ปี ถอนคืนได้ฉบับละ 21 บาท

งวดที่ 7 จำหน่ายตั้งแต่วันที่ 11 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2530 ถึงวันที่ 20 พฤศจิกายน พ.ศ. 2531 จำหน่ายตั้งแต่มวลอักษร ก - ฮ 3437171 (ยกเว้น ข, ค, ฉ, ช, ฉ, ฎ, ฏ) เป็นจำนวน 363,437,172 หน่วย ฝากครบ 1 เดือนมีสิทธิถูกรางวัล ฝากครบ 3 เดือน จึงขอถอน ถอนกลางคันได้ ฉบับละ 30 บาท ครบอายุกำหนด 3 ปี ถอนคืนได้ฉบับละ 31 บาท

งวดที่ 8 จำหน่ายตั้งแต่วันที่ 21 พฤศจิกายน พ.ศ. 2531 ถึงวันที่ 20 มิถุนายน พ.ศ. 2533 จำหน่ายตั้งแต่มวลอักษร ก - ฮ 1008335 (ยกเว้น ข, ค, ฉ, ช, ฉ, ฎ, ฏ, ฐ, ฑ) เป็นจำนวน 351,008,336 หน่วย จำนวนผู้ฝาก 1,115,275 ราย ฝากครบ 1 เดือนมีสิทธิถูกรางวัล ฝากครบ 3 เดือน จึงขอถอน ถอนกลางคันได้ฉบับละ 30 บาท ครบอายุกำหนด 3 ปี ถอนคืนได้ฉบับละ 31 บาท

งวดที่ 9 จำหน่ายตั้งแต่วันที่ 21 มิถุนายน พ.ศ. 2533 ถึงวันที่ 20 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2535 ตั้งแต่มวลอักษร ก - ฮ (ยกเว้น ข, ค, ฉ, ช, ฉ, ญ, ฎ, ฏ, ฐ, ฑ) และ A - C 7158702 เป็นจำนวน 367,158,703 หน่วย จำนวนผู้ฝาก 967,964 ราย ฝากครบ 1 เดือนมีสิทธิถูกรางวัล ฝากครบ 3 เดือน จึงขอถอน ถอนกลางคันได้ฉบับละ 30 บาท ครบอายุกำหนด 3 ปี ถอนคืนได้ฉบับละ 31 บาท จัดพิมพ์สลากโดยบริษัท จันวาณิชย์ 1,500,000 ฉบับ

งวดที่ 10 จำหน่ายตั้งแต่วันที่ 21 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2535 ถึงวันที่ 20 กันยายน พ.ศ. 2536 จำหน่ายตั้งแต่มวลอักษร ก - ฮ 8984111 (ยกเว้น ข, ค, ฉ, ช, ฉ, ญ, ฎ, ฏ, ฐ, ฑ) เป็นจำนวน 382,984,112 หน่วย จำนวนผู้ฝาก 846,365 ราย ฝากครบ 1 เดือนมีสิทธิถูกรางวัล ฝากครบ 3 เดือน จึงขอถอน ถอนกลางคันได้ฉบับละ 30 บาท ครบอายุกำหนด 3 ปี ถอนคืนได้ฉบับละ 31 บาท จัดพิมพ์จำนวน 1,100,000 ฉบับ

งวดที่ 11 จำหน่ายตั้งแต่วันที่ 21 กันยายน พ.ศ. 2536 ถึงวันที่ 20 พฤศจิกายน พ.ศ. 2537 ตั้งแต่หมวดอักษร ก - ฮ 7026090 (ยกเว้น ข, ค, ฉ, ช, ฉ, ญ, ฎ, ฏ, ฐ, ท) เป็นจำนวน 337,026,091 หน่วย จำนวนผู้ฝาก 629,438 ราย ฝากครบ 1 เดือนมีสิทธิถูกรางวัล ฝากครบ 3 เดือน จึงขอถอนกลางคันได้ฉบับละ 30 บาท ครบอายุกำหนด 3 ปี ถอนคืนได้ฉบับละ 31 บาท จัดพิมพ์จำนวน 1,450,000 ฉบับ

งวดที่ 12 จำหน่ายตั้งแต่วันที่ 21 พฤศจิกายน พ.ศ. 2539 ถึงวันที่ 20 มีนาคม พ.ศ. 2539 ตั้งแต่หมวดอักษร ก - ฎ 1898279 (ยกเว้น ข, ค, ช, ฎ, ท) เป็นจำนวน 371,898,280 หน่วย จำนวนผู้ฝาก 723,653 ราย ฝากครบ 1 เดือนมีสิทธิถูกรางวัล ฝากครบ 3 เดือน จึงขอถอนกลางคันได้ฉบับละ 30 บาท ครบอายุกำหนด 3 ปี ถอนคืนได้ฉบับละ 31 บาท จัดพิมพ์จำนวน 900,000 ฉบับ จัดการประกวดออกแบบสลากออมสินพิเศษ เพื่อเป็นการส่งเสริมงานศิลปะของชาติ แล้วนำผลงานการประกวดมาพิมพ์เผยแพร่ในสลากออมสินพิเศษ โดยมีผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้มีชื่อเสียงทางด้านศิลปะ ร่วมเป็นกรรมการการตัดสินภาพที่ส่งเข้าประกวด

งวดที่ 13 จำหน่ายตั้งแต่วันที่ 21 มีนาคม พ.ศ. 2539 ถึงวันที่ 20 เมษายน พ.ศ. 2540 ตั้งแต่หมวดอักษร ก - ฮ 1893849 (ยกเว้น ข, ค, ฎ, ท) เป็นจำนวน 328,376,683 หน่วย จำนวนผู้ฝาก 560,807 ราย ฝากครบ 1 เดือนมีสิทธิถูกรางวัล ฝากครบ 3 เดือน จึงขอถอนกลางคันได้ฉบับละ 30 บาท ครบอายุกำหนด 3 ปี ถอนคืนได้ฉบับละ 31 บาท จัดพิมพ์จำนวน 900,000 ฉบับ จัดโครงการรณรงค์เงินฝากปี 2540 สำหรับผู้ฝากที่นำสลากตั้งแต่ 10,000 หน่วยมาขอถอนครบอายุ และฝากต่อในปี 2540 เมื่อสลากที่ฝากต่อครบอายุธนาคารจะจ่ายรางวัลเป็นดอกเบี้ยพิเศษอีกหน่วยละ 50 สตางค์ โดยมีเงื่อนไข ดังนี้

ก) ผู้ฝากสลากฯ ต้องฝากไม่ต่ำกว่า 10,000 หน่วย หรือสลากฯ หลายฉบับ ซึ่งฝากในวันเดียวกันรวมกันไม่ต่ำกว่า 10,000 หน่วย ต้องถอนคืนครบอายุภายในปี 2540 และฝากในนามผู้ฝากสลากฯ เดิม ถ้าเป็นบัญชีร่วมจะต้องฝากในนามของผู้ฝากบัญชีร่วมคนใดคนหนึ่งก็ได้ ถอนคืนครบอายุและฝากต่อในวันเดียวกันสาขาเดียวกัน

ข) เนื่องในโอกาสธนาคารออมสินครบรอบ 84 ปี ธนาคารฯ ได้ออกรางวัลเพิ่มจำนวน 84 รางวัล รางวัลละ 100,000 บาท แบ่งการออกเป็น 2 ครั้ง ครั้งที่ 1 เดือนมิถุนายน มี 42 รางวัล และเดือนธันวาคม มี 42 รางวัล

งวดที่ 14 จำหน่ายตั้งแต่วันที่ 21 เมษายน พ.ศ. 2540 ถึงวันที่ 20 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2541 ตั้งแต่หมวดอักษร ก - ฮ และหมวดอักษร ข 5198662 (ยกเว้น ข, ค, ฎ, ฏ) เป็นจำนวน 345,198,663 หน่วย จำนวนผู้ฝาก 500,779 ราย ฝากครบ 1 เดือนมีสิทธิถูกรางวัล ฝากครบ 3 เดือน จึงขอถอนกลางคันได้ ฉบับละ 30 บาท ครบอายุกำหนด 3 ปี ถอนคืนได้ฉบับละ 31 บาท จัดพิมพ์จำนวน 900,000 ฉบับ

งวดที่ 15 จำหน่ายตั้งแต่วันที่ 21 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2541 ถึงวันที่ 26 ตุลาคม พ.ศ. 2541 ตั้งแต่หมวดอักษร ก - ฮ (ยกเว้น ข, ค, ฎ) A – Y เป็นจำนวน 660,000,000 หน่วย จำนวนผู้ฝาก 497,252 ราย ฝากครบ 1 เดือนมีสิทธิถูกรางวัล ฝากครบ 3 เดือน จึงขอถอนกลางคันได้ ฉบับละ 30 บาท ครบอายุกำหนด 3 ปี ถอนคืนได้ฉบับละ 31 บาท จัดพิมพ์จำนวน 700,000 ฉบับ

งวดที่ 16 จำหน่ายตั้งแต่วันที่ 27 ตุลาคม พ.ศ. 2541 ถึงวันที่ 16 ธันวาคม พ.ศ. 2541 ตั้งแต่หมวดอักษร ก - ฮ (ยกเว้น ข, ค, ฎ) A – R 6415988 เป็นจำนวน 586,415,989 หน่วย จำนวนผู้ฝาก 115,130 ราย ฝากครบ 1 เดือนมีสิทธิถูกรางวัล ฝากครบ 3 เดือน จึงขอถอนกลางคันได้ ฉบับละ 30 บาท ครบอายุกำหนด 3 ปี ถอนคืนได้ฉบับละ 31 บาท จัดพิมพ์จำนวน 700,000 ฉบับ

งวดที่ 17 จำหน่ายตั้งแต่วันที่ 17 ธันวาคม พ.ศ. 2541 ถึงวันที่ 20 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2542 ตั้งแต่หมวดอักษร ก - ฮ (ยกเว้น ข, ค, ฎ) A – W เป็นจำนวน 640,000,000 หน่วย จำนวนผู้ฝาก 179,259 ราย ฝากครบ 1 เดือนมีสิทธิถูกรางวัล ฝากครบ 3 เดือน จึงขอถอนกลางคันได้ ฉบับละ 30 บาท ครบอายุกำหนด 3 ปี ถอนคืนได้ฉบับละ 31 บาท จัดพิมพ์จำนวน 500,000 ฉบับ

งวดที่ 18 จำหน่ายตั้งแต่วันที่ 21 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2542 ถึงวันที่ 27 พฤษภาคม พ.ศ. 2542 ตั้งแต่หมวดอักษร ก - ฮ (ยกเว้น ข, ค, ฎ) A – P 4673465 เป็นจำนวน 564,673,466 หน่วย จำนวนผู้ฝาก 211,623 ราย ฝากครบ 1 เดือนมีสิทธิถูกรางวัล ฝากครบ 3 เดือน จึงขอถอนกลางคันได้ ฉบับละ 30 บาท ครบอายุกำหนด 3 ปี ถอนคืนได้ฉบับละ 31 บาท จัดพิมพ์จำนวน 500,000 ฉบับ

งวดที่ 19 จำหน่ายตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2542 ถึงวันที่ 20 ตุลาคม พ.ศ. 2543 ตั้งแต่หมวดอักษร ก - ฮ (ยกเว้น ข, ค, ฎ) A – Z เป็นจำนวน 670,000,000 หน่วย จำนวนผู้ฝาก 613,946 ราย ฝากครบ 1 เดือนมีสิทธิถูกรางวัล ฝากครบ 3 เดือน จึงขอถอนกลางคันได้ ฉบับละ 50 บาท ครบอายุกำหนด 3 ปี ถอนคืนได้ฉบับละ 52 บาท จัดพิมพ์จำนวน 500,000 ฉบับ

งวดที่ 20 จำหน่ายตั้งแต่วันที่ 23 กรกฎาคม พ.ศ. 2544 ถึงวันที่ 18 พฤศจิกายน พ.ศ. 2544 ตั้งแต่หมวดอักษร ก - ฮ (ยกเว้น ข, ค, ฎ) A – X 2937640 เป็นจำนวน 642,937,641 หน่วย ฝากครบ 1 เดือนมีสิทธิถูกรางวัล ฝากครบ 3 เดือน จึงขอถอนกลางคันได้ ฉบับละ 50 บาท ครบอายุกำหนด 3 ปี ถอนคืนได้ฉบับละ 52 บาท จัดพิมพ์จำนวน 500,000 ฉบับ

งวดที่ 21 จำหน่ายตั้งแต่วันที่ 19 พฤศจิกายน พ.ศ. 2544 ถึงวันที่ 27 มกราคม พ.ศ. 2544 ตั้งแต่หมวดอักษร ก - ฮ (ยกเว้น ข, ค, ฎ) A – V เป็นจำนวน 630,000,000 หน่วย ฝากครบ 1 เดือนมีสิทธิถูกรางวัล ฝากครบ 3 เดือน จึงขอถอนกลางคันได้ ฉบับละ 50 บาท ครบอายุกำหนด 3 ปี ถอนคืนได้ฉบับละ 52 บาท จัดพิมพ์จำนวน 500,000 ฉบับ

งวดที่ 22 จำหน่ายตั้งแต่วันที่ 28 มกราคม พ.ศ. 2545 ถึงวันที่ 20 พฤษภาคม พ.ศ. 2545 ตั้งแต่หมวดอักษร ก - ฮ (ยกเว้น ค, ฎ) A – Z และหมวดอักษร ข 6955899 เป็นจำนวน 676,955,900 หน่วย ฝากครบ 1 เดือนมีสิทธิถูกรางวัล ฝากครบ 3 เดือน จึงขอถอนกลางคันได้ ฉบับละ 50 บาท ครบอายุกำหนด 3 ปี ถอนคืนได้ฉบับละ 51 บาท (ปรับดอกเบี้ยเป็น 1 บาท เมื่อ 28 มกราคม พ.ศ. 2545) จัดพิมพ์จำนวน 500,000 ฉบับ

งวดที่ 23 จำหน่ายตั้งแต่วันที่ 21 พฤษภาคม พ.ศ. 2545 ถึงวันที่ 20 พฤศจิกายน พ.ศ. 2545 ตั้งแต่หมวดอักษร ก - ฮ (ยกเว้น ข, ค, ฎ) A – U 1186937 และหมวดอักษร เป็นจำนวน 611,186,918 หน่วย ฝากครบ 1 เดือนมีสิทธิถูกรางวัล ฝากครบ 3 เดือน จึงขอถอนกลางคันได้ ฉบับละ 50 บาท ครบอายุกำหนด 3 ปี ถอนคืนได้ฉบับละ 51 บาท จัดพิมพ์จำนวน 500,000 ฉบับ

งวดที่ 24 จำหน่ายตั้งแต่วันที่ 21 พฤศจิกายน พ.ศ. 2545 ถึงวันที่ 21 มีนาคม พ.ศ. 2546 ตั้งแต่หมวดอักษร ก - ฮ (ยกเว้น ข, ค, ฎ) A – M 5507105 เป็นจำนวน 535,507,106 หน่วย ฝากครบ 1 เดือนมีสิทธิถูกรางวัล ฝากครบ 3 เดือน จึงขอถอนกลางคันได้ ฉบับละ 50 บาท ครบอายุกำหนด 3 ปี ถอนคืนได้ฉบับละ 50.50 บาท (ปรับดอกเบี้ยเป็น .50 บาท) จัดพิมพ์จำนวน 350,000 ฉบับ

งวดที่ 25 จำหน่ายตั้งแต่วันที่ 21 เมษายน พ.ศ. 2546 ถึงวันที่ 31 พฤษภาคม พ.ศ. 2546 ตั้งแต่หมวดอักษร ก - ท 3241373 (ยกเว้น ข, ค, ฎ) เป็นจำนวน 193,241,374 หน่วย ฝากครบ 1 เดือนมีสิทธิถูกรางวัล ฝากครบ 3 เดือน จึงขอถอนกลางคันได้ ฉบับละ 50 บาท ครบอายุกำหนด 3 ปี ถอนคืนได้ฉบับละ 50.50 บาท จัดพิมพ์จำนวน 450,000 ฉบับ

งวดที่ 26 จำหน่ายตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน พ.ศ. 2547 ถึงวันที่ 20 พฤศจิกายน พ.ศ. 2547 ตั้งแต่หมวดอักษร ก-ฮ หมวดอักษร A-Z และ ข, ค, ง 01305670 เป็นจำนวน 691,305,671 หน่วย

ก) รูปแบบเดิม สลากออมสินพิเศษ ประเภทพิมพ์ราคาหน่วยละ 50 บาท ครบอายุ กำหนด 3 ปี ไม่มีดอกเบี้ยครบอายุ ผাগครบ 1 เดือนมีสิทธิถูกรางวัลก่อนครบอายุ จะได้รับเงินตามหลักเกณฑ์นี้

ฝากไม่ครบ 1 ปี	ถอนคืนได้รับเงินหน่วยละ	48 บาท
ฝากครบ 1 ปี ไม่ครบ 2 ปี	ถอนคืนได้รับเงินหน่วยละ	48.50 บาท
ฝากครบ 2 ปี ไม่ครบ 3 ปี	ถอนคืนได้รับเงินหน่วยละ	49 บาท
ฝากครบ 3 ปี	ถอนคืนได้รับเงินหน่วยละ	50 บาท

จัดพิมพ์จำนวน 350,000 ฉบับ

ข) รูปแบบใหม่ สลากออมสินพิเศษ ประเภทพิมพ์มูลค่าบนใบสลาก

มูลค่า 500 บาท	ค่าธรรมเนียมใบสลากฉบับละ	20 บาท
มูลค่า 900 บาท	ค่าธรรมเนียมใบสลากฉบับละ	20 บาท
มูลค่า 1,000 บาท	ค่าธรรมเนียมใบสลากฉบับละ	100 บาท
มูลค่า 5,000 บาท	ค่าธรรมเนียมใบสลากฉบับละ	100 บาท
มูลค่า 10,000 บาท	ค่าธรรมเนียมใบสลากฉบับละ	400 บาท (รวมปกผ้าไหมสีน้ำเงิน)
มูลค่า 500,000 บาท	ค่าธรรมเนียมใบสลากฉบับละ	600 บาท (รวมปกผ้าไหมสีครีม)
ฝากครบทุกชนิดราคา	ค่าธรรมเนียม	1,000 บาท (รวมปกผ้าไหมสีแดง)

งวดที่ 27 จำหน่ายตั้งแต่วันที่ 21 ธันวาคม พ.ศ. 2547 ถึงวันที่ 20 มิถุนายน พ.ศ. 2548 สลากออมสินพิเศษ ประเภทพิมพ์ราคาหน่วยละ 50 บาท ครบอายุกำหนด 3 ปี ไม่มีดอกเบี้ยครบอายุ ผากครบ 1 เดือนมีสิทธิถูกรางวัลก่อนครบอายุจะได้รับเงินตามหลักเกณฑ์นี้

ฝากไม่ครบ 1 ปี	ถอนคืนได้รับเงินหน่วยละ	48 บาท
ฝากครบ 1 ปี ไม่ครบ 2 ปี	ถอนคืนได้รับเงินหน่วยละ	48.50 บาท
ฝากครบ 2 ปี ไม่ครบ 3 ปี	ถอนคืนได้รับเงินหน่วยละ	49 บาท
ฝากครบ 3 ปี	ถอนคืนได้รับเงินหน่วยละ	50 บาท

งวดที่ 28 จำหน่ายตั้งแต่วันที่ 4 กรกฎาคม พ.ศ. 2548 ถึงวันที่ 20 กันยายน พ.ศ. 2548
 สลากออมสินพิเศษ ประเภทพิมพ์ราคาหน่วยละ 50 บาท ครบอายุกำหนด 3 ปี ถอนคืนได้ฉบับ
 ละ 51 บาท ฝากครบ 1 เดือนมีสิทธิถูกรางวัลก่อนครบอายุ จะได้รับเงินตามหลักเกณฑ์นี้

ฝากไม่ครบ 1 ปี	ถอนคืนได้รับเงินหน่วยละ	48 บาท
ฝากครบ 1 ปี ไม่ครบ 2 ปี	ถอนคืนได้รับเงินหน่วยละ	48.50 บาท
ฝากครบ 2 ปี ไม่ครบ 3 ปี	ถอนคืนได้รับเงินหน่วยละ	49 บาท
ฝากครบ 3 ปี	ถอนคืนได้รับเงินหน่วยละ	50 บาท

งวดที่ 29 จำหน่ายตั้งแต่วันที่ 17 ตุลาคม พ.ศ. 2548 ถึงวันที่ 30 ธันวาคม พ.ศ. 2548

ก) สลากออมสินพิเศษ ประเภทพิมพ์ราคาหน่วยละ 50 บาท ครบอายุกำหนด 3 ปี ถอน
 คืนได้ฉบับละ 52 บาท ฝากครบ 1 เดือนมีสิทธิถูกรางวัลก่อนครบอายุ จะได้รับเงินตาม
 หลักเกณฑ์นี้

ฝากไม่ครบ 1 ปี	ถอนคืนได้รับเงินหน่วยละ	48 บาท
ฝากครบ 1 ปี ไม่ครบ 2 ปี	ถอนคืนได้รับเงินหน่วยละ	48.50 บาท
ฝากครบ 2 ปี ไม่ครบ 3 ปี	ถอนคืนได้รับเงินหน่วยละ	49 บาท
ฝากครบ 3 ปี	ถอนคืนได้รับเงินหน่วยละ	50 บาท

ข) สลากออมสินพิเศษประเภทพิมพ์มูลค่าบนใบสลากจำหน่ายทุกสาขา มี 4 ชนิด

มูลค่า 1,000 บาท	ค่าธรรมเนียมใบสลากฉบับละ	20 บาท
มูลค่า 10,000 บาท	ค่าธรรมเนียมใบสลากฉบับละ	50 บาท
มูลค่า 100,000 บาท	ค่าธรรมเนียมใบสลากฉบับละ	50 บาท
มูลค่า 500,000 บาท	ค่าธรรมเนียมใบสลากฉบับละ	50 บาท

สถานการณ์ของตัวแปรต่าง ๆ ที่ใช้ในแบบจำลอง

1. ปริมาณและอัตราการเปลี่ยนแปลงของเงินฝากสลากออมสินพิเศษ

ตารางที่ 3.1 แสดงปริมาณและอัตราการเปลี่ยนแปลงของเงินฝากสลากออมสินพิเศษ พบว่าปริมาณเงินฝากสลากออมสินพิเศษเพิ่มขึ้นจากไตรมาสแรกของพ.ศ. 2541 ถึงไตรมาสที่ 4 ของพ.ศ. 2548 ประมาณ 5.94 เท่า โดยปริมาณเงินฝากสลากออมสินพิเศษในไตรมาสแรกของพ.ศ. 2541 เท่ากับ 23,969.49 ล้านบาท ปริมาณเงินฝากสลากออมสินพิเศษในไตรมาสที่ 4 ของพ.ศ. 2548 เท่ากับ 142,410.80 ล้านบาท สำหรับช่วงที่มียอดการจำหน่ายสูงสุดคือ ไตรมาสที่ 2 ของพ.ศ. 2546 มีปริมาณเงินฝากสลากออมสินพิเศษ เท่ากับ 158,803.03 ล้านบาท ช่วงที่มียอดการจำหน่ายต่ำสุดคือ ไตรมาสที่ 1 ของพ.ศ. 2541 มีปริมาณเงินฝากสลากออมสินพิเศษ เท่ากับ 23,969.49 ล้านบาท

ปริมาณเงินฝากสลากออมสินพิเศษมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ จนถึงจุดสูงสุดในไตรมาสที่ 2 ของพ.ศ. 2546 หลังจากนั้นแนวโน้มลดลง แต่ก็กลับมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอีกในไตรมาสที่ 3 ของพ.ศ. 2548

ตารางที่ 3.1 ปริมาณและอัตราการเปลี่ยนแปลงของเงินฝากสลากออมสินพิเศษ ปี 2541-2548

(หน่วย: ล้านบาท)

ไตรมาส	เงินฝาก	การเปลี่ยนแปลง	อัตราการเปลี่ยนแปลง
2541:1	23,969.49	-	-
2541:2	25,477.87	1,508.38	6.29
2541:3	28,866.91	3,389.04	13.30
2541:4	58,848.96	29,982.05	103.86
2542:1	72,557.98	13,709.02	23.30
2542:2	79,296.55	6,738.57	9.29
2542:3	76,966.91	-2,329.64	-2.94
2542:4	82,452.24	5,485.33	7.13
2543:1	86,448.78	3,996.54	4.85
2543:2	89,004.82	2,556.04	2.96
2543:3	93,864.95	4,860.13	5.46
2543:4	92,075.08	-1,789.87	-1.91

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

(หน่วย: ล้านบาท)

ไตรมาส	เงินฝาก	การเปลี่ยนแปลง	อัตราการเปลี่ยนแปลง
2544:1	89,032.40	-3,042.68	-3.30
2544:2	85,787.65	-3,244.75	-3.64
2544:3	100,934.94	15,147.29	17.66
2544:4	105,336.64	4,401.70	4.36
2545:1	118,899.00	13,562.36	12.88
2545:2	128,178.96	9,279.96	7.80
2545:3	134,085.35	5,906.39	4.61
2545:4	143,767.20	9,681.85	7.22
2546:1	153,937.98	10,170.78	7.07
2546:2	158,803.03	4,865.05	3.16
2546:3	150,417.23	-8,385.80	-5.28
2546:4	146,027.72	-4,389.51	-2.92
2547:1	144,309.39	-1,718.33	-1.18
2547:2	155,689.17	11,379.78	7.89
2547:3	150,819.82	-4,869.35	-3.13
2547:4	134,825.94	-15,993.88	-10.60
2548:1	123,313.45	-11,512.49	-8.54
2548:2	115,197.88	-8,115.57	-6.58
2548:3	138,410.98	23,213.10	20.15
2548:4	142,410.80	3,999.82	2.89
เฉลี่ยต่อปีเท่ากับ			7.16

ที่มา: ธนาคารออมสิน

2. ระดับและการเปลี่ยนแปลงของอัตราเงินเพื่อพื้นฐาน

ตารางที่ 3.2 แสดงระดับและการเปลี่ยนแปลงของอัตราเงินเพื่อพื้นฐาน พบว่าอัตราเงินเพื่อพื้นฐานลดลงจากไตรมาสแรกของพ.ศ. 2541 ถึงไตรมาสที่ 4 ของพ.ศ. 2548 ประมาณ 3.08 เท่า โดยอัตราเงินเพื่อพื้นฐานในไตรมาสแรกของพ.ศ. 2541 เท่ากับ 7.4 อัตราเงินเพื่อพื้นฐานในไตรมาสที่ 4 ของพ.ศ. 2548 เท่ากับ 2.4 ที่เป็นเช่นนี้เพราะรัฐบาลเปลี่ยนเป้าหมายในการดำเนินนโยบายการเงิน จากรักษาระดับอัตราแลกเปลี่ยน เป็นรักษาอัตราเงินเพื่อ จึงส่งผลให้อัตราเงินเพื่อพื้นฐานลดลงอย่างมาก สำหรับช่วงที่มีอัตราเงินเพื่อพื้นฐานสูงสุดคือ ไตรมาสที่ 2 ของพ.ศ. 2541 เท่ากับ 8.2 ช่วงที่มีอัตราเงินเพื่อพื้นฐานต่ำสุดคือ ไตรมาสที่ 3 ของพ.ศ. 2546 เท่ากับ 0.00

อัตราเงินเพื่อพื้นฐานมีแนวโน้มเปลี่ยนแปลงไม่แน่นอน และช่วงที่มีการเปลี่ยนแปลงอัตราเงินเพื่อพื้นฐานอย่างรวดเร็วจะเกิดขึ้นในช่วงไตรมาสที่ 3 ของพ.ศ. 2541 ถึงไตรมาสที่ 2 ของพ.ศ. 2542 ซึ่งเปลี่ยนแปลงลดลงร้อยละ 2.3 – 2.4 ซึ่งมีสาเหตุมาจากค่าเงินบาทที่มีเสถียรภาพและแข็งค่าขึ้นอย่างต่อเนื่อง

ตารางที่ 3.2 ระดับและการเปลี่ยนแปลงของอัตราเงินเพื่อพื้นฐาน ปี 2541-2548

ไตรมาส	อัตราเงินเพื่อ	การเปลี่ยนแปลง
2541:1	7.40	-
2541:2	8.20	0.80
2541:3	7.70	-0.50
2541:4	5.40	-2.30
2542:1	4.00	-1.40
2542:2	1.60	-2.40
2542:3	0.90	-0.70
2542:4	0.70	-0.20
2543:1	0.20	-0.50
2543:2	1.00	0.80
2543:3	0.80	-0.20
2543:4	0.80	0.00

ตารางที่ 3.2 (ต่อ)

ไตรมาส	อัตราเงินเฟ้อ	การเปลี่ยนแปลง
2544:1	1.00	0.20
2544:2	1.50	0.50
2544:3	1.50	0.00
2544:4	1.30	-0.20
2545:1	0.90	-0.40
2545:2	0.30	-0.60
2545:3	0.30	0.00
2545:4	0.20	-0.10
2546:1	0.30	0.10
2546:2	0.20	-0.10
2546:3	0.00	-0.20
2546:4	0.10	0.10
2547:1	0.10	0.00
2547:2	0.40	0.30
2547:3	0.60	0.20
2547:4	0.60	0.00
2548:1	0.70	0.10
2548:2	1.10	0.40
2548:3	2.20	1.10
2548:4	2.40	0.20
เฉลี่ยต่อปีเท่ากับ		-0.16

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

3. ระดับและอัตราการเปลี่ยนแปลงของรายได้ประชาชาติ

ตารางที่ 3.3 แสดงระดับและอัตราการเปลี่ยนแปลงของรายได้ประชาชาติ พบว่ารายได้ประชาชาติเพิ่มขึ้นจากไตรมาสแรกของพ.ศ. 2541 ถึงไตรมาสที่ 4 ของพ.ศ. 2548 ประมาณ 1.57 เท่า โดยรายได้ประชาชาติในไตรมาสแรกของพ.ศ. 2541 เท่ากับ 1,210,828 พันล้านบาท รายได้ประชาชาติในไตรมาสที่ 4 ของพ.ศ. 2548 เท่ากับ 1,904,280 พันล้านบาท สำหรับอัตราส่วนเพิ่มรายได้ประชาชาติมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกปี สำหรับช่วงที่มีรายได้ประชาชาติสูงสุดคือ ไตรมาสที่ 4 ของพ.ศ. 2548 เท่ากับ 1,904,280 พันล้านบาท ช่วงที่มีรายได้ประชาชาติต่ำสุดคือ ไตรมาสที่ 3 ของพ.ศ. 2546 เท่ากับ 1,108,838 พันล้านบาท

รายได้ประชาชาติมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตามการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ ยิ่งประเทศมีการพัฒนามากขึ้น รายได้ประชาชาติก็จะเพิ่มมากขึ้นตาม และรายได้ประชาชาติมีแนวโน้มเพิ่มสูงอย่างรวดเร็วมาตั้งแต่กลางปีพ.ศ. 2548 เป็นต้นไป โดยการเพิ่มสูงขึ้นเป็นไปตามสภาวะเศรษฐกิจที่เติบโตขึ้นอย่างรวดเร็วของประเทศ

ตารางที่ 3.3 ระดับและอัตราการเปลี่ยนแปลงของรายได้ประชาชาติ ปี 2541-2548

(หน่วย: พันล้านบาท)			
ไตรมาส	รายได้ประชาชาติ	การเปลี่ยนแปลง	อัตราการเปลี่ยนแปลง
2541:1	1,210,828	-	-
2541:2	1,117,120	-93,708	-7.74
2541:3	1,112,059	-5,061	-0.45
2541:4	1,186,440	74,381	6.69
2542:1	1,159,803	-26,637	-2.25
2542:2	1,108,838	-50,965	-4.39
2542:3	1,152,229	43,391	3.91
2542:4	1,216,209	63,980	5.55
2543:1	1,231,245	15,036	1.24
2543:2	1,189,978	-41,267	-3.35
2543:3	1,212,115	22,137	1.86
2543:4	1,289,393	77,278	6.38

ตารางที่ 3.3 (ต่อ)

(หน่วย: พันล้านบาท)

ไตรมาส	รายได้ประชาชาติ	การเปลี่ยนแปลง	อัตราการเปลี่ยนแปลง
2544:1	1,284,700	-4,693	-0.36
2544:2	1,257,209	-27,491	-2.14
2544:3	1,270,065	12,856	1.02
2544:4	1,321,528	51,463	4.05
2545:1	1,355,115	33,587	2.54
2545:2	1,325,184	-29,931	-2.21
2545:3	1,343,999	18,815	1.42
2545:4	1,426,345	82,346	6.13
2546:1	1,472,685	46,340	3.25
2546:2	1,426,837	-45,848	-3.11
2546:3	1,463,078	36,241	2.54
2546:4	1,566,375	103,297	7.06
2547:1	1,585,915	19,540	1.25
2547:2	1,572,325	-13,590	-0.86
2547:3	1,614,286	41,961	2.67
2547:4	1,730,962	116,676	7.23
2548:1	1,715,226	-15,736	-0.91
2548:2	1,693,982	-21,244	-1.24
2548:3	1,790,740	96,758	5.71
2548:4	1,904,280	113,540	6.34
		เฉลี่ยต่อปีเท่ากับ	1.61

ที่มา: International Financial Statistics. 2006.

4. ระดับและอัตราการเปลี่ยนแปลงของเงินออมภาคครัวเรือน

ตารางที่ 3.4 แสดงระดับและอัตราการเปลี่ยนแปลงของเงินออมภาคครัวเรือน พบว่าเงินออมภาคครัวเรือนลดลงจากไตรมาสแรกของพ.ศ. 2541 ถึงไตรมาสที่ 4 ของพ.ศ. 2548 ประมาณ 1.40 เท่า โดยเงินออมภาคครัวเรือนในไตรมาสแรกของพ.ศ. 2541 เท่ากับ 122.125 พันล้านบาท เงินออมภาคครัวเรือนในไตรมาสที่ 4 ของพ.ศ. 2548 เท่ากับ 87.275 พันล้านบาท สำหรับอัตราส่วนเพิ่มเงินออมภาคครัวเรือนมีแนวโน้มลดลงจนถึงจุดต่ำสุดในไตรมาสที่ 2 ของพ.ศ. 2545 ซึ่งมีเงินออมภาคครัวเรือนเท่ากับ 52.491 พันล้านบาท และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ หลังจากนั้น สำหรับช่วงที่มีเงินออมภาคครัวเรือนสูงสุดคือ ไตรมาสแรกของพ.ศ. 2541 เท่ากับ 122.125 พันล้านบาท

เงินออมภาคครัวเรือนมีแนวโน้มลดลงจนถึงปีพ.ศ. 2545 สาเหตุมาจากวิกฤตทางการเงินเมื่อปีพ.ศ. 2540 ประชาชนได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ในครั้งนั้นทั้งสิ้น ทำให้ต้องนำเงินที่เก็บออมมาออกมาใช้ จนถึงปีพ.ศ. 2545 เศรษฐกิจกลับฟื้นตัวขึ้น ประชาชนจึงเริ่มมีเงินเก็บออมมากขึ้นเรื่อย ๆ จะเห็นได้ว่า เงินออมภาคครัวเรือนบอกระดับเศรษฐกิจในประเทศไทยในช่วงเวลานั้น ๆ ได้ ถ้าเงินออมภาคครัวเรือนน้อย แสดงว่าเศรษฐกิจในเวลานั้นไม่ค่อยสู้ดีนัก แต่ถ้าช่วงที่มีเงินออมภาคครัวเรือนมาก แสดงว่าเศรษฐกิจในเวลานั้นเจริญรุ่งเรืองดี

ตารางที่ 3.4 ระดับและอัตราการเปลี่ยนแปลงของเงินออมภาคครัวเรือน ปีพ.ศ. 2541-2548

(หน่วย : พันล้านบาท)

ไตรมาส	เงินออมภาคครัวเรือน	การเปลี่ยนแปลง	อัตราการเปลี่ยนแปลง
2541:1	122.13	-	-
2541:2	119.12	-3.01	-2.46
2541:3	116.07	-3.05	-2.56
2541:4	112.99	-3.09	-2.66
2542:1	109.86	-3.13	-2.77
2542:2	106.70	-3.16	-2.88
2542:3	103.49	-3.20	-3.00
2542:4	100.25	-3.24	-3.13

ตารางที่ 3.4 (ต่อ)

(หน่วย : พันล้านบาท)

ไตรมาส	เงินออมภาคครัวเรือน	การเปลี่ยนแปลง	อัตราการเปลี่ยนแปลง
2543:1	98.46	-1.79	-1.79
2543:2	94.54	-3.92	-3.98
2543:3	89.99	-4.55	-4.81
2543:4	84.81	-5.18	-5.76
2544:1	76.12	-8.69	-10.25
2544:2	70.81	-5.30	-6.97
2544:3	66.02	-4.79	-6.77
2544:4	61.75	-4.28	-6.48
2545:1	55.53	-6.22	-10.07
2545:2	53.26	-2.27	-4.08
2545:3	52.49	-0.77	-1.45
2545:4	53.21	0.72	1.38
2546:1	57.69	4.48	8.41
2546:2	60.50	2.81	4.87
2546:3	63.91	3.40	5.62
2546:4	67.90	4.00	6.25
2547:1	75.81	7.91	11.65
2547:2	79.66	3.85	5.08
2547:3	82.78	3.11	3.91
2547:4	85.15	2.38	2.87
2548:1	86.79	1.64	1.92
2548:2	87.69	0.90	1.04
2548:3	87.85	0.16	0.19
2548:4	87.28	-0.57	-0.65
เฉลี่ยต่อปีเท่ากับ			-0.95

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

5. ระดับและการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยสลากออมสินพิเศษ

ตารางที่ 3.5 แสดงระดับและการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยสลากออมสินพิเศษ พบว่าอัตราดอกเบี้ยสลากออมสินพิเศษเพิ่มขึ้นจากไตรมาสแรกของพ.ศ. 2541 ถึงไตรมาสที่ 4 ของพ.ศ. 2548 ประมาณ 2.03 เท่า โดยอัตราดอกเบี้ยสลากออมสินพิเศษในไตรมาสแรกของพ.ศ. 2541 เท่ากับร้อยละ 0.33 ต่อปี อัตราดอกเบี้ยสลากออมสินพิเศษในไตรมาสที่ 4 ของพ.ศ. 2548 เท่ากับร้อยละ 0.67 ต่อปี สลากออมสินพิเศษมีช่วงที่หยุดจำหน่ายในไตรมาสที่ 3 ของพ.ศ. 2542 ไตรมาสที่ 1 และ 2 ของพ.ศ. 2544 ไตรมาสที่ 3 และ 4 ของพ.ศ. 2546 และไตรมาสแรกของพ.ศ. 2547 จึงทำให้อัตราดอกเบี้ยสลากออมสินพิเศษเป็นศูนย์ นอกจากนี้ยังมีช่วงที่อัตราดอกเบี้ยสลากออมสินพิเศษเป็นศูนย์อีก คือ ตั้งแต่ไตรมาสที่ 2 ของพ.ศ. 2547 ถึงไตรมาสที่ 2 ของพ.ศ. 2548 แต่ถึงอย่างไรก็ตาม ในช่วงที่อัตราดอกเบี้ยสลากออมสินพิเศษเป็นศูนย์ก็ยังคงมีลูกค้ามาซื้อสลากออมสินพิเศษอยู่ เพื่อหวังจะถูกรางวัล

อัตราดอกเบี้ยสลากออมสินพิเศษมีการเพิ่มขึ้นและลดลงเป็นช่วง ๆ จะเห็นได้ว่าอัตราดอกเบี้ยสลากออมสินพิเศษจะเพิ่มขึ้นในช่วงที่เริ่มจำหน่ายสลากออมสินพิเศษ แล้วจะลดต่ำลงเรื่อย ๆ แต่ในช่วงปีพ.ศ. 2547 ถึงกลางปีพ.ศ. 2548 อัตราดอกเบี้ยสลากออมสินพิเศษกลับเป็นศูนย์เมื่อเริ่มจำหน่าย แล้วกลับสูงขึ้นเรื่อย ๆ จนปลายปีพ.ศ. 2548

ตารางที่ 3.5 ระดับและการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยสลากออมสินพิเศษ ปีพ.ศ. 2541-2548
(หน่วย: ร้อยละต่อปี)

ไตรมาส	อัตราดอกเบี้ยสลากออมสินพิเศษ	การเปลี่ยนแปลง
2541:1	0.33	-
2541:2	0.33	0.00
2541:3	0.33	0.00
2541:4	0.33	0.00
2542:1	0.33	0.00
2542:2	0.22	-0.11
2542:3	0.00	-0.22
2542:4	0.67	0.67

ตารางที่ 3.5 (ต่อ)

(หน่วย: ร้อยละต่อปี)

ไตรมาส	อัตราดอกเบี้ยสลากออมสินพิเศษ	การเปลี่ยนแปลง
2543:1	0.67	0.00
2543:2	0.67	0.00
2543:3	0.67	0.00
2543:4	0.22	-0.45
2544:1	0.00	-0.22
2544:2	0.00	0.00
2544:3	0.67	0.67
2544:4	0.67	0.00
2545:1	0.44	-0.23
2545:2	0.33	-0.11
2545:3	0.33	0.00
2545:4	0.28	-0.05
2546:1	0.17	-0.11
2546:2	0.11	-0.06
2546:3	0.00	-0.11
2546:4	0.00	0.00
2547:1	0.00	0.00
2547:2	0.00	0.00
2547:3	0.00	0.00
2547:4	0.00	0.00
2548:1	0.00	0.00
2548:2	0.00	0.00
2548:3	0.33	0.33
2548:4	0.67	0.34
เฉลี่ยต่อปีเท่ากับ		0.01

ที่มา: ธนาคารออมสิน

6. ระดับและอัตราการเปลี่ยนแปลงของ อัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ

ตารางที่ 3.6 แสดงระดับและอัตราการเปลี่ยนแปลงของ อัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ พบว่าอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำลดลงจากไตรมาสแรกของพ.ศ. 2541 ถึงไตรมาสที่ 4 ของพ.ศ. 2548 ประมาณ 4.11 เท่า โดยอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำในไตรมาสแรกของพ.ศ. 2541 เท่ากับ ร้อยละ 12 ต่อปี อัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำในไตรมาสที่ 4 ของพ.ศ. 2548 เท่ากับร้อยละ 2.92 ต่อปี สำหรับช่วงที่มีอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำสูงสุดคือ ไตรมาสที่ 2 ของพ.ศ. 2541 เท่ากับ ร้อยละ 12.17 ต่อปี ช่วงที่มีอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำต่ำสุดคือ ไตรมาสที่ 4 ของพ.ศ. 2546 จนถึงไตรมาสที่ 1 ของพ.ศ. 2548 เท่ากับร้อยละ 1.00 ต่อปี สำหรับอัตราส่วนเพิ่ม อัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำมีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่องจนถึงต้นปีพ.ศ. 2548 และได้ปรับอัตราดอกเบี้ยสูงขึ้น ในช่วงครึ่งปีหลัง

ตารางที่ 3.6 ระดับและอัตราการเปลี่ยนแปลงของ อัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ ปีพ.ศ. 2541-2548
(หน่วย: ร้อยละต่อปี)

ไตรมาส	อัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ	การเปลี่ยนแปลง	อัตราการเปลี่ยนแปลง
2541:1	12.00	-	-
2541:2	12.17	0.17	1.39
2541:3	11.58	-0.58	-4.80
2541:4	6.83	-4.75	-41.01
2542:1	5.42	-1.42	-20.73
2542:2	4.92	-0.50	-9.23
2542:3	4.50	-0.42	-8.47
2542:4	4.08	-0.42	-9.26
2543:1	3.50	-0.58	-14.29
2543:2	3.50	0.00	0.00
2543:3	3.17	-0.33	-9.52
2543:4	3.00	-0.17	-5.26
2544:1	2.67	-0.33	-11.11
2544:2	2.50	-0.17	-6.25
2544:3	2.50	0.00	0.00
2544:4	2.50	0.00	0.00

ตารางที่ 3.6 (ต่อ)

(หน่วย: ร้อยละต่อปี)

ไตรมาส	อัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ	การเปลี่ยนแปลง	อัตราการเปลี่ยนแปลง
2545:1	2.17	-0.33	-13.33
2545:2	2.00	-0.17	-7.69
2545:3	2.00	0.00	0.00
2545:4	1.75	-0.25	-12.50
2546:1	1.67	-0.08	-4.76
2546:2	1.42	-0.25	-15.00
2546:3	1.25	-0.17	-11.76
2546:4	1.00	-0.25	-20.00
2547:1	1.00	0.00	0.00
2547:2	1.00	0.00	0.00
2547:3	1.00	0.00	0.00
2547:4	1.00	0.00	0.00
2548:1	1.00	0.00	0.00
2548:2	1.33	0.33	33.33
2548:3	2.25	0.92	68.75
2548:4	2.92	0.67	29.63
เฉลี่ยต่อปีเท่ากับ			-2.96

ที่มา: International Financial Statistics. 2006.

7. ระดับและอัตราการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยพันธบัตรรัฐบาล

ตารางที่ 3.7 แสดงระดับและอัตราการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยพันธบัตรรัฐบาล พบว่าอัตราดอกเบี้ยพันธบัตรรัฐบาลลดลงจากไตรมาสแรกของพ.ศ. 2541 ถึงไตรมาสที่ 4 ของพ.ศ. 2548 ประมาณ 1.74 เท่า โดยอัตราดอกเบี้ยพันธบัตรรัฐบาลในไตรมาสแรกของพ.ศ. 2541 เท่ากับร้อยละ 10.75 ต่อปี อัตราดอกเบี้ยพันธบัตรรัฐบาลในไตรมาสที่ 4 ของพ.ศ. 2548 เท่ากับร้อยละ 6.19 ต่อปี สำหรับช่วงที่มีอัตราดอกเบี้ยพันธบัตรรัฐบาลสูงสุดคือ ไตรมาสที่ 1 ของพ.ศ. 2541 ถึงไตรมาสที่ 3 ของพ.ศ. 2541 เท่ากับร้อยละ 10.75 ต่อปี ช่วงที่มีอัตราดอกเบี้ยพันธบัตรรัฐบาลต่ำสุดคือ ไตรมาสที่ 3 ของพ.ศ. 2546 เท่ากับร้อยละ 3.27 ต่อปี สำหรับอัตราส่วนเพิ่มอัตราดอกเบี้ยพันธบัตรรัฐบาลมีแนวโน้มเปลี่ยนแปลงในสัดส่วนที่ไม่แน่นอน การเปลี่ยนแปลงจะเป็นไปตามภาวะเศรษฐกิจในช่วงสั้น ๆ ในขณะนั้น

ตารางที่ 3.7 ระดับและอัตราการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยพันธบัตรรัฐบาล ปีพ.ศ. 2541-2548
(หน่วย: ร้อยละต่อปี)

ไตรมาส	อัตราดอกเบี้ยพันธบัตรรัฐบาล	การเปลี่ยนแปลง	อัตราการเปลี่ยนแปลง
2541:1	10.75	-	-
2541:2	10.75	0.00	0.00
2541:3	10.75	0.00	0.00
2541:4	8.75	-2.00	-18.60
2542:1	7.25	-1.50	-17.14
2542:2	6.50	-0.75	-10.34
2542:3	6.50	0.00	0.00
2542:4	6.50	0.00	0.00
2543:1	7.78	1.28	19.74
2543:2	7.28	-0.50	-6.47
2543:3	6.36	-0.92	-12.59
2543:4	6.39	0.03	0.42
2544:1	5.22	-1.17	-18.31
2544:2	5.91	0.69	13.15
2544:3	6.51	0.60	10.16
2544:4	5.65	-0.85	-13.11

ตารางที่ 3.7 (ต่อ)

(หน่วย: ร้อยละต่อปี)

ไตรมาส	อัตราดอกเบี้ยพันธบัตรรัฐบาล	การเปลี่ยนแปลง	อัตราการเปลี่ยนแปลง
2545:1	5.34	-0.31	-5.54
2545:2	5.93	0.59	11.11
2545:3	4.96	-0.97	-16.40
2545:4	4.03	-0.93	-18.82
2546:1	3.60	-0.43	-10.68
2546:2	3.33	-0.27	-7.51
2546:3	3.27	-0.05	-1.60
2546:4	4.82	1.55	47.35
2547:1	4.93	0.11	2.28
2547:2	5.12	0.19	3.85
2547:3	5.20	0.08	1.50
2547:4	5.10	-0.10	-1.99
2548:1	4.94	-0.16	-3.07
2548:2	4.43	-0.51	-10.32
2548:3	4.96	0.53	12.04
2548:4	6.19	1.23	24.78
เฉลี่ยต่อปีเท่ากับ			-0.84

ที่มา: International Financial Statistics, 2006.

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์

การวิเคราะห์ในบทนี้เป็นการวิเคราะห์ทางสถิติโดยแบ่งเนื้อหาออกเป็น 2 ส่วน ในส่วนแรกเป็นการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อปริมาณเงินฝากสลากออมสินพิเศษ เพื่อประมาณค่าสัมประสิทธิ์ของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อปริมาณเงินฝากสลากออมสินพิเศษ และในส่วนที่สองเป็นการพยากรณ์ปริมาณเงินฝากสลากออมสินพิเศษ โดยในการวิเคราะห์สร้างสมการปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อปริมาณเงินฝากสลากออมสินพิเศษนั้น ใช้ข้อมูลรายไตรมาส ตั้งแต่พ.ศ. 2541 ถึงพ.ศ. 2548 รวมทั้งสิ้น 32 ข้อมูล โดยปัจจัยที่ใช้ในการวิเคราะห์ในครั้งนี้ คือ อัตราเงินเฟ้อ เงินออมภาคครัวเรือน รายได้ประชาชาติ ดอกเบี้ยสลากออมสินพิเศษ อัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ อัตราดอกเบี้ยพันธบัตรรัฐบาล สามารถแสดงผลได้ดังต่อไปนี้

การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อปริมาณเงินฝากสลากออมสินพิเศษ

1. การทดสอบความนิ่ง Stationarity ของตัวแปรต่าง ๆ ในแบบจำลอง

ในขั้นแรกของการทดสอบจำเป็นต้องทราบลักษณะของข้อมูลอนุกรมเวลา (Time Series) ว่ามีลักษณะ Stationary หรือ Non Stationary เนื่องจากคุณสมบัติดังกล่าวของตัวแปรที่ทำการวิจัยจะมีผลต่อวิธีการประมาณแบบจำลองที่ต้องการวิจัย โดยในกรณีที่ตัวแปรทั้งหมดในแบบจำลองที่ต้องการวิจัยมีคุณสมบัติ Stationary วิธีการประมาณค่าที่เหมาะสมคือ วิธีกำลังสองน้อยที่สุด (Ordinary Least Square: OLS) ซึ่งผลที่ได้จากการประมาณค่าจะไม่เกิดปัญหา Spurious Regression ขึ้น เนื่องจากตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม อาจมีความสัมพันธ์กับเวลา มากกว่า นอกจากนี้ยังทำให้ผลการประมาณค่าที่ได้มีค่า R^2 ที่มีค่าสูง Durbin-Watson มีค่าต่ำมาก ดังนั้นหากตัวแปรที่ต้องการวิจัยมีคุณสมบัติ Non Stationary วิธีการประมาณค่าแบบจำลองที่เหมาะสมคือ Co Integration Analysis

ตัวแปรทั้งหมดจะถูกนำไปทดสอบว่ามีคุณสมบัติ Stationary โดยอาศัย ADF Test Statistic เป็นเกณฑ์ในการทดสอบ ซึ่งผลของการทดสอบจะถูกใช้เป็นเกณฑ์ในการเลือกวิธีการประมาณค่าสมการต่าง ๆ

จากตารางที่ 4.1 แสดงให้เห็นถึงผลการทดสอบ Stationary ของปริมาณเงินฝากสลากออมสินพิเศษ (PS) อัตราเงินเฟ้อ (INF) เงินออมภาคครัวเรือน (SAV) รายได้ประชาชาติ (NI) อัตราดอกเบี้ยสลากออมสินพิเศษ (PR) อัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ (FR) และอัตราดอกเบี้ยพันธบัตรรัฐบาล (BR) ผลจากการคำนวณค่า ADF Statistic พบว่า อัตราดอกเบี้ยสลากออมสินพิเศษ อัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ และอัตราดอกเบี้ยพันธบัตรรัฐบาล เท่านั้นที่มีคุณสมบัติ Stationary ในขณะที่ ปริมาณเงินฝากสลากออมสินพิเศษ อัตราเงินเฟ้อ เงินออมภาคครัวเรือน และรายได้ประชาชาติ มีคุณสมบัติ Non Stationary แต่อย่างไรก็ตาม เมื่อนำตัวแปรที่มีคุณสมบัติ Non Stationary ไปทำการ Difference และนำไปทดสอบ Stationary อีกครั้ง ทำซ้ำแบบนี้ไปเรื่อย ๆ ผลปรากฏว่า ตัวแปรทั้งหมดมีคุณสมบัติ Stationary ณ ระดับนัยสำคัญร้อยละ 90 ที่ระดับแตกต่างกันไป

ตารางที่ 4.1 ผลการทดสอบ Stationary ของตัวแปรต่าง ๆ

Variable	lags	AIC	ADF Statistic	Result
PS	0	-0.7035	-3.9021	I(1)
INF	0	-0.7020	-4.3809	I(1)
SAV	0	-1.1735	-6.2889	I(2)
NI	2	0.2771	-6.1956	I(1)
PR	1	0.3429	-2.9758	I(0)
FR	1	0.1435	-4.1335	I(0)
BR	0	-0.1751	-1.5151	I(0)

หมายเหตุ แสดงนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 90

ที่มา: จากการคำนวณ

2. การทดสอบความเป็นเหตุเป็นผล (Causality Test)

การทดสอบความเป็นเหตุเป็นผลนี้ ใช้วิธีการศึกษาของ Granger ซึ่งหมายความถึง การที่เพิ่มตัวแปรหนึ่งเข้าไปในสมการที่ศึกษา แล้วตัวแปรนั้นสามารถอธิบายสมการดังกล่าวได้ดีขึ้น ซึ่งคำจำกัดความของ Causality เกี่ยวข้องกับแบบจำลองอนุกรมเวลา โดยที่ถ้าตัวแปรอัตราเงินเฟ้อ เงินออมภาคครัวเรือน รายได้ประชาชาติ อัตราดอกเบี้ยสลากออมสินพิเศษ อัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ และอัตราดอกเบี้ยพันธบัตรรัฐบาล มีอิทธิพลต่อปริมาณเงินฝากสลากออมสินพิเศษแล้ว

ค่าของตัวแปรเหล่านั้นในอดีตสามารถใช้ในการพยากรณ์ปริมาณเงินฝากสลากออมสินพิเศษ ได้ ถูกต้องมากกว่าการใช้ข้อมูลปริมาณเงินฝากสลากออมสินพิเศษในอดีตเพียงอย่างเดียว

โดยก่อนที่จะทำการทดสอบความเป็นเหตุเป็นผล จะต้องทำการทดสอบ Grids Search ก่อนเพื่อหาจำนวน lag ที่ได้ค่า AIC ที่เหมาะสม คือ มีค่า AIC ต่ำที่สุดของแต่ละตัวแปรเพื่อนำจำนวน lag ที่ได้ไปใช้ในการใส่ lag เพื่อทดสอบ Granger's test ต่อไป

จากตารางที่ 4.2 แสดงให้เห็นถึงผลการทดสอบความเป็นเหตุเป็นผลของ ตัวแปรอัตราเงินเฟ้อ เงินออมภาคครัวเรือน รายได้ประชาชาติ อัตราดอกเบี้ยสลากออมสินพิเศษ อัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ และอัตราดอกเบี้ยพันธบัตรรัฐบาล ที่มีอิทธิพลต่อปริมาณเงินฝากสลากออมสินพิเศษ พบว่า มีเพียงเงินออมภาคครัวเรือน รายได้ประชาชาติ และอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำเท่านั้น ที่มีอิทธิพลต่อปริมาณเงินฝากสลากออมสินพิเศษ ในขณะที่ตัวแปรตัวอื่นไม่มีอิทธิพลต่อปริมาณเงินฝากสลากออมสินพิเศษ

ตารางที่ 4.2 ผลการทดสอบ Granger Causality tests ของตัวแปรต่าง ๆ

Variable	lags	F-Statistic
INF	4	0.28355 ^{ns}
SAV	1	3.68112*
NI	4	3.43631*
PR	2	0.45225 ^{ns}
FR	2	4.78876*
BR	3	0.39161 ^{ns}

หมายเหตุ * แสดงนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 90

^{ns} ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ที่มา: จากการคำนวณ

3. การวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงซ้อน

การวิจัยในครั้งนี้ได้ใช้รูปแบบสมการถดถอยเชิงซ้อนในการวิเคราะห์ โดยการหาความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณเงินฝากสลากออมสินพิเศษ (PS) เป็นตัวแปรตาม กับปัจจัยที่มีอิทธิพลคือ ตัวแปรอิสระ ได้แก่ เงินออมภาคครัวเรือน (SAV) รายได้ประชาชาติ (NI) และอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ (FR) ซึ่งผลจากการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อปริมาณเงินฝากสลากออมสินพิเศษ (PS) โดยใช้ข้อมูลรายไตรมาสของตัวแปรต่าง ๆ สามารถสรุปความสัมพันธ์ได้ดังนี้

$$PS = -974.9123 + 149.7506SAV + 0.0161NI + 1558.555FR + e_t \quad (5.1)$$

(-0.3031)^{ns} (0.1589)^{ns} (0.4338)^{ns} (1.8758)*

$$R^2 = 0.120557 \quad \text{Adjusted } R^2 = 0.019082 \quad D.W. = 1.7214 \quad F\text{-Stat} = 1.1880$$

หมายเหตุ	ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่า t-statistic
*	แสดงนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 90
^{ns}	ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จากสมการ 5.1 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีผลกระทบต่อปริมาณเงินฝากสลากออมสินพิเศษ พบว่า ค่า R^2 มีค่าเท่ากับ 0.120557 แสดงว่า ตัวแปรอิสระเหล่านี้สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของปริมาณเงินฝากสลากออมสินพิเศษ คิดเป็นร้อยละ 12 โดยสมมติให้ปัจจัยอื่น ๆ คงที่ ส่วนอีกร้อยละ 88 เป็นการเปลี่ยนแปลงที่มาจากตัวแปรอื่น ๆ นอกเหนือจากตัวแปรอิสระดังกล่าว แสดงว่าตัวแปรอิสระ ได้แก่ เงินออมภาคครัวเรือน (SAV) รายได้ประชาชาติ (NI) และอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ (FR) สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของปริมาณเงินฝากสลากออมสินพิเศษได้ประมาณร้อยละ 12 ส่วนอีกประมาณร้อยละ 88 เป็นอิทธิพลจากตัวแปรภายนอกสมการ

สำหรับผลกระทบของตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อปริมาณเงินฝากสลากออมสินพิเศษ คือ เงินออมภาคครัวเรือน (SAV) มีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 149.7506 แสดงให้เห็นว่า เงินออมภาคครัวเรือนมีผลกระทบต่อปริมาณเงินฝากสลากออมสินพิเศษไปในทิศทางเดียวกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อทำการทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรอิสระ

แต่ละตัวโดยกำหนดให้ปัจจัยอื่น ๆ คงที่จากค่า t-statistic ผลปรากฏว่าเงินออมภาคครัวเรือนไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

รายได้ประชาชาติ (NI) มีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.0161 แสดงให้เห็นว่า รายได้ประชาชาติมีผลกระทบต่อปริมาณเงินฝากสลากออมสินพิเศษไปในทิศทางเดียวกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อทำการทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรอิสระแต่ละตัวโดยกำหนดให้ปัจจัยอื่น ๆ คงที่จากค่า t-statistic ผลปรากฏว่ารายได้ประชาชาติไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

อัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ (FR) มีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 1558.555 แสดงให้เห็นว่า อัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำมีผลกระทบต่อปริมาณเงินฝากสลากออมสินพิเศษไปในทิศทางเดียวกัน ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 90 คือ เมื่อดอกเบี้ยสลากออมสินพิเศษเปลี่ยนแปลงไป จะส่งผลให้ปริมาณเงินฝากสลากออมสินพิเศษเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางเดียวกัน ซึ่งไม่ได้เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาปัญหาสหสัมพันธ์ในตัวเอง (Autocorrelation) โดยพิจารณาจากค่า Durbin Watson (D.W.) พบว่า ได้เกิดปัญหาสหสัมพันธ์ในตัวเองขึ้น จึงทำการแก้โดยวิธีการ Serial Correlation LM Test จากตารางภาคผนวกที่ 27 พบว่ามีค่า Chi-Square เท่ากับ 0.57 ซึ่งมากกว่า 0.10 แสดงให้เห็นว่า ผลการประมาณค่าที่ได้ไม่มีปัญหา Autocorrelation และจากตารางภาคผนวกที่ 28 การทดสอบ White Heteroskedasticity Test พบว่ามีค่า Chi-Square เท่ากับ 0.18 ซึ่งมากกว่า 0.10 แสดงให้เห็นว่า ผลการประมาณค่าที่ได้ไม่มีปัญหา Heteroskedasticity

4. การวิเคราะห์แบบจำลอง ARMAX

เมื่อพิจารณาจากตารางภาคผนวกที่ 29 พบว่า สามารถกำหนดรูปแบบของอนุกรมเวลาของข้อมูลปริมาณเงินฝากสลากออมสินพิเศษได้เป็น ARMAX (1,4) เนื่องจากมีค่า AIC ต่ำที่สุด โดยรูปแบบสมการที่ได้ คือ

$$\begin{aligned}
Y_t = & -5227.834 + 1054.786SAV + 0.005NI + 3267.772FR - 0.366Y_{t-1} \\
& (-1.7459)^* \quad (2.3158)^* \quad (0.2226)^{ns} \quad (3.0326)^* \quad (-1.2568)^{ns} \\
& + 0.5476e_{t-1} + 0.3991e_{t-2} - 0.4362e_{t-3} - 0.5335e_{t-4} \\
& (2.1575)^* \quad (1.8754)^* \quad (-1.8027)^* \quad (-2.0331)^*
\end{aligned} \tag{5.2}$$

$$R^2 = 0.606202 \quad \text{Adjusted } R^2 = 0.448683 \quad \text{D.W.} = 1.839219 \quad \text{F-Stat} = 3.848435$$

หมายเหตุ ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่า t-statistic
* แสดงนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 90
^{ns} ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จากผลการทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของค่าสัมประสิทธิ์ของแต่ละตัวแปรอิสระแต่ละตัว โดยกำหนดให้ปัจจัยอื่น ๆ คงที่จากค่า t-statistic ทำให้ทราบว่า ตัวแปรอิสระ 1 ตัวแปรในการวิจัย คือ รายได้ประชาชาติ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเป็นผลมาจากปัญหาพหุสัมพันธ์ (Multicollinearity) ที่เกิดขึ้นระหว่างตัวแปรอิสระ จึงไม่สามารถยอมรับได้ในทางสถิติ ดังตารางภาคผนวกที่ 29 ดังนั้น จึงต้องมีการตัดตัวแปรอิสระที่มีปัญหานี้ออก คือ รายได้ประชาชาติ แล้วจึงทำการประมาณค่าใหม่ จนได้สมการที่เหมาะสมที่สุดในการที่จะนำไปใช้ในการพยากรณ์ ซึ่งสมการที่ได้จากการปรับปรุงแล้วสามารถแสดงผลได้ดังนี้

$$\begin{aligned}
Y_t = & -3567.68 + 1146.415SAV + 2823.677FR - 0.3899Y_{t-1} \\
& (-1.6517)^* \quad (2.649)^* \quad (2.9965)^* \quad (-1.5011)^{ns} \\
& + 0.4645e_{t-1} + 0.2422e_{t-2} - 0.5770e_{t-3} - 0.6426e_{t-4} \\
& (2.0969)^* \quad (5.6483)^* \quad (-2.1032)^* \quad (-2.1415)^*
\end{aligned} \tag{5.3}$$

$$R^2 = 0.634318 \quad \text{Adjusted } R^2 = 0.512424 \quad \text{D.W.} = 1.809946 \quad \text{F-Stat} = 5.203852$$

หมายเหตุ ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่า t-statistic
* แสดงนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 90
^{ns} ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อพิจารณาจากสมการ 5.3 ค่าสัมประสิทธิ์ของการตัดสินใจที่ปรับปรุงแล้ว หรือ Adjusted R^2 มีค่าเท่ากับ 0.512424 แสดงว่า ตัวแปรอิสระ คือ เงินออมภาคครัวเรือน (SAV) และอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ (FR) สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงตัวแปรตาม คือ ปริมาณเงินฝากสลากออมสินพิเศษได้ประมาณร้อยละ 51 ส่วนอีกประมาณร้อยละ 49 เป็นอิทธิพลจากตัวแปรภายนอกสมการ

สำหรับผลกระทบของตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อปริมาณเงินฝากสลากออมสินพิเศษ คือ เงินออมภาคครัวเรือน (SAV) มีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 1146.415 แสดงให้เห็นว่า เงินออมภาคครัวเรือนมีผลกระทบต่อปริมาณเงินฝากสลากออมสินพิเศษไปในทิศทางเดียวกัน ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 90 คือ เมื่อเงินออมภาคครัวเรือนเปลี่ยนแปลงไป จะส่งผลให้ปริมาณเงินฝากสลากออมสินพิเศษเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางเดียวกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ เมื่อเงินออมภาคครัวเรือนเปลี่ยนแปลงไป 1 พันล้านบาท จะส่งผลให้ปริมาณเงินฝากสลากออมสินพิเศษเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น 1146.415 ล้านบาท ในทิศทางเดียวกัน โดยกำหนดให้ปัจจัยอื่น ๆ คงที่ ซึ่งการที่เงินออมภาคครัวเรือนเพิ่มขึ้น ทำให้ทราบว่าประชาชนมีเงินออมเพิ่มมากขึ้น เป็นเหตุให้ลูกค้าซื้อสลากออมสินพิเศษมากขึ้นด้วย เพราะเงินออมที่เพิ่มขึ้น

อัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ (FR) มีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 2823.677 แสดงให้เห็นว่า อัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำมีผลกระทบต่อปริมาณเงินฝากสลากออมสินพิเศษไปในทิศทางเดียวกัน ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 90 คือ เมื่อดอกเบี้ยเงินฝากประจำเปลี่ยนแปลงไป จะส่งผลให้ปริมาณเงินฝากสลากออมสินพิเศษเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางเดียวกัน ซึ่งไม่ได้เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ เมื่ออัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำเปลี่ยนแปลงไปร้อยละ 1 ต่อปี จะส่งผลให้ปริมาณเงินฝากสลากออมสินพิเศษเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น 2823.677 ล้านบาท โดยกำหนดให้ปัจจัยอื่น ๆ คงที่ ซึ่งเมื่ออัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำสูงขึ้น ทำให้ทราบว่าในช่วงนั้นอัตราดอกเบี้ยจะเพิ่มขึ้นด้วย เมื่ออัตราดอกเบี้ยสูง ประชาชนก็ออมเงินมากขึ้น ส่งผลให้ปริมาณเงินฝากสลากออมสินเพิ่มขึ้น

กล่าวโดยสรุป เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณเงินฝากสลากออมสินพิเศษ กับ ปัจจัยต่าง ๆ ที่ได้กำหนดไว้ในแบบจำลอง พบว่า ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อปริมาณเงินฝากสลากออมสินพิเศษ มีด้วยกัน 2 ปัจจัย คือ เงินออมภาคครัวเรือน และอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ โดยเงิน

ออมภาครั่วเรื้อน และอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับปริมาณเงินฝากสลากออมสินพิเศษ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 90

การพยากรณ์ปริมาณเงินฝากสลากออมสินพิเศษ

จากการผลการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงซ้อน เมื่อเปรียบเทียบกับผลการวิเคราะห์แบบจำลอง ARMAX พบว่า แบบจำลอง ARMAX เหมาะกับชุดข้อมูลที่ใช้ในงานวิจัยนี้มากกว่าการวิเคราะห์ด้วยสมการถดถอยเชิงซ้อน จึงทำการพยากรณ์ตามแบบจำลอง ARMAX ต่อไป

ในส่วนนี้เป็นการนำเสนอผลการพยากรณ์ปริมาณเงินฝากสลากออมสินพิเศษ ในระยะเวลา 8 ไตรมาส เพื่อที่จะสามารถนำมาใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนงานด้านนโยบายเงินฝากสลากออมสินพิเศษของธนาคารออมสิน สำหรับในส่วนของการพยากรณ์ปริมาณเงินฝากสลากออมสินพิเศษนั้น จะทำการพยากรณ์ตามแบบจำลอง ARMAX โดยใช้ข้อมูลรายไตรมาส ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2541 – พ.ศ. 2548 รวมทั้งสิ้น 32 ข้อมูล เพื่อหาค่าพยากรณ์ในปีพ.ศ. 2547 – พ.ศ. 2548 ดังแสดงผลต่อไปนี้

จากรูปแบบจำลอง ARMAX (1,4) พบว่า เป็นรูปแบบที่มีความเหมาะสมที่จะใช้เป็นรูปแบบในการพยากรณ์ปริมาณเงินฝากสลากออมสินพิเศษในอนาคต และเมื่อทำการเปรียบเทียบปริมาณเงินฝากสลากออมสินพิเศษที่ได้จากการพยากรณ์จากรูปแบบ ARMAX (1,4) กับค่าที่เกิดขึ้นจริงในช่วงเวลา 8 ไตรมาสนั้นจะได้ผลดังตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 เปรียบเทียบค่าที่ได้จากการพยากรณ์ปริมาณเงินฝากสลากออมสินเป็นรายไตรมาสใน
ปีพ.ศ. 2547 – พ.ศ. 2548 กับค่าที่เกิดขึ้นจริง

(หน่วย: ล้านบาท)

ไตรมาส	ค่าที่ได้จากการ พยากรณ์	ค่าที่เกิดขึ้นจริง	ค่าความคลาด เคลื่อน	ร้อยละของ ความคลาดเคลื่อน
1/2547	145,230.50	144,309.39	921.11	0.64
2/2547	145,406.94	155,689.17	10,282.23	6.60
3/2547	156,256.49	150,819.82	5,436.67	3.60
4/2547	150,600.66	134,825.94	15,774.72	11.70
1/2548	120,143.26	123,313.45	3,170.19	2.57
2/2548	118,388.84	115,197.88	3,190.96	2.77
3/2548	118,385.52	138,410.98	20,025.46	14.47
4/2548	143,890.82	142,410.80	1,480.02	1.04

ที่มา: จากการคำนวณ

การพยากรณ์ปริมาณเงินฝากสลากออมสินพิเศษด้วยแบบจำลอง ARMAX รูปแบบที่เหมาะสมสำหรับการนำไปพยากรณ์ คือ ARMAX (1,4) ผลของการพยากรณ์ปริมาณเงินฝากสลากออมสินพิเศษที่ได้มานั้น พบว่า ค่าพยากรณ์ปริมาณเงินฝากสลากออมสินพิเศษขึ้นอยู่กับค่าถดถอยของอนุกรมเวลา 1 ไตรมาส ค่าความคลาดเคลื่อนที่ไม่สามารถคาดการณ์ได้ก่อนหน้า 4 ไตรมาส และตัวแปรภายนอกซึ่งในที่นี้ คือตัวแปรเงินออมภาคครัวเรือน ตัวแปรอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ

จากผลการพยากรณ์ที่ได้ ปรากฏว่า เมื่อทำการเปรียบเทียบปริมาณเงินฝากสลากออมสินพิเศษจากค่าพยากรณ์ที่ได้กับค่าที่เกิดขึ้นจริงในปี พ.ศ. 2547 ถึงพ.ศ. 2548 แล้วนั้นพบว่า ปริมาณเงินฝากสลากออมสินพิเศษที่ได้จากการพยากรณ์นั้นให้ค่าที่ใกล้เคียงกับปริมาณเงินฝากสลากออมสินพิเศษที่เกิดขึ้นจริง สรุปได้ว่า แบบจำลองที่เลือกมานั้นมีความเหมาะสมกับข้อมูลอนุกรมเวลาชุดนี้

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการศึกษา

การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อปริมาณเงินฝากสลากออมสินพิเศษในครั้งนี้ใช้ข้อมูลทุติยภูมิ รายไตรมาสในช่วงระหว่างปี พ.ศ. 2541-2548 รวมทั้งสิ้น 32 ข้อมูลมาใช้ในการศึกษา โดยวิธีสมการถดถอยเชิงซ้อน เปรียบเทียบกับแบบจำลอง ARMAX ซึ่งสามารถนำมาสรุปและเสนอแนะเป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายการส่งเสริมปริมาณเงินฝากสลากออมสินพิเศษ โดยการกำหนดปริมาณเงินฝากสลากออมสินพิเศษที่เพิ่มขึ้นควรคำนึงถึงปัจจัยสำคัญต่าง ๆ ที่ได้วิเคราะห์มาแล้วในบทที่ 4 ว่าปัจจัยที่มีผลต่อปริมาณเงินฝากสลากออมสินพิเศษมีแนวโน้มเป็นไปในทิศทางใดกับปริมาณเงิน ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

1. เงินออมภาคครัวเรือนในประเทศ เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อปริมาณเงินฝากสลากออมสินพิเศษในทิศทางเดียวกัน ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 90 แสดงว่า ถ้าเงินออมภาคครัวเรือนสูงขึ้น จะส่งผลให้ปริมาณเงินฝากสลากออมสินพิเศษเพิ่มมากขึ้น
2. อัตราดอกเบี้ยเงินฝากธนาคารประเภทประจำ เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อปริมาณเงินฝากสลากออมสินพิเศษในทิศทางเดียวกัน ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 90 แสดงว่า ถ้าอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำสูงขึ้น จะทำให้ประชาชนนำเงินมาออมมากขึ้น ส่งผลให้ปริมาณเงินฝากสลากออมสินพิเศษเพิ่มขึ้น

ในส่วนของการพยากรณ์ปริมาณเงินฝากสลากออมสินพิเศษ ผลการศึกษาพบว่าการพยากรณ์ปริมาณเงินฝากสลากออมสินพิเศษด้วยแบบจำลอง ARMAX รูปแบบที่เหมาะสมสำหรับการนำไปพยากรณ์ คือ ARMAX (1,4) ผลของการพยากรณ์ปริมาณเงินฝากสลากออมสินพิเศษที่ได้มานั้น พบว่า ค่าพยากรณ์ปริมาณเงินฝากสลากออมสินพิเศษขึ้นอยู่กับค่าถดถอยของอนุกรมเวลา 1 ไตรมาส ค่าความคาดเคลื่อนที่ไม่สามารถคาดการณ์ได้ก่อนหน้านี้ 4 ไตรมาส และตัวแปรภายนอกซึ่งในที่นี้ คือตัวแปรเงินออมภาคครัวเรือน ตัวแปรอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ ส่วน

ปริมาณเงินฝากสลากออมสินพิเศษที่ได้จากการพยากรณ์นั้นให้ค่าที่ใกล้เคียงกับปริมาณเงินฝากสลากออมสินพิเศษที่เกิดขึ้นจริง

ข้อวิจารณ์

จากการศึกษาพบว่าข้อวิจารณ์บางประการ คือ

1. การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อปริมาณเงินฝากสลากออมสินพิเศษในครั้งนี้ ใช้ข้อมูลทุติยภูมิ รายไตรมาสในช่วงระหว่างปี พ.ศ. 2541-2548 มาใช้ในการศึกษา ซึ่งเป็นข้อมูลทางการเงินจากการศึกษาจะพบว่าในบางช่วงไม่เกิดการเปลี่ยนแปลงของข้อมูล โดยอาจเป็นผลมาจากปัญหาวิกฤตเศรษฐกิจในปี พ.ศ. 2540 ทำให้การวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงซ้อนได้ผลไม่ดีเท่าที่ควร เมื่อเปรียบเทียบกับผลการวิเคราะห์แบบจำลอง ARMAX ซึ่งเป็นการวิเคราะห์ที่เหมาะสมกับชุดข้อมูลที่ใช้ในงานวิจัยนี้มากกว่าการวิเคราะห์ด้วยสมการถดถอยเชิงซ้อน

2. ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อปริมาณเงินฝากสลากออมสินพิเศษ คือเงินออมภาคครัวเรือนในประเทศ และอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกับปริมาณเงินฝากสลากออมสินพิเศษ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 90 ซึ่งอาจจะขัดแย้งกับผลการศึกษาอื่นที่นำมาใช้ในการตรวจสอบเอกสาร สาเหตุที่เป็นเช่นนี้เพราะว่าสลากออมสินพิเศษ เป็นการออมทรัพย์ลักษณะพิเศษ ซึ่งมีลักษณะเด่นที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะที่ไม่เพียงแต่การฝากเงินในรูปแบบหนึ่งเท่านั้น หากแต่ยังมีสิทธิถูกรางวัลตามมูลค่าที่ธนาคารกำหนดอีกด้วย ดังนั้นจึงมีปัจจัยอื่น ๆ ซึ่งนอกเหนือจากปัจจัยทางการเงิน ที่มีอิทธิพลต่อปริมาณเงินฝากสลากออมสินพิเศษอีกด้วย

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษาในครั้งนี้

จากผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อปริมาณเงินฝากสลากออมสินพิเศษ แสดงให้เห็นว่าปัจจัยที่ใช้กำหนดปริมาณเงินฝากสลากออมสินพิเศษที่สำคัญ คือ เงินออมภาคครัวเรือน ดังนั้น ถ้าธนาคารออมสินต้องการระดมเงินฝากสลากออมสินพิเศษให้มีปริมาณมาก ในช่วงที่เงินออมภาคครัวเรือนต่ำ ธนาคารควรมีการวางนโยบายระดมเงินฝากให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ฝากเงิน โดยมุ่งเน้นที่การให้ผลตอบแทนที่เพิ่มขึ้น แต่การใช้กลยุทธ์นี้ธนาคารต้องคำนึงถึงต้นทุนที่เพิ่มขึ้นด้วย เมื่อเทียบกับผลตอบแทนที่จะสามารถหาได้ในอนาคต

ในส่วนของพยากรณ์ปริมาณเงินฝากสลากออมสินพิเศษ ด้วยแบบจำลอง ARMAX นั้น ทำให้ทราบว่ารูปแบบที่นำมาใช้ในการพยากรณ์นั้นให้ค่าที่ใกล้เคียงกับค่าที่เกิดขึ้นจริง หากต้องการใช้วิธีดังกล่าวในการพยากรณ์ต่อไป จะต้องทำการตรวจสอบความแม่นยำ และทำการกำหนดรูปแบบที่เหมาะสมขึ้นมาใหม่ เพื่อให้ได้ค่าพยากรณ์ที่มีความใกล้เคียงกับค่าที่เกิดขึ้นจริงมากที่สุด และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริงต่อไป

ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษารั้งต่อไป

การศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อปริมาณเงินฝากสลากออมสินพิเศษ ที่ได้วิเคราะห์มาแล้วนั้น เป็นการนำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์โดยใช้ตัวแปรต่าง ๆ จำนวน 5 ตัวแปร ซึ่งเป็นปัจจัยพื้นฐานทางด้านปริมาณมาวิเคราะห์เพียงด้านเดียวเท่านั้น แต่ในบางกรณีปริมาณเงินฝากสลากออมสินพิเศษอาจเปลี่ยนแปลงด้วยปัจจัยด้านอื่นที่มีลักษณะแตกต่างจากคู่แข่ง ดังนั้นในการศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับปริมาณเงินฝากสลากออมสินพิเศษในโอกาสต่อไป ควรนำปัจจัยเชิงคุณภาพที่สำคัญมาทำการวิเคราะห์นอกเหนือจากที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ดังนี้

1. ลักษณะของผลิตภัณฑ์และบริการ ถ้าธนาคารได้ขยายรูปแบบของสินค้าและบริการให้มีหลากหลายและแตกต่างจากคู่แข่ง เป็นการทำให้อูกค้ามีโอกาสเลือกที่จะใช้บริการได้มากขึ้น ซึ่งอาจจะก่อให้เกิดความพอใจแก่ลูกค้าหรือมีผลต่อการเพิ่มปริมาณเงินฝากสลากออมสินพิเศษได้ เช่น การขยายผลิตภัณฑ์ด้านสลากออมสินพิเศษชนิดใหม่ที่เน้นความถี่ในการออกรางวัล เป็นต้น

2. การโฆษณาประชาสัมพันธ์ เป็นสื่อที่ทำให้ธนาคารเข้าถึงลูกค้าได้มากที่สุด ลูกค้าหลายคนอาจจะเคยได้ยินชื่อสลากออมสินพิเศษมานานแล้ว แต่ไม่รู้ถึงเงื่อนไขการฝาก เงื่อนไขการออกรางวัล งวดที่เปิดจำหน่าย เกิดความสนใจแต่ไม่สามารถซื้อได้เพราะขาดความเข้าใจ ถ้ามีการโฆษณาประชาสัมพันธ์ให้มากขึ้น จะส่งผลให้ปริมาณเงินฝากสลากออมสินพิเศษเพิ่มขึ้นได้

3. เน้นการให้บริการที่ทันสมัย เนื่องจากการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้จะมีผลให้การประมวลผลของธนาคารเป็นไปได้อย่างรวดเร็วแล้ว ยังทำให้การบริการแก่ลูกค้าเกิดความสะดวกรวดเร็ว ซึ่งอาจจะลบภาพพจน์เก่า ๆ ของธนาคารออมสิน อีกทั้งอาจชักจูงให้ประชาชนหันมาเป็นลูกค้าของธนาคารมากยิ่งขึ้น ทำให้ธนาคารสามารถเพิ่มปริมาณเงินฝากสลากออมสินพิเศษได้

เอกสารและสิ่งอ้างอิง

ขวัญกมล บุญวงษ์. 2538. บทบาทของธนาคารออมสินในการระดมเงินออม การให้สินเชื่อ และการลงทุน. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาเศรษฐศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

จิตประพันธ์ ยืนสง่ามั่นคง. 2549. การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อราคาทองคำในประเทศไทย และการพยากรณ์ ราคาทองคำ ด้วยแบบจำลองของบ็อกซ์และเจนกินส์. วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ชมเพลิน จันทร์เรืองเพ็ญ. 2538. ทฤษฎีและนโยบายการเงิน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ทรงศิริ แต่สมบัติ. 2539. เทคนิคการพยากรณ์เชิงปริมาณ. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ฟิลิกส์เซ็นเตอร์

ธนาคารออมสิน. 2549. ประวัติสลากออมสินพิเศษ (Online).

http://gsnet.gsb/department/bcd.bank/masterweb/history_salak.htm, 17 กุมภาพันธ์ 2550.

_____. 2549. อัตราดอกเบี้ยเงินฝากสลากออมสินพิเศษ (Online).

http://gsnet.gsb/department/bcd.bank/masterweb/supply_salak_1.htm, 3 มีนาคม 2550.

ธนาคารแห่งประเทศไทย. 2549. สถิติเศรษฐกิจและการเงิน ตาราง 77.1 (Online)

<http://www.bot.or.th/bothomepage/databank/EconData/Graph/G2.htm>, 3 มีนาคม 2550.

_____. 2549. สถิติเศรษฐกิจและการเงิน ตาราง 83 (Online)

<http://www.bot.or.th/bothomepage/databank/EconData/EconFinance/tab83.asp>,
3 มีนาคม 2550.

- ธานินทร์ ขจรโกวิทย์. 2542. **ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อปริมาณเงินฝากของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร**. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาเศรษฐศาสตร์เกษตร, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- พีระวุฒิ สุพัฒน์วัชรานนท์. 2539. **ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงปริมาณเงินฝากของธนาคารพาณิชย์ไทย**. วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาเศรษฐศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกริก
- เพชร ชุมทรัพย์. 2538. **หลักการลงทุน**. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ธรรมศาสตร์
- รัตนา สายคณิต. 2544. **มหเศรษฐศาสตร์วิเคราะห์: จากทฤษฎีสู่นโยบาย**. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร: คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- วันรักษ์ มิ่งมณีนาคนิ. 2545. **หลักเศรษฐศาสตร์มหภาค**. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพมหานคร: บริษัทโรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด
- วิไลลักษณ์ ไทยอุตสาห์. 2534. **ทฤษฎีตลาดการเงิน**. กรุงเทพมหานคร: คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- สุทิพย์ พิบูลทิพย์. 2538. **การออมของครัวเรือนในสถาบันการเงินในประเทศไทย**. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาเศรษฐศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- David E.Merrifield, and Julia L.Hansen. 1998. **Using ARMAX regression techniques to estimate lag impacts in single equation regional models: An example for taxable retail sales at the county level**. Economics Department. Western Washington University.
- Harvey, Andrew. 1990. **The Econometric Analysis of Time Series**, the MIT Press, Cambridge
- Greene, William H. 1997. **Econometric Analysis**, 3rd Edition, Prentice-Hall Inc., UpperSaddle River, New Jersey.

International Monetary Fund. 2006. **International Financial Statistics**. (CD-ROM).

Washington, D.C.: U.S. Bureau of Computing Services

ภาคผนวก

ตารางผนวกที่ 1 ผลการทดสอบ Stationary At Level ของตัวแปรปริมาณเงินฝากสลากออมสิน
พิเศษ (PS)

Null Hypothesis: PS has a unit root
Exogenous: Constant
Lag Length: 1 (Automatic based on AIC, MAXLAG=4)

	t-Statistic	Prob.*
Augmented Dickey-Fuller test statistic	-2.349910	0.1639
Test critical values: 1% level	-3.670170	
5% level	-2.963972	
10% level	-2.621007	

*MacKinnon (1996) one-sided p-values.

Augmented Dickey-Fuller Test Equation
Dependent Variable: D(PS)
Method: Least Squares
Date: 04/11/07 Time: 09:10
Sample (adjusted): 1998Q3 2005Q4
Included observations: 30 after adjustments

Variable	Coefficient	Std. Error	t-Statistic	Prob.
PS(-1)	-0.106800	0.045449	-2.349910	0.0263
D(PS(-1))	0.238823	0.169079	1.412489	0.1692
C	14605.30	5331.500	2.739436	0.0108
R-squared	0.242909	Mean dependent var		3897.764
Adjusted R-squared	0.186828	S.D. dependent var		9864.636
S.E. of regression	8895.540	Akaike info criterion		21.11913
Sum squared resid	2.14E+09	Schwarz criterion		21.25925
Log likelihood	-313.7869	F-statistic		4.331402
Durbin-Watson stat	1.977439	Prob(F-statistic)		0.023362

ตารางผนวกที่ 2 ผลการทดสอบ Stationary At Level ของตัวแปรอัตราเงินเฟ้อ (INF)

Null Hypothesis: INF has a unit root

Exogenous: None

Lag Length: 4 (Automatic based on AIC, MAXLAG=4)

	t-Statistic	Prob.*
Augmented Dickey-Fuller test statistic	-1.303208	0.1730
Test critical values:		
1% level	-2.653401	
5% level	-1.953858	
10% level	-1.609571	

*MacKinnon (1996) one-sided p-values.

Augmented Dickey-Fuller Test Equation

Dependent Variable: D(INF)

Method: Least Squares

Date: 04/11/07 Time: 09:11

Sample (adjusted): 1999Q2 2005Q4

Included observations: 27 after adjustments

Variable	Coefficient	Std. Error	t-Statistic	Prob.
INF(-1)	-0.104830	0.080440	-1.303208	0.2060
D(INF(-1))	0.198298	0.181091	1.095022	0.2854
D(INF(-2))	0.396806	0.168211	2.358982	0.0276
D(INF(-3))	0.025375	0.165665	0.153170	0.8797
D(INF(-4))	-0.321699	0.134712	-2.388053	0.0260
R-squared	0.607136	Mean dependent var		-0.059259
Adjusted R-squared	0.535707	S.D. dependent var		0.607808
S.E. of regression	0.414155	Akaike info criterion		1.240421
Sum squared resid	3.773528	Schwarz criterion		1.480391
Log likelihood	-11.74568	Durbin-Watson stat		1.632378

ตารางผนวกที่ 3 ผลการทดสอบ Stationary At Level ของตัวแปรเงินออมภาคครัวเรือนในประเทศไทย (SAV)

Null Hypothesis: SAV has a unit root

Exogenous: Constant

Lag Length: 2 (Automatic based on AIC, MAXLAG=4)

	t-Statistic	Prob.*
Augmented Dickey-Fuller test statistic	-2.591375	0.1062
Test critical values: 1% level	-3.679322	
5% level	-2.967767	
10% level	-2.622989	

*MacKinnon (1996) one-sided p-values.

Augmented Dickey-Fuller Test Equation

Dependent Variable: D(SAV)

Method: Least Squares

Date: 04/11/07 Time: 09:12

Sample (adjusted): 1998Q4 2005Q4

Included observations: 29 after adjustments

Variable	Coefficient	Std. Error	t-Statistic	Prob.
SAV(-1)	-0.047241	0.018230	-2.591375	0.0157
D(SAV(-1))	0.613235	0.186037	3.296300	0.0029
D(SAV(-2))	0.234258	0.181571	1.290175	0.2088
C	3.761692	1.501116	2.505930	0.0191
R-squared	0.817754	Mean dependent var	-0.992969	
Adjusted R-squared	0.795884	S.D. dependent var	3.916403	
S.E. of regression	1.769400	Akaike info criterion	4.106600	
Sum squared resid	78.26937	Schwarz criterion	4.295192	
Log likelihood	-55.54569	F-statistic	37.39230	
Durbin-Watson stat	2.027454	Prob(F-statistic)	0.000000	

ตารางผนวกที่ 4 ผลการทดสอบ Stationary At Level ของตัวแปรรายได้ประชาชาติ (NI)

Null Hypothesis: NI has a unit root
 Exogenous: Constant, Linear Trend
 Lag Length: 3 (Automatic based on AIC, MAXLAG=4)

	t-Statistic	Prob.*
Augmented Dickey-Fuller test statistic	-0.451961	0.9800
Test critical values:		
1% level	-4.323979	
5% level	-3.580623	
10% level	-3.225334	

*MacKinnon (1996) one-sided p-values.

Augmented Dickey-Fuller Test Equation
 Dependent Variable: D(NI)
 Method: Least Squares
 Date: 04/11/07 Time: 09:14
 Sample (adjusted): 1999Q1 2005Q4
 Included observations: 28 after adjustments

Variable	Coefficient	Std. Error	t-Statistic	Prob.
NI(-1)	-0.042980	0.095097	-0.451961	0.6557
D(NI(-1))	-0.370850	0.210401	-1.762585	0.0919
D(NI(-2))	-0.963275	0.097780	-9.851470	0.0000
D(NI(-3))	-0.281700	0.200925	-1.402019	0.1749
C	34821.69	93304.56	0.373205	0.7126
@TREND(1998Q1)	4830.423	2293.137	2.106470	0.0468
R-squared	0.868812	Mean dependent var		25637.14
Adjusted R-squared	0.838997	S.D. dependent var		49869.13
S.E. of regression	20010.07	Akaike info criterion		22.83327
Sum squared resid	8.81E+09	Schwarz criterion		23.11874
Log likelihood	-313.6658	F-statistic		29.13977
Durbin-Watson stat	1.867497	Prob(F-statistic)		0.000000

ตารางผนวกที่ 5 ผลการทดสอบ Stationary At Level ของตัวแปรอัตราดอกเบี้ยเงินฝากสลาก
ออมสินพิเศษ (PR)

Null Hypothesis: PR has a unit root
Exogenous: Constant
Lag Length: 1 (Automatic based on AIC, MAXLAG=4)

	t-Statistic	Prob.*
Augmented Dickey-Fuller test statistic	-2.975814	0.0488
Test critical values: 1% level	-3.670170	
5% level	-2.963972	
10% level	-2.621007	

*MacKinnon (1996) one-sided p-values.

Augmented Dickey-Fuller Test Equation
Dependent Variable: D(PR)
Method: Least Squares
Date: 04/11/07 Time: 09:15
Sample (adjusted): 1998Q3 2005Q4
Included observations: 30 after adjustments

Variable	Coefficient	Std. Error	t-Statistic	Prob.
PR(-1)	-0.499133	0.167730	-2.975814	0.0061
D(PR(-1))	0.342958	0.192054	1.785737	0.0854
C	0.140609	0.057390	2.450056	0.0211
R-squared	0.253063	Mean dependent var		0.011333
Adjusted R-squared	0.197735	S.D. dependent var		0.229328
S.E. of regression	0.205407	Akaike info criterion		-0.233005
Sum squared resid	1.139188	Schwarz criterion		-0.092885
Log likelihood	6.495071	F-statistic		4.573824
Durbin-Watson stat	1.941189	Prob(F-statistic)		0.019468

ตารางผนวกที่ 6 ผลการทดสอบ Stationary At Level ของตัวแปรอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ
(FR)

Null Hypothesis: FR has a unit root

Exogenous: None

Lag Length: 1 (Automatic based on AIC, MAXLAG=4)

	t-Statistic	Prob.*
Augmented Dickey-Fuller test statistic	-4.133567	0.0002
Test critical values: 1% level	-2.644302	
5% level	-1.952473	
10% level	-1.610211	

*MacKinnon (1996) one-sided p-values.

Augmented Dickey-Fuller Test Equation

Dependent Variable: D(FR)

Method: Least Squares

Date: 04/11/07 Time: 09:15

Sample (adjusted): 1998Q3 2005Q4

Included observations: 30 after adjustments

Variable	Coefficient	Std. Error	t-Statistic	Prob.
FR(-1)	-0.144557	0.034971	-4.133567	0.0003
D(FR(-1))	0.143570	0.152704	0.940180	0.3552
R-squared	0.438297	Mean dependent var		-0.308334
Adjusted R-squared	0.418237	S.D. dependent var		0.929027
S.E. of regression	0.708600	Akaike info criterion		2.213290
Sum squared resid	14.05921	Schwarz criterion		2.306704
Log likelihood	-31.19936	Durbin-Watson stat		2.079607

ตารางผนวกที่ 7 ผลการทดสอบ Stationary At Level ของตัวแปรอัตราดอกเบี้ยพันธบัตรรัฐบาล
(BR)

Null Hypothesis: BR has a unit root

Exogenous: None

Lag Length: 0 (Automatic based on AIC, MAXLAG=4)

	t-Statistic	Prob.*
Augmented Dickey-Fuller test statistic	-1.767654	0.0734
Test critical values: 1% level	-2.641672	
5% level	-1.952066	
10% level	-1.610400	

*MacKinnon (1996) one-sided p-values.

Augmented Dickey-Fuller Test Equation

Dependent Variable: D(BR)

Method: Least Squares

Date: 03/28/07 Time: 17:44

Sample (adjusted): 1998Q2 2005Q4

Included observations: 31 after adjustments

Variable	Coefficient	Std. Error	t-Statistic	Prob.
BR(-1)	-0.038136	0.021575	-1.767654	0.0873
R-squared	0.062218	Mean dependent var		-0.146989
Adjusted R-squared	0.062218	S.D. dependent var		0.793540
S.E. of regression	0.768457	Akaike info criterion		2.342863
Sum squared resid	17.71580	Schwarz criterion		2.389120
Log likelihood	-35.31437	Durbin-Watson stat		1.555750

ตารางผนวกที่ 8 ผลการทดสอบ Stationary First Difference ของตัวแปรปริมาณเงินฝากสลาก
ออมสินพิเศษ (PS)

Null Hypothesis: D(PS) has a unit root

Exogenous: Constant

Lag Length: 0 (Automatic based on AIC, MAXLAG=4)

	t-Statistic	Prob.*
Augmented Dickey-Fuller test statistic	-3.902119	0.0057
Test critical values:		
1% level	-3.670170	
5% level	-2.963972	
10% level	-2.621007	

*MacKinnon (1996) one-sided p-values.

Augmented Dickey-Fuller Test Equation

Dependent Variable: D(PS,2)

Method: Least Squares

Date: 04/11/07 Time: 09:11

Sample (adjusted): 1998Q3 2005Q4

Included observations: 30 after adjustments

Variable	Coefficient	Std. Error	t-Statistic	Prob.
D(PS(-1))	-0.703527	0.180294	-3.902119	0.0005
C	2766.804	1880.614	1.471224	0.1524
R-squared	0.352250	Mean dependent var		83.04800
Adjusted R-squared	0.329116	S.D. dependent var		11704.66
S.E. of regression	9586.994	Akaike info criterion		21.23854
Sum squared resid	2.57E+09	Schwarz criterion		21.33196
Log likelihood	-316.5781	F-statistic		15.22654
Durbin-Watson stat	1.926828	Prob(F-statistic)		0.000546

ตารางผนวกที่ 9 ผลการทดสอบ Stationary First Difference ของตัวแปรอัตราเงินเฟ้อ (INF)

Null Hypothesis: D(INF) has a unit root

Exogenous: Constant, Linear Trend

Lag Length: 0 (Automatic based on AIC, MAXLAG=4)

	t-Statistic	Prob.*
Augmented Dickey-Fuller test statistic	-4.380928	0.0082
Test critical values:		
1% level	-4.296729	
5% level	-3.568379	
10% level	-3.218382	

*MacKinnon (1996) one-sided p-values.

Augmented Dickey-Fuller Test Equation

Dependent Variable: D(INF,2)

Method: Least Squares

Date: 04/11/07 Time: 09:11

Sample (adjusted): 1998Q3 2005Q4

Included observations: 30 after adjustments

Variable	Coefficient	Std. Error	t-Statistic	Prob.
D(INF(-1))	-0.702066	0.160255	-4.380928	0.0002
C	-0.791120	0.265643	-2.978125	0.0061
@TREND(1998Q1)	0.039359	0.013896	2.832429	0.0086
R-squared	0.422639	Mean dependent var		-0.020000
Adjusted R-squared	0.379871	S.D. dependent var		0.726066
S.E. of regression	0.571765	Akaike info criterion		1.814460
Sum squared resid	8.826696	Schwarz criterion		1.954580
Log likelihood	-24.21691	F-statistic		9.882250
Durbin-Watson stat	1.935027	Prob(F-statistic)		0.000602

ตารางผนวกที่ 10 ผลการทดสอบ Stationary First Difference ของตัวแปรเงินออมภาคครัวเรือน
ในประเทศไทย (SAV)

Null Hypothesis: D(SAV) has a unit root
Exogenous: None
Lag Length: 0 (Automatic based on AIC, MAXLAG=4)

	t-Statistic	Prob.*
Augmented Dickey-Fuller test statistic	-1.435377	0.1381
Test critical values:		
1% level	-2.644302	
5% level	-1.952473	
10% level	-1.610211	

*MacKinnon (1996) one-sided p-values.

Augmented Dickey-Fuller Test Equation
Dependent Variable: D(SAV,2)
Method: Least Squares
Date: 04/11/07 Time: 09:13
Sample (adjusted): 1998Q3 2005Q4
Included observations: 30 after adjustments

Variable	Coefficient	Std. Error	t-Statistic	Prob.
D(SAV(-1))	-0.122773	0.085533	-1.435377	0.1619
R-squared	0.064627	Mean dependent var		0.081094
Adjusted R-squared	0.064627	S.D. dependent var		1.929639
S.E. of regression	1.866244	Akaike info criterion		4.118498
Sum squared resid	101.0032	Schwarz criterion		4.165205
Log likelihood	-60.77747	Durbin-Watson stat		2.215482

ตารางผนวกที่ 11 ผลการทดสอบ Stationary First Difference ของตัวแปรรายได้ประชาชาติ (NI)

Null Hypothesis: D(NI) has a unit root

Exogenous: Constant, Linear Trend

Lag Length: 2 (Automatic based on AIC, MAXLAG=4)

	t-Statistic	Prob.*
Augmented Dickey-Fuller test statistic	-6.195691	0.0001
Test critical values: 1% level	-4.323979	
5% level	-3.580623	
10% level	-3.225334	

*MacKinnon (1996) one-sided p-values.

Augmented Dickey-Fuller Test Equation

Dependent Variable: D(NI,2)

Method: Least Squares

Date: 04/11/07 Time: 09:14

Sample (adjusted): 1999Q1 2005Q4

Included observations: 28 after adjustments

Variable	Coefficient	Std. Error	t-Statistic	Prob.
D(NI(-1))	-2.649969	0.427712	-6.195691	0.0000
D(NI(-1),2)	1.257790	0.240247	5.235400	0.0000
D(NI(-2),2)	0.277051	0.197160	1.405213	0.1733
C	-7139.525	9112.751	-0.783465	0.4413
@TREND(1998Q1)	3855.931	767.1058	5.026596	0.0000
R-squared	0.927952	Mean dependent var		1398.536
Adjusted R-squared	0.915422	S.D. dependent var		67604.32
S.E. of regression	19660.88	Akaike info criterion		22.77108
Sum squared resid	8.89E+09	Schwarz criterion		23.00898
Log likelihood	-313.7951	F-statistic		74.05806
Durbin-Watson stat	1.901845	Prob(F-statistic)		0.000000

ตารางผนวกที่ 12 ผลการทดสอบ Stationary Second Difference ของตัวแปรเงินออมภาค
ครัวเรือนในประเทศ (SAV)

Null Hypothesis: D(SAV,2) has a unit root
Exogenous: None
Lag Length: 0 (Automatic based on AIC, MAXLAG=4)

	t-Statistic	Prob.*
Augmented Dickey-Fuller test statistic	-6.288932	0.0000
Test critical values:		
1% level	-2.647120	
5% level	-1.952910	
10% level	-1.610011	

*MacKinnon (1996) one-sided p-values.

Augmented Dickey-Fuller Test Equation
Dependent Variable: D(SAV,3)
Method: Least Squares
Date: 04/11/07 Time: 09:13
Sample (adjusted): 1998Q4 2005Q4
Included observations: 29 after adjustments

Variable	Coefficient	Std. Error	t-Statistic	Prob.
D(SAV(-1),2)	-1.173507	0.186599	-6.288932	0.0000
R-squared	0.585469	Mean dependent var		-0.024084
Adjusted R-squared	0.585469	S.D. dependent var		3.006816
S.E. of regression	1.935912	Akaike info criterion		4.192908
Sum squared resid	104.9371	Schwarz criterion		4.240056
Log likelihood	-59.79716	Durbin-Watson stat		1.967310

ตารางผนวกที่ 13 ผลการทดสอบ Grids Search ของตัวแปรปริมาณเงินฝากสลากออมสินพิเศษ
(PS)

Dependent Variable: PS
Method: Least Squares
Date: 04/11/07 Time: 09:59
Sample (adjusted): 1999Q1 2005Q4
Included observations: 28 after adjustments

Variable	Coefficient	Std. Error	t-Statistic	Prob.
C	13217.28	6601.260	2.002237	0.0572
PS(-1)	0.154716	0.184420	0.838933	0.4101
PS(-2)	-0.239599	0.300095	-0.798410	0.4328
PS(-3)	-0.295069	0.335909	-0.878421	0.3888
PS(-4)	0.291276	0.193743	1.503412	0.1463
R-squared	0.276589	Mean dependent var		2984.351
Adjusted R-squared	0.150779	S.D. dependent var		8856.909
S.E. of regression	8161.926	Akaike info criterion		21.01278
Sum squared resid	1.53E+09	Schwarz criterion		21.25067
Log likelihood	-289.1789	F-statistic		2.198458
Durbin-Watson stat	1.825845	Prob(F-statistic)		0.100968

ตารางผนวกที่ 14 ผลการทดสอบ Grids Search ของตัวแปรอัตราเงินเฟ้อ (INF)

Dependent Variable: INF

Method: Least Squares

Date: 04/11/07 Time: 10:01

Sample (adjusted): 1999Q2 2005Q4

Included observations: 27 after adjustments

Variable	Coefficient	Std. Error	t-Statistic	Prob.
C	0.006743	0.090914	0.074174	0.9415
INF(-1)	0.166969	0.187139	0.892218	0.3819
INF(-2)	0.494193	0.158991	3.108319	0.0051
INF(-3)	0.061486	0.172067	0.357336	0.7242
INF(-4)	-0.363977	0.136326	-2.669907	0.0140
R-squared	0.576914	Mean dependent var		-0.059259
Adjusted R-squared	0.499989	S.D. dependent var		0.607808
S.E. of regression	0.429790	Akaike info criterion		1.314534
Sum squared resid	4.063820	Schwarz criterion		1.554504
Log likelihood	-12.74621	F-statistic		7.499720
Durbin-Watson stat	1.747821	Prob(F-statistic)		0.000571

ตารางผนวกที่ 15 ผลการทดสอบ Grids Search ของตัวแปรเงินออมภาคครัวเรือนในประเทศ
(SAV)

Dependent Variable: SAV
 Method: Least Squares
 Date: 04/11/07 Time: 10:04
 Sample (adjusted): 1998Q4 2005Q4
 Included observations: 29 after adjustments

Variable	Coefficient	Std. Error	t-Statistic	Prob.
C	0.104542	0.366125	0.285535	0.7774
SAV(-1)	-0.176586	0.190043	-0.929190	0.3610
R-squared	0.030987	Mean dependent var		0.085237
Adjusted R-squared	-0.004903	S.D. dependent var		1.963658
S.E. of regression	1.968466	Akaike info criterion		4.258858
Sum squared resid	104.6212	Schwarz criterion		4.353155
Log likelihood	-59.75345	F-statistic		0.863394
Durbin-Watson stat	1.966641	Prob(F-statistic)		0.361024

ตารางผนวกที่ 16 ผลการทดสอบ Grids Search ของตัวแปรรายได้ประชาชาติ (NI)

Dependent Variable: NI

Method: Least Squares

Date: 04/11/07 Time: 10:04

Sample (adjusted): 1999Q2 2005Q4

Included observations: 27 after adjustments

Variable	Coefficient	Std. Error	t-Statistic	Prob.
C	21844.65	8451.823	2.584608	0.0169
NI(-1)	0.004855	0.168664	0.028787	0.9773
NI(-2)	-0.392266	0.156631	-2.504393	0.0202
NI(-3)	0.133690	0.163802	0.816170	0.4232
NI(-4)	0.576861	0.156423	3.687837	0.0013
R-squared	0.838985	Mean dependent var		27573.22
Adjusted R-squared	0.809709	S.D. dependent var		49735.19
S.E. of regression	21695.64	Akaike info criterion		22.97319
Sum squared resid	1.04E+10	Schwarz criterion		23.21316
Log likelihood	-305.1380	F-statistic		28.65828
Durbin-Watson stat	2.373593	Prob(F-statistic)		0.000000

ตารางผนวกที่ 17 ผลการทดสอบ Grids Search ของตัวแปรอัตราดอกเบี้ยเงินฝากสลากออมสิน
พิเศษ (PR)

Dependent Variable: PR
Method: Least Squares
Date: 04/11/07 Time: 10:07
Sample (adjusted): 1998Q3 2005Q4
Included observations: 30 after adjustments

Variable	Coefficient	Std. Error	t-Statistic	Prob.
C	0.140609	0.057390	2.450056	0.0211
PR(-1)	0.843825	0.192054	4.393680	0.0002
PR(-2)	-0.342958	0.192054	-1.785737	0.0854
R-squared	0.434112	Mean dependent var		0.270333
Adjusted R-squared	0.392194	S.D. dependent var		0.263471
S.E. of regression	0.205407	Akaike info criterion		-0.233005
Sum squared resid	1.139188	Schwarz criterion		-0.092885
Log likelihood	6.495071	F-statistic		10.35630
Durbin-Watson stat	1.941189	Prob(F-statistic)		0.000459

ตารางผนวกที่ 18 ผลการทดสอบ Grids Search ของตัวแปรอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ (FR)

Dependent Variable: FR

Method: Least Squares

Date: 04/11/07 Time: 10:08

Sample (adjusted): 1998Q3 2005Q4

Included observations: 30 after adjustments

Variable	Coefficient	Std. Error	t-Statistic	Prob.
C	0.452934	0.181176	2.499962	0.0188
FR(-1)	0.909550	0.161640	5.627023	0.0000
FR(-2)	-0.136716	0.140158	-0.975443	0.3380
R-squared	0.919000	Mean dependent var		2.847222
Adjusted R-squared	0.913000	S.D. dependent var		2.204580
S.E. of regression	0.650258	Akaike info criterion		2.071745
Sum squared resid	11.41656	Schwarz criterion		2.211865
Log likelihood	-28.07617	F-statistic		153.1664
Durbin-Watson stat	2.368786	Prob(F-statistic)		0.000000

ตารางผนวกที่ 19 ผลการทดสอบ Grids Search ของตัวแปรอัตราดอกเบี้ยพันธบัตรรัฐบาล (BR)

Dependent Variable: BR

Method: Least Squares

Date: 04/11/07 Time: 10:09

Sample (adjusted): 1998Q4 2005Q4

Included observations: 29 after adjustments

Variable	Coefficient	Std. Error	t-Statistic	Prob.
C	1.561387	0.478807	3.260996	0.0032
BR(-1)	0.883088	0.191951	4.600579	0.0001
BR(-2)	-0.303931	0.256183	-1.186381	0.2466
BR(-3)	0.124493	0.169176	0.735877	0.4687
R-squared	0.756437	Mean dependent var		5.612528
Adjusted R-squared	0.727210	S.D. dependent var		1.293368
S.E. of regression	0.675517	Akaike info criterion		2.180766
Sum squared resid	11.40809	Schwarz criterion		2.369359
Log likelihood	-27.62111	F-statistic		25.88100
Durbin-Watson stat	1.789601	Prob(F-statistic)		0.000000

ตารางผนวกที่ 20 ผลการทดสอบ Granger Causality tests ของอัตราเงินเฟ้อ (INF)

Pairwise Granger Causality Tests

Date: 04/11/07 Time: 10:15

Sample: 1998Q1 2005Q4

Lags: 4

Null Hypothesis:	Obs	F-Statistic	Probability
INF does not Granger Cause PS	27	0.28355	0.88479
PS does not Granger Cause INF		3.01873	0.04546

ตารางผนวกที่ 21 ผลการทดสอบ Granger Causality tests ของเงินออมภาคครัวเรือนในประเทศ (SAV)

Pairwise Granger Causality Tests

Date: 04/11/07 Time: 10:15

Sample: 1998Q1 2005Q4

Lags: 1

Null Hypothesis:	Obs	F-Statistic	Probability
SAV does not Granger Cause PS	29	3.68112	0.06607
PS does not Granger Cause SAV		0.39034	0.53757

ตารางผนวกที่ 22 ผลการทดสอบ Granger Causality tests ของรายได้ประชาชาติ (NI)

Pairwise Granger Causality Tests

Date: 04/11/07 Time: 10:16

Sample: 1998Q1 2005Q4

Lags: 4

Null Hypothesis:	Obs	F-Statistic	Probability
NI does not Granger Cause PS	27	3.43631	0.02967
PS does not Granger Cause NI		0.49552	0.73923

ตารางผนวกที่ 23 ผลการทดสอบ Granger Causality tests ของอัตราดอกเบี้ยเงินฝากสลากออมสิน
พิเศษ (PR)

Pairwise Granger Causality Tests

Date: 04/11/07 Time: 10:16

Sample: 1998Q1 2005Q4

Lags: 2

Null Hypothesis:	Obs	F-Statistic	Probability
PR does not Granger Cause PS	29	0.45225	0.64151
PS does not Granger Cause PR		0.30400	0.74066

ตารางผนวกที่ 24 ผลการทดสอบ Granger Causality tests ของอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ (FR)

Pairwise Granger Causality Tests

Date: 04/11/07 Time: 10:18

Sample: 1998Q1 2005Q4

Lags: 2

Null Hypothesis:	Obs	F-Statistic	Probability
FR does not Granger Cause PS	29	4.78876	0.01778
PS does not Granger Cause FR		0.97207	0.39270

ตารางผนวกที่ 25 ผลการทดสอบ Granger Causality tests ของอัตราดอกเบี้ยพันธบัตรรัฐบาล
(BR)

Pairwise Granger Causality Tests

Date: 04/11/07 Time: 10:22

Sample: 1998Q1 2005Q4

Lags: 3

Null Hypothesis:	Obs	F-Statistic	Probability
BR does not Granger Cause PS	28	0.39161	0.76028
PS does not Granger Cause BR		0.75715	0.53062

ตารางผนวกที่ 26 ผลการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงซ้อน จำนวน 3 ตัวแปร

Dependent Variable: PS

Method: Least Squares

Date: 04/12/07 Time: 16:12

Sample (adjusted): 1998Q3 2005Q4

Included observations: 30 after adjustments

Variable	Coefficient	Std. Error	t-Statistic	Prob.
C	-974.9123	3216.044	-0.303140	0.7642
SAV	149.7506	941.8857	0.158990	0.8749
NI	0.016121	0.037160	0.433813	0.6680
FR	1558.555	830.8494	1.875857	0.0719
R-squared	0.120557	Mean dependent var		3897.764
Adjusted R-squared	0.019082	S.D. dependent var		9864.636
S.E. of regression	9770.062	Akaike info criterion		21.33560
Sum squared resid	2.48E+09	Schwarz criterion		21.52243
Log likelihood	-316.0340	F-statistic		1.188052
Durbin-Watson stat	1.721465	Prob(F-statistic)		0.333608

ตารางผนวกที่ 27 ผลการทดสอบ Correlation LM Test

Breusch-Godfrey Serial Correlation LM Test:

F-statistic	0.268921	Probability	0.608616
Obs*R-squared	0.319271	Probability	0.572046

Test Equation:

Dependent Variable: RESID

Method: Least Squares

Date: 04/11/07 Time: 10:24

Presample missing value lagged residuals set to zero.

Variable	Coefficient	Std. Error	t-Statistic	Prob.
C	46.73400	3263.480	0.014320	0.9887
SAV	-71.52887	965.3193	-0.074099	0.9415
NI	0.001306	0.037778	0.034560	0.9727
FR	-27.99061	844.5094	-0.033144	0.9738
RESID(-1)	0.104687	0.201875	0.518576	0.6086

R-squared	0.010642	Mean dependent var	1.21E-13
Adjusted R-squared	-0.147655	S.D. dependent var	9250.922
S.E. of regression	9910.388	Akaike info criterion	21.39157
Sum squared resid	2.46E+09	Schwarz criterion	21.62510
Log likelihood	-315.8735	F-statistic	0.067230
Durbin-Watson stat	1.884190	Prob(F-statistic)	0.991192

ตารางผนวกที่ 28 ผลการทดสอบ White Heteroskedasticity Test

White Heteroskedasticity Test:

F-statistic	1.609292	Probability	0.189705
Obs*R-squared	8.870492	Probability	0.180994

Test Equation:

Dependent Variable: RESID^2

Method: Least Squares

Date: 04/11/07 Time: 10:25

Sample (adjusted): 1998Q3 2005Q4

Included observations: 30 after adjustments

Variable	Coefficient	Std. Error	t-Statistic	Prob.
C	65252368	63693015	1.024482	0.3163
SAV	-10568796	10168258	-1.039391	0.3094
SAV^2	1331038.	4016666.	0.331379	0.7434
NI	531.9028	653.3676	0.814094	0.4239
NI^2	0.006003	0.008115	0.739671	0.4670
FR	-20012306	26427233	-0.757261	0.4566
FR^2	2992994.	2259128.	1.324845	0.1982

R-squared	0.295683	Mean dependent var	82726903
Adjusted R-squared	0.111948	S.D. dependent var	1.06E+08
S.E. of regression	99654978	Akaike info criterion	39.87329
Sum squared resid	2.28E+17	Schwarz criterion	40.20024
Log likelihood	-591.0993	F-statistic	1.609292
Durbin-Watson stat	2.110686	Prob(F-statistic)	0.189705

ตารางผนวกที่ 29 ผลการวิเคราะห์รูปแบบ ARMAX (1,4) ของข้อมูลปริมาณเงินฝากสลาก
ออมสินพิเศษ

Dependent Variable: PS
Method: Least Squares
Date: 04/12/07 Time: 16:13
Sample (adjusted): 1998Q4 2005Q4
Included observations: 29 after adjustments
Convergence achieved after 32 iterations
Backcast: 1997Q1 1997Q4

Variable	Coefficient	Std. Error	t-Statistic	Prob.
C	-5227.834	2994.202	-1.745986	0.0962
SAV	1054.786	455.4704	2.315816	0.0313
NI	0.005387	0.024205	0.222569	0.8261
FR	3267.772	1077.539	3.032627	0.0066
AR(1)	-0.366060	0.291241	-1.256899	0.2233
MA(1)	0.547619	0.253813	2.157569	0.0433
MA(2)	0.399118	0.212810	1.875466	0.0754
MA(3)	-0.436179	0.241952	-1.802748	0.0865
MA(4)	-0.533494	0.262408	-2.033072	0.0555
R-squared	0.606202	Mean dependent var		3915.307
Adjusted R-squared	0.448683	S.D. dependent var		10038.77
S.E. of regression	7453.859	Akaike info criterion		20.91998
Sum squared resid	1.11E+09	Schwarz criterion		21.34431
Log likelihood	-294.3397	F-statistic		3.848435
Durbin-Watson stat	1.839219	Prob(F-statistic)		0.006842
Inverted AR Roots	-.37			
Inverted MA Roots	.78	-.32-.94i	-.32+.94i	-.69

ตารางผนวกที่ 30 ผลการวิเคราะห์รูปแบบ ARMAX (1,4) ของข้อมูลปริมาณเงินฝากสลาก
ออมสินพิเศษหลังจากตัดตัวแปรอิสระรายได้ประชาชาติออก

Dependent Variable: PS
Method: Least Squares
Date: 04/12/07 Time: 16:13
Sample (adjusted): 1998Q4 2005Q4
Included observations: 29 after adjustments
Convergence achieved after 23 iterations
Backcast: 1997Q1 1997Q4

Variable	Coefficient	Std. Error	t-Statistic	Prob.
C	-3567.680	2159.980	-1.651719	0.1135
SAV	1146.415	432.7716	2.649007	0.0150
FR	2823.677	942.3150	2.996532	0.0069
AR(1)	-0.389956	0.259766	-1.501184	0.1482
MA(1)	0.464467	0.221497	2.096948	0.0483
MA(2)	0.242212	0.042882	5.648372	0.0000
MA(3)	-0.577037	0.274360	-2.103211	0.0477
MA(4)	-0.642615	0.300072	-2.141535	0.0441
R-squared	0.634318	Mean dependent var		3915.307
Adjusted R-squared	0.512424	S.D. dependent var		10038.77
S.E. of regression	7009.734	Akaike info criterion		20.77694
Sum squared resid	1.03E+09	Schwarz criterion		21.15412
Log likelihood	-293.2656	F-statistic		5.203852
Durbin-Watson stat	1.809946	Prob(F-statistic)		0.001480
Inverted AR Roots	-.39			
Inverted MA Roots	.89	-.32+.95i	-.32-.95i	-.72

ประวัติการศึกษา และการทำงาน

ชื่อ –นามสกุล	นางสาวสุดาพร อุดมพรพฤติ
วัน เดือน ปี ที่เกิด	3 เดือน มิถุนายน พ.ศ. 2524
สถานที่เกิด	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
ประวัติการศึกษา	ศิลปศาสตรบัณฑิต (การบริหารธุรกิจ) มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม
ตำแหน่งปัจจุบัน	พนักงานปฏิบัติการระดับ 5
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	ธนาคารออมสิน